

ปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว
พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โดย

นางสาวอรจิรา ฤทธิ์สันเทียะ

วันที่.....	15 S.A. 2553
เลขทะเบียน.....	๐๑๒๒๗ ๖๙๙

ถ.๘

๙๑๕, ๙๓๐๔

ช ๓๑๖ ป

ม.กร.สว.กท.

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสื่อสารการท่องเที่ยวและบันเทิง
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก

พ.ศ.2553

Factors of Marketing Communication Promoting Tourism at Krirk

Yoonpun Museum Ayutthaya Province

By

Miss.Onjira Kulsantia

**A Study Report Submitted in Partial Fulfillment of the
Requirements for the Master Degree of Communication Arts**

Department of Tourism and Entertainment

Faculty of Communication Art

KRIRK UNIVERSITY

2010

มหาวิทยาลัยเกริก

คณะนิเทศศาสตร์

สารนิพนธ์

ขอ

นางสาวอรจิรา กลลสันเทียะ

เรื่อง

ปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวพิธีภัณฑ์ล้านช้างเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิเทศศาสตร์ตามหน้าบันทึก

สาขาวิชาการสื่อสารการท่องเที่ยวและบันเทิง

เมื่อวันที่ 13 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2553

ประธานกรรมการสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมควร กวียะ)

กรรมการสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุยศรี พรมมาพันธ์)

กรรมการสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ อรทัย ศรีสันติสุข)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ บำรุง ศุขพรวงศ์)

กรรมการสารนิพนธ์

(อาจารย์มุทิตา อชรยะเศรษฐกร)

หัวหน้าสาขาวิชา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมควร กวียะ)

คณบดีคณะนิเทศศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมควร กวียะ)

หัวข้อสารนิพนธ์	ปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์
ชื่อผู้เขียน	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัยเกริก	นางสาวอรจิรา คุลสันติ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	สาขาวิชาการสื่อสารการท่องเที่ยวและบันเทิง
ปีการศึกษา	คณะนิเทศศาสตร์/ มหาวิทยาลัยเกริก รองศาสตราจารย์บำรุง สุขพรรณ์
	2552

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เรื่อง ปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยสื่อสารการตลาด ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล, รูปแบบและลักษณะการท่องเที่ยวที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว และเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการศึกษาแบบวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงคือ สุ่มจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เป็นจำนวน 200 ชุด โดยแบ่งผู้ใหญ่เมียอายุ 15 ปีขึ้นไป 100 ชุด และเด็กเมียอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 100 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) และการทดสอบค่า t-test, ANOVA กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 และนำข้อมูลมาเสนอในรูปแบบการพرรณา

จากการศึกษาพบว่ามีนักท่องเที่ยวที่เป็นเด็ก เกินกว่าครึ่งคือ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 6 - 10 ปี และส่วนใหญ่อาศัยอยู่ต่างจังหวัด เดินทางมาท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์กับครอบครัว / ญาติ สิ่งที่ประทับใจในพิพิธภัณฑ์บวิเวณชั้นที่ 1 คือ ร้านขายของที่ระลึก สิ่งที่ประทับใจในพิพิธภัณฑ์บวิเวณชั้นที่ 2 คือ บุนถ่ายรูปกับตัวการ์ตูนชูปเปอร์ซิโร่ สิ่งที่ประทับใจในพิพิธภัณฑ์มากที่สุดคือ ของเล่นสังกะสี หุ่นยนต์ ตุ๊กตา

สำหรับกิจกรรมที่เด็กชอบมากที่สุดคือ วาดรูป ส่วนใหญ่เด็กรู้จักพิพิธภัณฑ์จากการอบรมครัว / ญาติ สิ่งที่เด็กต้องการให้เพิ่มในพิพิธภัณฑ์คือ นุ่มนวลเรื่องเล่น แต่พบว่า เด็กๆ ต้องการกลับมาเยี่ยมพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์อีกครั้ง

นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 15 - 30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่จะอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์เพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับของเล่น นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่เดินทางมาที่ขวัญสถานศึกษา / ทศนศึกษา เดินทางมาที่ยว

ระยะเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ในแต่ละครั้ง นั้น อยู่ระหว่าง 1 - 2 ชั่วโมง นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนมากเดินทางมาที่ยวด้วยรถชนิดส่วนบุคคล และมีความต้องการเดินทางมาอีกครั้ง ส่วนมากรู้จักพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด และสิ่งที่นักท่องเที่ยวผู้ใหญ่ประทับใจเจ้าหน้าที่ในพิพิธภัณฑ์คือ ความสุภาพ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามด้านต่างๆ พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านความสะอาด รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศ ส่วนนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ระดับมาก ได้แก่ ด้านอื่นๆ รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ในขณะที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจเป็นอันดับสุดท้าย และมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ ด้านแผ่นป้าย

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษา อาร์ชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อแตกต่างกัน ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ และที่อยู่ปัจจุบันต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์บำรุง สุขพรรณ์ ที่ได้สละเวลาในการให้คำแนะนำและให้การปรึกษาที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งยังให้ความกรุณาช่วยเหลือตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องในประเด็นต่างๆ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ผู้ทำการศึกษาขอเชิญในพระคุณ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ ผู้ทำการศึกษาขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้มอบความรู้ และให้ประสบการณ์อันมีค่ามากนayah แก่ผู้ทำการศึกษา ตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้ และขอกราบขอบพระคุณ รศ.เกริก บุนพันธ์ เจ้าของพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น ที่ได้ให้คำแนะนำ พร้อมทั้งให้การปรึกษาที่เป็นประโยชน์แก่สารนิพนธ์เล่มนี้ และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเกริก ทุกท่าน ที่ได้ช่วยให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด รวมทั้งขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการศึกษาครั้นนี้ จนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา – มารดา พร้อมทั้งครอบครัวที่มอบความประดันมา ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้จะนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวสถานที่อื่นๆต่อไป

นางสาวอรจิรา ฤลสันเทียะ

มหาวิทยาลัยเกริก

พ.ศ. 2552

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
1.บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	5
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.4 ข้อจำกัดของการวิจัย	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.6 นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง	7
2.แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารการตลาด	8
2.2 แนวคิดด้านส่วนผสมทางการตลาด	10
2.3 แนวคิดและทฤษฎีสื่อสาร	23
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้	31
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร	33
2.6 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล	34
2.7 ทฤษฎีความพึงพอใจ	35
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย	40
2.10 สมมติฐานในการวิจัย	41
3.ระเบียบวิธีวิจัย	42
3.1 วิธีการศึกษา	42
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ	44
3.4 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล	44
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
3.6 วิเคราะห์ข้อมูล	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
4.1 ข้อมูลทั่วไปของเด็ก	47
4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ใหญ่	51
5.สรุปผลการศึกษา อกิจกรรมผลและข้อเสนอแนะ	74
5.1 สรุปผลการศึกษา	74
5.2 อกิจกรรมผล	78
5.3 ข้อเสนอแนะ	80
ภาคผนวก	81
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเด็กและแบบสอบถามผู้ใหญ่	82
ภาคผนวก ข ความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์	91
ภาคผนวก ก แผนที่พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์	96
ภาคผนวก ง ประมวลภาพพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์	98
บรรณานุกรม	110
ประวัติผู้ทำการศึกษาวิจัย	112

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ตารางแสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเด็ก จำแนกตามเพศ, อายุ, ที่อยู่ปัจจุบัน	47
4.2 ตารางแสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเด็ก จำแนกกลักษณะการท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์	48
4.3 ตารางแสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใหญ่ จำแนกตามเพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อารชีพ, รายได้ต่อเดือน, ที่อยู่ปัจจุบัน	51
4.4 ตารางแสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใหญ่จำแนกกลักษณะ การท่องเที่ยวของผู้ใหญ่ภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์	53
4.5 ตารางแสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใหญ่ จำแนกปัจจัยสื่อสารเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์	55
4.6 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์	56
4.7 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกค้านบรรยายกาศ	57
4.8 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกค้านความสะอาด	58
4.9 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกค้านร้านอาหารและร้านขายของ	59
4.10 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกค้านความสุข	60
4.11 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกค้านบุคลากร	61
4.12 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกค้านแผ่นป้าย	62
4.13 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกค้านอื่นๆ	63

(7)
สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จากสื่อจำแนกตามเพศ	65
4.15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จากสื่อจำแนกตามอายุ	66
4.16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จากสื่อจำแนกตามระดับการศึกษา	67
4.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จากสื่อจำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่	68
4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จากสื่อจำแนกตามอาชีพ	69
4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จากสื่อจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่	70
4.20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จากสื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	71
4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จากสื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือนเป็นรายคู่	72
4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จากสื่อจำแนกตามที่อยู่ปัจจุบัน	73

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กเป็นวัยสำคัญที่กำลังจะพัฒนาทั้งทางร่างกาย สติปัญญา ทางสังคม และศีลธรรมรวมทั้งเป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและความอยู่รอดของชาติ เด็กเป็นวัยที่เต็มไปด้วยพลังทั้งทางกาย การเรียนรู้ ความคิด และเป็นความหวังของชาติทั้งในด้านการสร้างและพัฒนามรดกทางวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้า ความเสมอภาค และความยุติธรรม การสืบต่อความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ รวมทั้งการใช้วิชาการณ์ฐานในการปรับเปลี่ยนสิ่งต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ การพัฒนาด้านต่างๆ นี้ ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างในสังคม อาทิเช่น การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ การฝึกฝนในโรงเรียน อิทธิพลของเพื่อนฝูง ศาสนา และวัฒนธรรม ตลอดจนการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมในสังคม ด้านการพัฒนาด้านหนึ่งด้านใดของเยาวชนบกพร่องก็มักจะฝังแน่นติดตัวไปมากที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลง สิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเยาวชน คือสื่อ ซึ่งในปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับกันว่า สื่อ ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการปลูกฝังคุณธรรม ความคิด ค่านิยม ต่างๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ และพฤติกรรมของเด็ก ทั้งนี้เนื่องจากเด็กเป็นวัยที่อ่อนไหวในช่วงการเรียนรู้ การเลียนแบบพฤติกรรมจากตัวแบบ เช่น พ่อแม่ เพื่อน และเคียงข้างจากประสบการณ์และความรู้ ความคิดในการที่จะแยกแยะสิ่งต่างๆ ที่ได้รับจากสื่อว่าสิ่งใดดี หรือไม่ดี

วัยทารก แบ่งได้เป็น 2 ระยะคือ

1. วัยทารกแรกเกิด(Infancy) ตั้งแต่เกิด ถึง 2 สัปดาห์
2. วัยทารก(Babyhood) ตั้งแต่ 2 สัปดาห์ ถึง 2 ขวบ

ด้านเด็กได้รับความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอ จะทำให้เด็กเรียนรู้สิ่งแวดล้อมอย่างราบรื่น มีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลทั่วๆ ไป ซึ่งเป็นการวางรากฐานที่สำคัญของบุคลิกภาพสำหรับการเจริญเติบโตในระยะต่อไป

วัยเด็ก (Childhood) เริ่มจากอายุประมาณ 2-5 ปี

วัยเด็กตอนกลางจัดอยู่ในช่วงอายุ 6-9 ปี

วัยเด็กตอนปลายมีอายุระหว่าง 10-12 ปี

จัดได้ว่าเป็นวัยที่สำคัญที่สุดวัยหนึ่ง เพราะเป็นวัยที่ก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต การอบรมคุณธรรมของพ่อแม่จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะพ่อแม่เป็นบุคคลแรกที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด เด็กเปรียบ

วัยรุ่น มีอายุระหว่าง 13-20 ปี เป็นวัยที่สืบสานความเป็นเด็กและกำลังก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางร่างกายอย่างสังเกตได้ชัดซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทางจิตใจ ซึ่งรวดเร็วตามไปด้วย

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์ ซึ่งผลที่ออกมามากส่วนมากสรุปสอดคล้องตรงกันว่า มนุษย์ทุกคนไม่ว่าเพศใด หรือวัยใด ก็มีพัฒนาระดับต่างๆ กันซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากพัฒนาระบบ การสั่งสอน อบรม และสภาพแวดล้อมของบุคคล

ทั้งนี้ เพราะเด็กมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มีพัฒนาการซึ่งทำให้เด็กมีพัฒนาระดับต่างๆ ขึ้นเป็นไปตามลำดับขั้นของพัฒนาการ

โครงการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อชีวิตมนุษย์และมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ปัจจุบันทั้งภาครัฐและเอกชน ได้ร่วมมือพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้เป็นที่รู้จัก แพร่หลายมากขึ้น ในการท่องเที่ยวมีหลากหลายรูปแบบซึ่งขึ้นกับลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดนี้ การท่องเที่ยวชั้นเรียน ไปถึงการทัศนศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาความรู้และเปิดประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับชีวิต ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ซึ่งผลที่ได้รับจากการท่องเที่ยว คือพลังแห่งความสุขที่ช่วยผ่อนคลายความเครียด ความทุกข์กังวล อิอกทั้งขังช่วยส่งเสริมสุขภาพจิตและร่างกายได้เป็นอย่างดี

ประเทศไทยจัดได้ว่าเป็นประเทศที่มีแหล่งท่องเที่ยวอยู่นานาภัยหลายลักษณะอาทิ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และโบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวตามเทศบาลประเพณีรวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกสร้างขึ้น อาทิ ศาสนสถาน สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนสนุก รวมไปถึงพิพิธภัณฑ์ เป็นต้น

ซึ่งหากต้องการให้การท่องเที่ยวประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น จะต้องมีการพัฒนาปัจจัยใน การท่องเที่ยวต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันของคนไทย มีเรื่องที่จะต้องเกี่ยวข้องและติดต่อกับบุคคลต่างๆอยู่เสมอ ทั้งในเรื่องส่วนตัวและกิจกรรมงาน การสื่อสารจึงมีความจำเป็นหากมีระบบการสื่อสารที่ดี มีการใช้เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่เหมาะสม หรือรู้จักเลือกช่องทางในการติดต่อสื่อสารที่ดีแล้ว ก็เชื่อแน่ว่าการท่องเที่ยวนั้นจะมีโอกาสได้รับความสำเร็จอย่างรวดเร็วซึ่งขึ้น

กรุงเทพมหานครเป็นแหล่งรวมกิจกรรมสำหรับทุกประการ กล่าวคือ เป็นเมืองหลวง เมืองท่า เมืองอุตสาหกรรม เป็นศูนย์กลางการคุณภาพสูง ศูนย์การค้าธุรกิจ ศูนย์กลางการท่องเที่ยว เป็นที่ตั้งที่ทำการรัฐบาล โรงเรียน กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ทำให้กรุงเทพฯ ต้องขยายตัว ทั้งการเพิ่มประชากรจากการขยายตัวของเขตเมือง ด้านอาคาร และด้านการใช้พื้นที่ขยายอย่างรวดเร็ว ดังนั้น การใช้พื้นที่การอยู่อาศัยและปลูกสร้างอาคาร จึงคุ้กคั่นพื้นที่ว่างในเมืองมากขึ้นทุกขณะและเพิ่มความแออัดให้กับเมือง จากสภาพการณ์ทำให้เกิดปัญหามาก รวมไปถึงขาดแคลนสถานที่พักผ่อน หย่อนใจ

ดังนั้นในสภาวะการณ์ปัจจุบันความต้องการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจจึงทวีความสำคัญ เพราะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยลดความตึงเครียดและก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและให้ความรู้สึกทึ่งขึ้น ช่วยเป็นแหล่งท่องเที่ยวนานาชีวิตรายได้ของประเทศ แหล่งท่องเที่ยวประเกณฑนาการหรือ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่สำคัญประเกณฑนี้ คือ พิพิธภัณฑ์ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ที่ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการในลักษณะของธุรกิจประเกณฑ หนึ่งทั้งนี้ ความหมายของพิพิธภัณฑ์ ตามที่สภាភารพิพิธภัณฑ์ระหว่างชาติ หรือ ICOM (International Council of Museums) ได้ให้คำจำกัดความไว้แล้วว่า "พิพิธภัณฑ์" คือ หน่วยงานที่ ไม่หวังผลกำไร เป็นสถาบันที่ดูแลในกระบวนการ สำรวจ ศึกษาวิจัย สื่อสาร และจัดแสดง นิทรรศการ ให้บริการแก่สังคมเพื่อการพัฒนา โดยมีความนุ่มนวลเพื่อการกันควรศึกษา และ ความเพลิดเพลิน โดยแสดงหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับมนุษย์และสภาพแวดล้อม สิ่งที่ส่วนรักษา และจัดแสดงนั้น ไม่ใช่เป็นเพียงวัตถุ แต่ได้รวมถึงสิ่งที่มีชีวิตด้วยโดยรวมไปด้วย สวนสัตว์ สวน พฤกษชาติ วนอุทยาน สถานที่ส่วนสัตว์น้ำ และสถานที่อนุจดเป็นเขตส่วนอื่นๆ รวมทั้ง โบราณสถานและแหล่งอนุสรณ์สถาน ศูนย์วิทยาศาสตร์และท้องฟ้าจำลอง

จะเห็นได้ว่า คำจำกัดความของพิพิธภัณฑ์นั้นกว้างมาก ครอบคลุมทั้งด้านวัฒนธรรมและ วิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และธรรมชาติ พิพิธภัณฑ์นั้นแบ่งได้หลายแบบและบางแห่งก็จัด ให้หลากหลายประเกณฑ เช่น ๑) แบ่งตามการสะสมรวบรวมวัตถุ (Collection) ๒) แบ่งตามด้านสังกัดหรือ การบริหาร เช่น พิพิธภัณฑ์ของรัฐ เอกชน มหาวิทยาลัย ๓) แบ่งตามลักษณะของผู้เข้าชมหรือ กลุ่มเป้าหมาย เช่น นักเรียน นักศึกษา หรือบุคคลทั่วไป หรือ ๔) แบ่งตามการจัดแสดง เช่น พิพิธภัณฑ์กลางแจ้ง พิพิธภัณฑ์แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ ฯลฯ

แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะประเกณฑของพิพิธภัณฑ์ที่แบ่งตามการจัดแสดง และ วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการจัดแสดง ซึ่งเป็นที่นิยมกันทั่วไปในปัจจุบัน คือ

๑. พิพิธภัณฑ์สถานประเกณฑทั่วไป จัดรวมวัตถุทุกประเกณฑ และทุกเรื่องเอาไว้ ถือเป็น พิพิธภัณฑ์แบบแรกก่อนที่จะมีการพัฒนาเป็นพิพิธภัณฑ์เฉพาะเรื่องในสมัยต่อมา

๒. พิพิธภัณฑ์สถานศิลปะ จัดแสดงเกี่ยวกับศิลปวัตถุทุกประเกณฑ โดยจะแยกย่อยออกเป็น พิพิธภัณฑ์สถานศิลปะยุคต่างๆ และวัตถุที่เป็นงานฝีมือ เครื่องใช้ในสอยต่างๆ หอศิลป์ แสดงงาน ศิลปะประเกณฑจิตรกรรม ประดิษฐกรรม, พิพิธภัณฑ์สถานศิลปะสมัยใหม่จะคล้ายกับหอศิลป์ แต่จะ เป็นศิลปะสมัยใหม่ของศิลปินร่วมสมัยในยุคหลัง, พิพิธภัณฑ์สถานศิลปะประเกณฑการแสดง และ พิพิธภัณฑ์สถานศิลปะแรกเริ่ม แสดงงานศิลปะดั้งเดิมของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์

๓. พิพิธภัณฑ์สถานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เนื้อหาหลักคือแสดงวิวัฒนาการ ความก้าวหน้าของวัตถุที่มนุษย์คิดกันประดิษฐ์ขึ้น

๔. พิพิธภัณฑ์สถานธรรมชาติวิทยา จัดแสดงเรื่องราวของธรรมชาติเกี่ยวกับเรื่องของโลกทรัพยากรทางธรรมชาติต่างๆ และยังรวมไปถึง สวนสัตว์ สวนพฤกษชาติ วนอุทยาน พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ-สัตว์บกค้างคาว

๕. พิพิธภัณฑ์สถานประวัติศาสตร์ แสดงหลักฐานทางประวัติศาสตร์ แยกย่อยได้เป็นพิพิธภัณฑ์สถานประวัติศาสตร์ แสดงหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับการเมือง ทหาร สังคม และเศรษฐกิจ, บ้านประวัติศาสตร์ คือการนำเสนอดอกาที่ซึ่งเคยเป็นที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีชื่อเสียงในอดีต, โบราณสถาน, อนุสาวรีย์ และสถานที่สำคัญทางวัฒนธรรมต่างๆ รวมถึงเมืองประวัติศาสตร์ และพิพิธภัณฑ์สถานประวัติศาสตร์โบราณคดี

๖. พิพิธภัณฑ์สถานชาติพันธุ์วิทยาและประเพณีพื้นเมือง แสดงชีวิตความเป็นอยู่ในทางวัฒนธรรมและสังคมของมนุษย์และชาติพันธุ์ต่างๆ แบ่งออกเป็น พิพิธภัณฑ์สถานพื้นบ้าน (พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น) โดยจัดแสดงข้าวของเครื่องใช้พื้นบ้าน และพิพิธภัณฑ์สถานกลางแจ้ง เป็นการจำลองภาพในอดีตด้วยการนำอาคารเก่า หรือจำลองสิ่งปลูกสร้างต่างๆ มาไว้ในบริเวณเดียวกัน โดยพยายามสร้างสภาพแวดล้อมรวมถึงบรรยากาศให้เหมือนกันในอดีต

พิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ ลักษณะเป็นอาคารหลังใหญ่ 2 ชั้น สูงโปร่งท่าสีขาวนีประดูกหันด้านแบนบ้านสมัยเก่าท่าสีฟ้าครุศดิส และสภาพแวดล้อมรอบๆ ด้านอาคารก็ร่มรื่นเงียบกริ่นไปด้วยต้นไม้น้อยใหญ่ในนาพันธ์ พอก้าวเข้าไปสู่ด้านพิพิธภัณฑ์ด้านใน ก็จะพบกับสิ่งของจัดแสดงไว้มากน้อยที่ อ.เกริก ยุ้นพันธ์ ได้ใช้เวลา_r่วม 20 กว่าปีในการสะสมชั้นบนนิทรรศการงานสะสมเกี่ยวกับของเล่นโบราณมีอายุ 50-150 ปีได้แก่ ของเล่นไม้ ดิน ตะกั่ว สังกะสี เชลลูโลอล์ด เหล็ก และพลาสติก ผลิตจากประเทศเยอรมัน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส จีน อเมริกา และไทย โดยชั้นล่างของอาคารจัดแสดงของเล่นไทยบุคคลในสมัยสุโขทัย อชุชชา และสมัยรัตนโกสินทร์ นิทรรศการงานสะสมเกี่ยวกับวิดีไทย มีอาชญาเป็นร้อยปีได้แก่ เครื่องกระเบื้อง เครื่องแก้ว ข้าวของเครื่องใช้ เงินตรา เครื่องถ่าน เครื่องเขิน งานลงยา เครื่องประดับ งานแกะสลัก ชาช้าง งานประดับมุก เครื่องดนตรี โบราณ เครื่องเล่นและเครื่องรางของลัง มีทั้งศักดิ์ดินเผา กระปุกอ่อนสินคินเผา ฯลฯ และมีพวกข้าวของเครื่องใช้คุณไทยบุคคลโบราณ ตั้งแต่ 100 ปีย้อนลงมาถึง 30 ปีที่แล้ว มีของโชว์มากมาย และมีการจัดแสดงใส่ตู้โชว์ย่างเป็นระเบียบสวยงาม ของโบราณที่ชวนชนมีความงาม อาทิ เครื่องเงิน ภาพ พิมพ์โบราณ เครื่องรางของลัง เครื่องแก้วอาชญาหารร้อยปี ปั่นโตเก่าลายสวยงาม งานทองเหลือง วิทยุโบราณ สิ่งพิมพ์บุคคลแรกของคนไทย หนังสือเก่า เครื่องเรือนโบราณ ไปสาร์ค จดหมายในบุคคลแรกที่เริ่มนึกการไปรษณีย์ ฯลฯ และที่ชั้nl่างนี้ยังมีการจัดแสดงภาพวาดลายสวยงามน่ารัก ที่เป็นฝีมือของ อ.เกริก ยุ้นพันธ์ แล้วก็ยังมีส่วนของร้านขายของที่ระลึกด้วย มีทั้งสมุดโน๊ต แก้วนำ เสื้อกระโปesa และของเล่นสังกะสีที่ทำเลียนแบบของเล่นสมัยเก่าก็มีให้ซื้อเป็นของที่ระลึก ติดไม้ติดมือกลับบ้านกัน โดยมีพากของเล่นสมัยเก่าให้คุ้มเป็นจำนวนมากและหลากหลายรูปแบบ อาทิ ของเล่นสังกะสารพัครูปแบบ มีทั้งหุ่นยนต์สังกะสีที่มีกลไก รถยนต์-เรือ-รถ ไฟสังกะสีที่มีสีสันสวยงาม น้ำ

ศึกษาเซลลูลอยด์สารพัดแบบ ศึกษาสัตว์ในล้าน ของเล่นที่ทำจากคิน ไม้ ผ้า ของเล่นที่ใช้ด่าน และ อิเกหลาภหลายของเล่นที่หาดูได้ยาก แต่ที่นี่มีให้ดู รวมไปถึงมีของเล่นสมัยใหม่ที่เด็กๆ ชื่นชอบให้ ได้ดูกันด้วย และก็ยังมีพระ เบื้องครา เหรียญเงินตรา ของเก่าสะสมให้ดูกด้วย เรียกว่าได้มีความสุขกับ การได้รับน้ำดื่มน้ำด้วยของเล่นและข้าวของเครื่องใช้ สมัยโบราณที่มีคุณค่าอยู่ในตัวกันอย่างเต็มอิ่ม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ทำการศึกษาปัจจัยการสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการ ท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์เกริกบุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นพิพิธภัณฑ์ ที่ให้ความรู้ ความ เพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความรักความอบอุ่นของคนในครอบครัว เป็นแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่ พักผ่อนหย่อนใจสำหรับคนในครอบครัวทุกเพศทุกวัย โดยผลที่ได้จากการวิจัยจะสามารถนำไป ประยุกต์หานำแนวทางพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ได้รับ ความพึงพอใจสูงสุด ซึ่งส่งผลให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจต่อแหล่งท่องเที่ยวค้างคาวใน อนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- เพื่อศึกษาปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริก บุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล, รูปแบบและลักษณะการท่องเที่ยวที่ช่วยส่งเสริมการ ท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกบุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

- ในการศึกษาระบบนี้คัดเลือกประชากรจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาชมพิพิธภัณฑ์ล้านของ เล่นเกริกบุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยคำนึง到แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวกลุ่ม ตัวอย่าง ผู้ใหญ่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป 100 ชุด และเด็กมีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 100 ชุด
- ขอบเขตค้านเนื้อหามุ่งศึกษาปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกบุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- ขอบเขตค้านเวลา ทำการสำรวจแบบสอบถามนักท่องเที่ยวที่เข้าชมพิพิธภัณฑ์ล้าน ของเล่นเกริกบุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2553

1.4 ข้อจำกัดของการวิจัย

ศึกษาเฉพาะบุคคลที่เข้ามาเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 200 คน โดยแบ่งผู้ไทยญี่ปุ่นอายุ 15 ปีขึ้นไป 100 ชุด และเด็กมีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 100 ชุด ซึ่งครอบคลุมเป้าหมายที่เป็นกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ครอบครัวและประชาชนชาวไทยทั่วไป ทั้งนี้ผู้ศึกษามิได้กำหนดสัดส่วนของกลุ่มเป้าหมายที่เข้ามาชมพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่ประการใด

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ทำให้ทราบถึงความรู้ พฤติกรรม และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แต่ละประเภทเพื่อนำมาวางแผนและพัฒนาสื่อให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายรวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและคาดว่าข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนงานและพัฒนาพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อไป

1.6 นิยามศัพท์

พัฒนาการ หมายถึง การเสริมทักษะการเรียนรู้, การเปลี่ยนแปลงในทางเชิงลึกขึ้น, การคลี่คลายไปในทางดี

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พิพิธภัณฑ์ กือ สถานที่เก็บรวบรวมและแสดงสิ่งต่าง ๆ ที่มีความสำคัญด้านวัฒนธรรมหรือด้านวิทยาศาสตร์ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้เป็นประโยชน์คือการศึกษา และก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจ.

พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ หมายถึง พิพิธภัณฑ์ของเล่นแห่งแรกของเมืองไทย ตั้งอยู่เลขที่ 45 หมู่ 2 ตำบลลาวสุก อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สื่อ หมายถึง ทำให้ติดต่อถึงกัน, ชักนำให้รู้จักกัน.

ผู้รับข่าวสาร หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาชมพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ อารชิพ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา

ปัจจัยสื่อสารการตลาด หมายถึง เครื่องมือในการสร้างปฏิกริยาหรือความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาข่าวสารกับบุคคล และปฏิกริยาที่แสดงออกมานี้เป็นพฤติกรรมต่างๆหรือข้อมูลข่าวสารของพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ มาเผยแพร่หรือเปิดเผยให้บุคคลทั่วไปได้รับรู้ด้วยวิธีการใช้เครื่องมือทางการสื่อสารหรืออื่นๆ

ปัจจัยส่วนผู้สมทางการตลาด หมายถึง สิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว อันเกิดจากมูลเหตุแรงจูงใจจากปัจจัยด้านส่วนผู้สมทางการตลาดแนวใหม่ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา สถานที่ การส่งเสริมการตลาด ประชาชนดี บุคลากร ช่วงจังหวะเวลาจิตวิทยาและการเมือง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวคิด และสมมติฐานการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการห่อหงายให้เข้ากับกลุ่มของลูกค้า” ผู้วิจัยได้ศึกษาโดยรวมรวมแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารการตลาด
- 2.2 แนวคิดด้านส่วนผสมทางการตลาด
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีสื่อสาร
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร
- 2.6 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 2.7 ทฤษฎีความพึงพอใจ
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารการตลาด

ปัจจุบันความสำเร็จทางการตลาดอย่างหนึ่งคือ การติดต่อสื่อสาร เพราะเป็นสิ่งเชื่อมโยงระหว่างผู้ขายกับผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ เป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิดการตัดสินใจในแต่ละฝ่าย ซึ่งกิจกรรมทางการตลาดจะดำเนินไปในลักษณะสอดคล้องหรือเป็นไปตามข่าวสารหรือข้อมูลอย่างใด อย่างหนึ่ง ดังนั้นกลุ่มผู้บริโภคสามารถที่จะรับรู้กิจกรรมทางการตลาดต่างๆที่นักการตลาดเสนอมา และเมื่อผู้บริโภคเกิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่สื่อสารมาก็เกิดปฏิกิริยาที่ตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง ออกมายังจากได้รับการสื่อสารแล้ว

มีนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงความหมายของการสื่อสารการตลาดไว้ว่า

Shimp (1996) กล่าวว่าการสื่อสารการตลาดหมายถึง กระบวนการพัฒนาและดำเนินการโปรแกรมการสื่อสารที่ชูโรง โดยการผสมผสานเครื่องมือทางการสื่อสารหลากหลายรูปแบบอย่างสอดคล้องและต่อเนื่องเพื่อสร้างการรับรู้และกระตุ้นพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย

สุวัฒนา วงศ์กะพันธ์ (2530) กล่าวว่าการสื่อสารการตลาด (marketing Communication) หมายถึงการดำเนินกิจกรรมทางการตลาดเพื่อสร้างความเข้าใจ สร้างการยอมรับระหว่างธุรกิจกับผู้บริโภค โดยมุ่งหวังที่จะให้เกิดพฤติกรรมตอบสนองตาม วัตถุประสงค์ของธุรกิจนั้นและใช้กระบวนการนำเสนอข่าวในรูปของการกระตุ้นเร่งร้าด้วยวิธีการต่างๆไปสู่ผู้บริโภค โดยมุ่งหวังให้

เกิดปฏิกริยาตอบสนองจากผู้บริโภค ในลักษณะที่ผู้ผลิตคาดหมายไว้ล่วงหน้าหรือที่เรียกว่าปฏิกริยาตอบสนองที่คาดหมาย (Desired Response) ยันเป็นการกระตุ้นให้เกิดผล

ตรา ที่ປະປາລ (2541) ได้กล่าวว่าการสื่อสารการตลาดหมายถึง กิจกรรมทั้งมวลที่นักการตลาดได้กระทำขึ้น เพื่อเป็นข่าวสารกระตุ้นชูงใจ เพื่อสื่อความหมายถ่ายทอดความคิดผ่านสื่อต่างๆ ไปยังกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อให้เกิดการยอมรับและตัดสินใจซื้อในที่สุด หรือแสดงพฤติกรรมตอบสนองอย่างโดยย่างหนึ่งตามที่มุ่งไว้

ชั้นจิต แจ้งเจน (2543) กล่าวว่าการสื่อสารการตลาดหมายถึงรูปแบบของการสื่อสารที่มีผู้ส่งข่าวสาร คือ ผู้ผลิตสินค้าหรือกิจการบริการ ผู้จัดงานน่าสนใจเช่นโฆษณาของบริษัท บริษัทตัวแทนโฆษณา พนักงานขาย ฯลฯ ส่งข่าวสารในรูปแบบของสัญลักษณ์ภาพ ภาพ เสียง แสง การเคลื่อนไหว ตัวอักษร คำพูด เสียงเพลง ฯลฯ ผ่านช่องทางการสื่อสารประเภทต่างๆ หรือส่งไปยังผู้รับข่าวสาร ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของผู้ส่งข่าวสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้รับข่าวสารตอบสนองไปในทิศทางที่ต้องการ

บวรสรรศ เจียคำรง (2550) ได้กล่าวว่าการสื่อสารการตลาด เป็นการดำเนินกิจกรรมทางการตลาดในทางที่จะสื่อความหมาย สร้างความเข้าใจ สร้างการยอมรับระหว่างเจ้าของธุรกิจกับผู้บริโภคโดยมุ่งหวังให้เกิดพฤติกรรมการตอบสนองตามวัตถุประสงค์ของธุรกิจนั้นๆ

สรุปได้ว่าการสื่อสารการตลาดหมายถึง การดำเนินการหรือกิจการที่เป็นการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ สร้างการยอมรับระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค เพื่อให้เกิดการยอมรับและตัดสินใจซื้อในที่สุด หรือเพื่อแสดงพฤติกรรมตอบสนองอย่างโดยย่างหนึ่งตามที่มีการมุ่งหวังไว้ทั้งทางฝ่ายผู้ผลิตและผู้บริโภค ซึ่งกระบวนการสื่อสารการตลาดนั้นสามารถผสมผสานเครื่องมือและวิธีการได้หลากหลายรูปแบบ

ในกระบวนการสื่อสารทางการตลาดนั้นมีองค์ประกอบของส่วนประเมินทางการตลาดอันได้แก่ สินค้าและบริการ ราคา สถานที่จำหน่ายและการส่งเสริมการจำหน่าย ซึ่งค่างกันไปในการทำหน้าที่เพื่อที่จะถ่ายทอดความคิดจากผู้ผลิตไปยังกลุ่มผู้บริโภค ซึ่ง Kotler (1997) ได้ให้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาด (Marketing Mix หรือ 4P) ไว้ดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึงสิ่งที่เสนอขายเพื่อสนองความจำเป็นและความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจ ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ซึ่งจะประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ กิจกรรม องค์การ หรือบุคคล

2. ราคา (Price) หมายถึงมูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่แสดงออกในรูปของตัวเงิน ราคามีต้นทุนของลูกค้า ดังนั้นผู้บริโภคจะทำการเบร์ยนเทียบมูลค่าของผลิตภัณฑ์กับราคา หากมูลค่าของผลิตภัณฑ์นี้สูงกว่าราคา ก็ตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์นั้น เพราะฉะนั้นในการกำหนดกลยุทธ์ด้านราคา จะต้องคำนึงถึง การยอมรับของลูกค้า ต้นทุนของสินค้า ลักษณะการแบ่งขั้น

3. ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง โครงสร้างของช่องทางการจัดจำหน่ายใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์การไปยังตลาดจัดจำหน่าย

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ

2.2 แนวคิดด้านส่วนผสมทางการตลาด

การตลาด หมายถึง การดำเนินการเพื่อสนับสนุนความต้องการและความจำเป็นโดยอาศัยกระบวนการแลกเปลี่ยน ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้คือ สิ่งนำเสนอเพื่อการแลกเปลี่ยน การคาดหวังความต้องการของผู้บริโภค การจัดการเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริโภค และการทำให้ความต้องการของผู้บริโภคได้รับความพอดีส่วน American Marketing Association การตลาด คือกระบวนการวางแผนการบริหารแนวคิด ราคา และการกระจายความคิด สินค้า และบริการ เพื่อสร้างให้เกิดการแลกเปลี่ยนซึ่งสนับสนุนความพึงพอใจส่วนบุคคลและวัตถุประสงค์ขององค์กร

Kotler (2003:9) การตลาด หมายถึง กระบวนการทางสังคมและการบริหาร ซึ่งบุคคลและกลุ่มบุคคล ได้รับสิ่งที่สนับสนุนความจำเป็นและความต้องการของเข้า จากการสร้าง การเสนอ และการแลกเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่ากับบุคคลอื่น

<http://xnet rtc mb ca> (online) การตลาด คือ กระบวนการวางแผนและควบคุมเกี่ยวกับแนวคิด (Conception) การตั้งราคา (Pricing) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) และการจัดจำหน่าย ความคิด (Ideas) สินค้า (Goods) และบริการ (Services) เพื่อสร้างให้เกิดการแลกเปลี่ยนซึ่งสนับสนุนความพอดีส่วนบุคคล องค์การ และวัตถุประสงค์ของสังคม (Societal Objectives)

สรุป การตลาด คือ กระบวนการค้นหาและวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้าเพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดการแลกเปลี่ยนคุณค่าระหว่างกัน โดยฝ่ายหนึ่งได้รับความพอดีและอีกฝ่ายหนึ่งบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าการตลาดเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติโดยองค์การและกระบวนการทางสังคมที่ต้องการทำให้กลไกทางการผลิตและการเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การตลาดจึงเกิดขึ้นในสังคม 2 ระดับ ทั้งระดับจุลภาค (micro) และมหาภาค (macro) เราจึงเรียกว่าเป็นการตลาดจุลภาค และการตลาดมหาภาค (สำอัง งานวิชา, 2543:70-75) รายละเอียดดังนี้

1. การตลาดจุลภาค (micro marketing) หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยการตอบสนับความต้องการของลูกค้า และดำเนินการเคลื่อนย้ายสินค้า และบริการจากผู้ผลิตไปยังลูกค้า การตลาดจุลภาคถูกนำมาใช้ทั้งองค์กรที่มุ่งหวังกำไรและไม่มุ่งหวังกำไร โดยองค์การไม่มุ่งหวังกำไรมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการการสนับสนุนจากสมาชิกรายใหม่ในการทำกิจกรรมต่างๆขององค์การหรือการรักษาสมาชิกเดิมให้คงอยู่องค์การทั้งสองประเภท

จะเริ่มต้นการตลาดคือความต้องการของลูกค้าเป้าหมาย ไม่ใช่กระบวนการผลิตโดยมุ่งหวังตอบสนองความต้องการของลูกค้า รวมทั้งการสร้างและรักษาความพึงพอใจของลูกค้า

2. การตลาด宏观 (macro marketing) หมายถึง กระบวนการทางสังคมที่เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภค ด้วยวิธีการที่มีประสิทธิผล เพื่อสร้างให้เกิดความเหมาะสมสมควรห่วงอุปทานและอุปสงค์ และบรรลุเป้าหมายของสังคม การตลาด宏观จึงเน้นที่ระบบโดยรวม

แนวคิดหลักการตลาด

จากการศึกษาแนวคิดหลักการตลาด จะพบว่ามีการอธิบายแนวความคิด ในเรื่องนี้ไว้ หลากหลาย ผู้ศึกษารวบรวมหาลายตัวราก สามารถสรุปและแยกออกเป็น 7 ประการ ดังนี้

1. ความจำเป็น ความต้องการ และอุปสงค์

1.1 ความจำเป็น หมายถึง ความจำเป็นในการบริโภคของมนุษย์เป็นแนวคิด พื้นฐานที่สุดของการตลาด มุ่ยมีความจำเป็นอย่างยั่ง รวมทั้งความต้องการทางกายภาพ ความต้องการทางด้านสังคม ความต้องการด้านความรัก และความต้องการเป็นส่วนบุคคล

1.2 ความต้องการ เป็นแนวคิดพื้นฐานของการตลาด ซึ่งความจำเป็นในการบริโภคของมนุษย์จะปรับเปลี่ยนมาสู่บริโภคโดยมีปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม บุคลิกภาพส่วนบุคคลทำให้มนุษย์มีการเจาะจงตราสินค้าเพื่อสนองความพึงพอใจภายใต้ปัจจัยต่าง ๆ

1.3 อุปสงค์ เป็นความต้องการเฉพาะเจาะจงที่สามารถจัดซื้อหรือจัดหาสินค้าหรือบริการเพื่อสนองความพึงพอใจได้

2. ผลิตภัณฑ์และข้อเสนอผลิตภัณฑ์

คือข้อเสนอใด ๆ ที่บริษัทเสนอตลาด เพื่อสนองความจำเป็นและความต้องการ ผลิตภัณฑ์ไม่ได้หมายถึง สิ่งที่มีตัวตนเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว นักการตลาดเกี่ยวข้องกับงานตลาดที่สร้างความสำเร็จได้ 10 ประเภท คือ สินค้า (goods) บริการ (services) ประสบการณ์ (experiences) บุคคล (persons) สถานที่ (Places) สินทรัพย์ (Properties) การจัดองค์กร (Organization) ข่าวสารข้อมูล (Information) และความคิด (Ideas) (Kotler,2000:3-5)

3. คุณค่า ความพอใจ และคุณภาพ

3.1 คุณค่า (Value) ผลิตภัณฑ์และข้อเสนอจะประสบความสำเร็จได้ถ้าสามารถสร้างคุณค่าและความพอใจไปยังผู้ซื้อเป้าหมาย ผู้ซื้อเลือกข้อเสนอที่แตกต่างกัน โดยอยู่บนพื้นฐานของการรับรู้คุณค่าที่มากที่สุด ความแตกต่างระหว่างคุณค่าของ การ ได้เป็นเจ้าของและการใช้ผลิตภัณฑ์กับดันทุนที่ลูกค้าจ่ายสำหรับผลิตภัณฑ์

3.2 ความพอใจ (Satisfaction) ความพอใจของลูกค้ารับรู้จากคุณค่าของ การ ใช้งาน ผลิตภัณฑ์ ถ้าผลิตภัณฑ์ให้คุณค่าต่ำกว่าความคาดหวัง ผู้ซื้อจะเกิดความไม่พอใจ ในทางตรงกันข้าม หากประโภชน์ของสินค้าให้คุณค่าที่คาดหวังไว้ ลูกค้าไม่พอใจ แต่ถ้าให้คุณค่ามากกว่าที่คาดหวัง ผู้ซื้อจะเกิดความ欣幸 (delighted)

3.3 คุณภาพ (quality) ความพอใจของลูกค้ามีความสัมพันธ์กับคุณภาพธุรกิจ จำนวนมาก ได้นำวิธีการจัดการคุณภาพโดยรวมมาใช้เพื่อปรับปรุงให้ระบบในการให้บริการลูกค้ามีประสิทธิผลมากขึ้น ทำให้ลูกค้าได้รับความพอใจและมีคุณภาพสูงในสายตาผู้บริโภค

4. การแลกเปลี่ยนและการติดต่อทางธุรกิจ

4.1 การแลกเปลี่ยน (Exchange) เป็นแนวคิดหลักทางการตลาดที่เกี่ยวข้องกับการ ได้เป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ที่บุคคลหรือองค์กรสามารถได้เป็นเจ้าของชิ้นผลิตภัณฑ์ที่ตนเอง ต้องการ โดยการเสนอสิ่งแลกเปลี่ยน

4.2 การติดต่อทางธุรกิจ (Transaction) คือการค้าสิ่งที่มีคุณค่าระหว่างสองฝ่าย หรือมากกว่า การแลกเปลี่ยนสินค้ากับเงินเรียกว่า monetary transaction การแลกเปลี่ยนสินค้ากับ สินค้าที่เรียกว่า barter transaction

5. การตลาดสัมพันธภาพ (relationship marketing) การติดต่อธุรกิจ เป็นส่วนหนึ่งของ แนวคิดการตลาดสัมพันธภาพ ซึ่งมีเป้าหมายในการสร้างความสัมพันธ์ระยะยาว โดยการเสนอ คุณค่าแก่สมาชิกที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทาน ได้แก่ ลูกค้า ผู้จัดจำหน่าย หรือผู้จำหน่ายวัสดุคุณภาพ และ ได้รับ ประโภชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่ายที่มีการติดต่อกัน

6. ตลาด (markets) แนวคิดของการเปลี่ยนและการสร้างความสัมพันธ์นำไปสู่แนวคิด ของตลาด ซึ่งความความหมายของตลาดข้างต้นที่กล่าวไว้ว่า ตลาด คือ กลุ่มของลูกค้าปัจจุบันและ ลูกค้าที่มีศักยภาพของผลิตภัณฑ์ ซึ่งผู้ซื้อมีความจำเป็น หรือความต้องการคัด抜ั้นกันสามารถ ตอบสนองความพอใจผ่านการแลกเปลี่ยนและความสัมพันธ์ ขนาดของตลาดขึ้นอยู่กับจำนวน

ประชาราทที่แสดงความจำเป็น มีทรัพยากรที่สามารถก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน และมีความเด่นใจที่จะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อแลกเปลี่ยนในสิ่งที่ตนมองต้องการ

7. การตลาด (Marketing) แนวคิดของตลาดนำไปสู่การกระบวนการแนวคิดหลักของการตลาด การตลาดหมายถึง การบริหารตลาดเพื่อนำไปสู่การแลกเปลี่ยนและการสร้างความสัมพันธ์โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างคุณค่าและความพอใจในการสนองความต้องการและความจำเป็นของลูกค้า โดยเกิดจากการกำหนดผลิตภัณฑ์ การกำหนดราคา การส่งเสริมการตลาด และการจัดจำหน่าย

ความหมายคำว่า กลยุทธ์การตลาด และการวางแผน

กลยุทธ์ หมายถึง กรอบของเรื่องราวที่ใช้นำทางเลือกทั้งหลายซึ่งเป็นตัวกำหนดลักษณะ และทิศทางขององค์การ โดยทางเลือกเหล่านี้คือ เรื่องที่เกี่ยวกับข้อมูลความกว้างของผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่องค์กรเสนอขาย ตลาดที่บริษัทกำลังทุ่มเททำการค้าอยู่ ความสามารถหรือจุดเด่นของบริษัทที่มีอยู่ การเดินทาง ผลตอบแทนที่ได้รับจากการดำเนินการและการแบ่งสรรทรัพยากรขององค์กร

องค์การทุกองค์การที่กำลังดำเนินกิจกรรมอยู่ทุกแห่งต่าง ๆ ก็มีทิศทางเดินหรือการก้าวผุ่งไปสู่ทางใดทางหนึ่ง และด้านหากผู้บริหารระดับสูงขององค์การเหล่านี้ไม่ได้อาจใส่ใจจริงจังกับการกำหนดกลยุทธ์ ทิศทางการก้าวขององค์การก็จะเป็นไปโดยขาดทิศทางที่แน่นอน และต้องเสี่ยงในการพัฒนา อาจโน้นเอียงไปตามแรงดึงดัน ทั้งจากอิทธิพลภายในหรือภายนอกองค์การ ปัญหาการปล่อยงบประมาณเดือนก่อนเดือนหลัง ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการ ปัญหาการให้เงินกู้ นั่นคือผู้นำที่ต้องมีความสามารถในการบริหารและตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตัดสินใจที่มีความตัดสินใจที่มั่นคงและมีความต่อเนื่อง ไม่เสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน ทั้งนี้จะช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ในที่สุด

ชนิดของกลยุทธ์

กลยุทธ์พื้นฐานเพื่อนำไปใช้กับผลิตภัณฑ์ใดผลิตภัณฑ์หนึ่งนั้นจะมีอยู่ 4 ชนิดด้วยกันคือ

1. การสร้างส่วนแบ่งตลาด
2. การรักษาส่วนแบ่งตลาด

3. การเก็บเกี่ยวผล

4. การถอนตัว

ซึ่งกลยุทธ์ชนิดใดจะเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญ คือ

1. ตลาดในปัจจุบันของผลิตภัณฑ์ และฐานะทางด้านทุนของผลิตภัณฑ์
2. ขั้นตอนของวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ (อัตราการเดินทางการตลาด)
3. ทรัพยากรของกิจการเทียบกับคู่แข่งขัน
4. ช่วงเวลา
5. ผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น ๆ ที่มีอยู่
6. การกระทำและแผนปฏิบัติตอบต่าง ๆ ของคู่แข่งขัน

ลักษณะของกลยุทธ์ทั้ง 4 ชนิด และความเหมาะสมที่จะนำไปใช้จะขยายได้ ดังนี้

การสร้างส่วนแบ่งตลาด

กลยุทธ์การสร้างแบ่งตลาดนี้นับว่าเป็นกลยุทธ์เชิงรุกอย่างหนึ่ง กิจการที่มีส่วนแบ่งตลาดอยู่แล้วนาคหนึ่งจะใช้วิธีสร้างส่วนแบ่งตลาดให้ใหญ่ขึ้นเพื่ออัตรากำไรสูงขึ้น ดังตัวอย่าง เช่น การเปิดบริการสินค้าเชื่อมบ้านกลางของธนาคารกรุงเทพฯ ที่ขายการขายสินเชื่อให้กับผู้เชื่อมบ้านอาศัยโดยการลดอัตราดอกเบี้ยเป็น Prime rate + เบอร์เซ็นต์ จึงเท่ากับการลดราคาซึ่งมีผลทำให้เกิดการขายส่วนแบ่งตลาด โดยแย่งลูกค้าจากบริษัทการเงินต่าง ๆ ที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าได้ การลดราคา เช่นนี้มิใช่เพียงแต่ช่วยในการขายตลาดเพียงอย่างเดียว แต่ยังช่วยสร้างความต้องการให้เกิดขึ้นมาใหม่ทำให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ขายตัวเองเข้าไปในกลุ่มผู้บริโภคที่มีรายได้แตกต่างกันมากกว่ากลุ่มเดิมขึ้น

การรักษาส่วนแบ่งตลาด

การรักษาส่วนแบ่งตลาดนั้น นับได้ว่ากลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจที่เจริญเติบโตเต็มที่ แล้ว และหลังจากที่ได้มีส่วนแบ่งตลาดขนาดใหญ่พอแล้วที่ยังมีแนวโน้มเพิ่มแรง การรักษาสถานภาพเดิมที่คงไว้ จึงนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น หากผลิตภัณฑ์ใดที่มีฐานะทางตลาดมั่นคงคือแล้ว ก็มักจะมีข้อได้เปรียบจากการมีประสบการณ์มากกว่า และจะส่งผลให้ดันทุนลดต่ำลงได้ และจะได้กำไรสูงกว่าคู่แข่งที่มีส่วนแบ่งตลาดต่ำกว่า

การเก็บเกี่ยวผล

ตามกลยุทธ์ที่ใช้วิธีการเก็บเกี่ยวประโภชันนี้จะมีจุดมุ่งหมายที่จะไขข้อมูลให้ส่วนแบ่งตลาดลดลงจากเดิมที่ซึ่งที่ช่วยให้สามารถมีรายได้ในระยะสั้น และกระแสเงินสดสูงที่สุดที่ช่วยให้สามารถมีรายได้ในระยะสั้นกลยุทธ์ชนิดนี้นับว่าเหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการผลิตภัณฑ์ที่มีฐานะตัวแทนไม่มีค่าใช้จ่ายให้ตลาดที่คาดด้วย

การถอนตัว

ในการผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถส่วนแบ่งตลาดเพียงพอที่จะใช้ดำเนินการได้หรือมองอีกแง่หนึ่งคือในสภาพที่การแข่งขันได้มีอย่างมากจนทำให้ต้องมีการทุ่มเทคืนทุนจำนวนมหาศาลเพื่อจะให้สามารถดูแลคนอื่นทันดังนั้นการถอนตัวนับว่าเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุด

ความหมายของการวางแผนกลยุทธ์

การวางแผนกลยุทธ์เกิดจากคำ 2 คำมารวมกัน คือ การวางแผน กับ กลยุทธ์ การวางแผนหมายถึง การตัดสินใจในปัจจุบันในสิ่งที่ต้องการทำ ในอนาคตเพื่องานบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ส่วน กลยุทธ์ เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่สำคัญ ๆ เพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ เมื่อเวลา 2 คำมารวมกัน การวางแผนกลยุทธ์ทั้งการตลาด หมายถึง การวางแผนเพื่อเอาชนะหรือความได้เปรียบคู่แข่งขันมาสู่บริษัท ศาสตราจารย์ฟิลิป คอตเตอร์ ได้ให้ความหมายของการวางแผนกลยุทธ์ไว้ว่า การวางแผนกลยุทธ์เป็นกระบวนการบริหารเพื่อการพัฒนาและสร้างรากฐานไว้ให้เกิดความเหมาะสม ระหว่างวัตถุประสงค์และทรัพยากรของบริษัทกับโอกาสทางการตลาดซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อกำหนดรูปแบบและปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยธุรกิจและผลิตภัณฑ์ของบริษัทให้ประสานสัมพันธ์กัน เพื่อให้เกิดผลกำไรและเจริญเติบโตในระดับที่น่าพอใจ อีเวนส์ และเบอร์แมน ได้ให้ความหมายของการวางแผนกลยุทธ์ไว้ว่า “การวางแผนกลยุทธ์ เป็นการกำหนดโครงสร้างการปฏิบัติงานว่า จะต้องดำเนินงานอะไร ทำไม่การดำเนินงานนั้นจึงมีความจำเป็น ควรเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเมื่อไร และที่ไหนที่จะต้องกระทำให้สำเร็จ และจะทำให้การดำเนินงานนั้นประสานสัมพันธ์อย่างไร นอกจากนี้แผนยังบอกถึงทิศทางการปฏิบัติงาน เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายภายใต้สภาพแวดล้อมที่เลือกไว้ ซึ่งเป็นตัวชี้กำหนดการจัดสรรทรัพยากรและการใช้ความพยายามขององค์กร อีกด้วย”

ความหมายของการวางแผน

โดยความหมายอย่างง่ายอาจกล่าวได้ว่า การวางแผนเป็นกระบวนการซึ่งบุคคลหรือองค์การทำการตัดสินใจไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับงานบางอย่างที่จะกระทำในอนาคต กระบวนการดังกล่าวจะประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ที่เป็นชุดกิจกรรมต่อเนื่องกันซึ่งบางขั้นตอนจะเป็นเรื่องที่ต้องทำทันทีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ การวางแผนถ้าหากสนใจทำแล้วทำให้ถูกต้องจะเป็นสิ่งที่มีคุณค่าซึ่งสำหรับองค์การในอันที่จะช่วยให้องค์การสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ และถ้าเป็นการนำเอาระบบการวางแผนมาใช้กับชีวิตส่วนตัว การวางแผนก็มีค่าสำหรับแต่ละบุคคลในอันที่จะช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายส่วนตัวได้ หลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวางแผนและความสามารถนำมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพได้เสนอ ทั้งนี้โดยไม่จำกัดว่าองค์การนั้น ๆ จะเป็นองค์กรธุรกิจ สหกรณ์ หรือหน่วยงานรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์การศาสนา หรือองค์กรสาธารณะกุศล

คุณประโยชน์ที่ได้จากการวางแผนมีดังนี้

1. ช่วยค้นหาหรือชี้ให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นหรือช่วยให้เห็นถึงโอกาสต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น
2. ช่วยปรับปรุงและยกระดับคุณภาพกระบวนการตัดสินใจภายในองค์การให้ดีขึ้น
3. ช่วยในการปรับทิศทางอนาคตขององค์การ ตลอดจนค่านิยม และวัตถุประสงค์ขององค์การให้ชัดเจนสมอ
4. ช่วยให้แต่ละบุคคลหรือองค์กรสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อม
5. ช่วยเหลือผู้บริหารให้สามารถมั่นใจที่จะนำองค์การให้รอดได้

กลยุทธ์การตลาดและการวางแผน หมายถึง องค์ประกอบใดบ้าง

หลักการของการจัดการเชิงกลยุทธ์เบ่งกลยุทธ์ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. กลยุทธ์ระดับบริษัท (Corporate Strategy) เป็นกลยุทธ์ของบริษัทในการพัฒนานำจากในบริษัทนั้น ๆ อาจมีผลิตภัณฑ์หลายชนิดจำหน่าย บริษัทเหล่านั้นอาจมีบริษัทในเครือจำนวนนากนากเพื่อจำหน่ายสินค้าแต่ละชนิด หรืออาจเป็นบริษัทดี ๆ แต่มีหลายผลิตภัณฑ์

2. กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business Strategy) เป็นการกำหนดกลยุทธ์ที่จำกัดวงเข้าสู่สาขาธุรกิจเฉพาะ เช่น ในกิจการหนึ่งอาจมีห้องส่วนที่จำหน่ายเวชภัณฑ์และอุปกรณ์สำนักงานกลยุทธ์ระดับธุรกิจหมายถึงกลยุทธ์ของธุรกิจใดธุรกิจนั้น เช่น ในกลยุทธ์ในส่วนของผลิตภัณฑ์ประเภทเวชภัณฑ์ เป็นต้น กลยุทธ์ระดับนี้กิจการสามารถกำหนดปัจจัยต่าง ๆ ได้เฉพาะเจาะจงไม่ว่าจะเป็นครุภัณฑ์ แข็งขัน สถานการณ์ทางการตลาดและสภาพแวดล้อมที่จะมีผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

3. กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Functional Strategy) เป็นการกำหนดกลยุทธ์ในระดับปฏิบัติการของหน้าที่ แต่ละอย่างในหน่วยธุรกิจ เช่นกลยุทธ์ทางการตลาดเป็นต้น กลยุทธ์ระดับหน้าที่เป็นกลยุทธ์ระดับปฏิบัติการที่ จะส่งผลต่อการดำเนินงานในชีวิตประจำวัน และเห็นได้เป็นรูปธรรมความสำเร็จของกลยุทธ์ระดับหน้าที่ส่งผลต่อความสำเร็จของกลยุทธ์ระดับบริษัท ในขณะที่เมื่อพิจารณาจากระดับบน เราจะเห็นว่ากลยุทธ์ระดับบริษัทจะส่งผลต่อกลยุทธ์ระดับธุรกิจ และกลยุทธ์ระดับธุรกิจเช่น นโยบายต่าง ๆ จะส่งผลต่อกลยุทธ์ในระดับหน้าที่ เช่นเดียวกัน

กลยุทธ์ที่กำหนดการดำเนินงานทางการตลาด

1. กลยุทธ์การเป็นผู้นำด้านต้นทุน (Cost Leadership) หมายถึงการมุ่งที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ ค่าใช้จ่ายในการเพื่อที่จะให้ต้นทุนการผลิตและการดำเนินค่า ผลจากการเป็นผู้นำทางด้านต้นทุนจะทำให้กิจการสามารถขึ้นห้ดสู่กับคู่แข่งขันทั้งในปัจจุบันและผู้ที่จะเข้ามาใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้กิจการมีต้นทุนที่ต่ำกว่าผู้อื่นทำให้กิจการสามารถขึ้นหัดได้ในสภาวะที่มีความผันผวนทางเศรษฐกิจทั้งเงินเฟ้อหรือเงินฟื้น เพราะกิจการมีความยืดหยุ่นสูงกว่าคู่แข่งขันรายอื่น เนื่องจากต้นทุนที่ต่ำกว่า ดังนั้นแม้ราคาวัสดุคุณภาพสูงขึ้นและเบขบาราขายให้สูงขึ้น ได้ไม่นาก กิจการก็ยังคงมีกำไรที่จะเอาไว้ตัวลดในสภาวะการณ์ดังกล่าว จุดกพร่องประการสำคัญที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้กลยุทธ์การเป็นผู้นำทางด้านต้นทุน ได้แก่กิจการที่ใช้กลยุทธ์การเป็นผู้นำทางด้านต้นทุน อาจจะละเลยที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น และอาจกล่าวเป็นผู้ล้าหลังในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในที่สุด ทั้งนี้เพราะการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ จะต้องใช้งบประมาณสูง ซึ่งขัดต่อนโยบายการลดต้นทุนเป็นอย่างยิ่ง

2. กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง (Differentiation) เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งจะสร้างจุดที่ทำให้กิจการมีความแตกต่างจากคู่แข่งขันรายอื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่จะก่อให้เกิดความได้เปรียบต่อการดำเนินงานของกิจการ ความแตกต่างที่กิจการจะสร้างขึ้นมีได้หลากหลายรูปแบบ เช่น ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง ความแตกต่างในเรื่องของบริการหลังการขาย ความแตกต่างทางเทคโนโลยี ความแตกต่าง

ในเรื่องของระดับของสินค้า ความแตกต่างจะเป็นองค์ประกอบสำคัญในการบริหารการตลาดของกิจการ เพราะถ้ากิจการมีความแตกต่างกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องรวมกันจะทำให้ดึงดูดใจผู้บริโภคมาใช้สินค้าหรือบริการ ทำให้เกิดความได้เปรียบที่มีผลต่อการทางการตลาดได้ดี

กลยุทธ์ส่วนผสมการตลาด : แนวความคิดที่ทันสมัย 4P's

กลยุทธ์การตลาด เป็นวิธีการใช้เครื่องมือการตลาดเพื่อตอบสนองพึงพอใจของลูกค้า ส่วนผสมการตลาด หมายถึง การมีสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าอยู่แล้ว หมาย ในราคาน้ำหนักที่ผู้บริโภคยอมรับได้ และผู้บริโภคยินดีซื้อยาเพร妄นองเห็นว่าคุ้ม รวมถึงการจัดทำหน่วย กระชาบสินค้าให้สอดคล้องกับพฤติกรรมซื้อขายเพื่อให้สะดวกและเกิดพฤติกรรมซื้อยุ่งต้องที่ เรียกว่า ส่วนผสมการตลาด ซึ่งประกอบด้วย 4P's

1. ผลิตภัณฑ์ หมายถึง การมีสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้
 2. ราคา หมายถึง การมีราคาที่ผู้บริโภคยอมรับได้และยินดีซื้อ และมองเห็นว่าคุ้มค่า
 3. การจัดจำหน่าย หมายถึง การจัดจำหน่าย กระจายสินค้าในสอดคล้องกับพฤติกรรมการซื้อขาย และให้ความสะดวกแก่ลูกค้า
 4. การส่งเสริมการตลาด เป็นการใช้ความพยายามชูงใจให้เกิดความชื่นชอบในสินค้าและเกิดพฤติกรรมซื้อขายดังต่อ

ศาสตราจารย์ฟิลิป กอตเลอร์ (Philip Kotler) ได้เพิ่มปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดอีก 2 ประการคือ การเมือง (Politics) และประชาชนดิ (Public Opinion) โดยอธิบายว่าเหตุการณ์หรือสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นมีผลอย่างยิ่งต่อธุรกิจหรือการขายสินค้า และบริการเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น นักการตลาดมักใช้การ ล็อบบี้ หรือรณรงค์สร้างประชานดิให้เป็นแรงกดดันต่อการออกกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขายผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิต ประชานดินิได้มีผลต่อการออกกฎหมาย เท่านั้น แต่ยังมีผลต่อการสร้างอารมณ์และทัศนคติที่มีผลต่อการซื้อสินค้าและบริการของผู้บริโภค อีกด้วย

สมควร กวียะ บังไดเพื่อเดินแนวคิดเกี่ยวกับการตลาด ไว้เป็นทฤษฎีใหม่เกี่ยวกับส่วนผสม การตลาด ไว้อีก 3 ปัจจัย ได้แก่ (People) ช่วงเวลาหรือจังหวะเวลา (Period) และจิตวิทยา (Psychology) โดยอธิบายว่าในเรื่องบุคคลเป็นเรื่องของผู้ค้า (Sale person) โดยตรง ไม่ว่าจะเป็นผู้ค้า ซึ่ง ผู้ค้าปลีก ผู้ค้าห่ง ผู้เสนอขายทางสื่อมวลชน เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งจะต้องเป็นผู้รับ

คุณสมบัติที่คือหลักประการในการขายหรือสื่อสารกับลูกค้า ในปัจจุบันบุคคลจะเป็นผู้มีบทบาทในการส่งเสริมการขายในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านทั้งสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ ที่ทำให้ผู้บริโภคสนใจซื้อสินค้าและบริการของตน ในการทำการตลาดบุคคลจะเป็นผู้วางแผนการตลาดอย่างรอบBOR เพื่อทำให้สินค้าและบริการได้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายให้ได้มากที่สุด บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการขายได้แก่ ผู้บริหาร บุคลากรทุกระดับ ผู้นำเสนอด้านการโฆษณา เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ พนักงานขายและพนักงานตลาด จะต้องเป็นผู้ได้รับความไว้วางใจจากผู้บริโภคเป็นผู้มีความชำนาญ เชี่ยวชาญความคล่องแคล่วกระฉับกระเฉงความมีชื่อเสียง จึงจะทำให้การตลาด หรือการขายสินค้า และบริการนั้นประสบความสำเร็จ

สำหรับช่วงเวลาหรือจังหวะเวลา (Period) เป็นปัจจัยสำคัญในด้านการตลาดเช่นกัน การผลิตสินค้าหรือการให้บริการใด ๆ ก็ตามต้องเป็นช่วงเวลาที่เป็นความต้องการของผู้บริโภค เช่น ช่วงเวลาของการผลิตตามฤดูกาลหรือความนิยม การกำหนดราคาสินค้าและบริการตามฤดูกาล หรือความนิยม ความทันยุคทันสมัย จังหวะเวลาและความซ้ำความเร็วของการแนะนำหรือวางแผนสินค้า การกำหนดแผนโฆษณา และการประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการ สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่มีผลต่อการตลาดและการขายสินค้าและบริการทั้งสิ้น

ปัจจัยจิตวิทยา (psychology) ค็อตเลอร์และอาร์มตรอง (Kotler and Armstrong) ได้นำแนวคิดทางด้านจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการการตลาด โดยยึดแนวคิดที่ว่าพฤติกรรมจะเกิดขึ้นได้จะมีสาเหตุหรือสิ่งเร้า (Stimulus) มาทำให้เกิดการกระทำใด ๆ สิ่งเร้าเหล่านี้ก็เป็นแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกรมาเพื่อตอบสนอง (Respond) ต่อสิ่งเร้านั้น กระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการค่า ของบุคคล อันประกอบด้วย กิจกรรม ความสนใจ ความชอบ / ไม่ชอบ ทัศนคติ การบริโภค ความคาดหวังและความรู้สึก อันเป็นการสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์แต่ละคนที่มีความต้องการที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ความต้องการส่วนบุคคลเป็นสิ่งที่นักการตลาดได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะเป็นความต้องการขั้นสูงสุด เป็นความต้องการที่บรรลุขั้นอัตตาหรือถือตนเป็นใหญ่ เป็นการแสดงให้ความพอใจเพื่อตนเอง ซึ่งเป็นอิสรภาพอุดมกิจ ต่อสิ่งที่ผู้อื่นคิดหรือกระทำ ตัวอย่าง ความต้องการในขั้นตอนนี้ ได้แก่ ความภาคภูมิใจในตนเอง ความสำเร็จในชีวิต ความสนุกสนาน ความอิสระ และความผ่อนคลาย เป็นต้น

การวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาด เป็นขั้นตอนในการกำหนดจุดมุ่งหมายทางการตลาดการเลือกเป้าหมายและการออกแบบกลยุทธ์การตลาด เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตลาดดังนี้

1. กลยุทธ์ผลิตภัณฑ์
2. กลยุทธ์ราคา
3. กลยุทธ์การจัดจำหน่าย
4. กลยุทธ์การบรรจุภัณฑ์
5. กลยุทธ์การใช้พนักงาน
6. กลยุทธ์การสร้างอำนาจ
7. กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด หรือการวางแผนการสื่อสารการตลาด
8. กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์
9. กลยุทธ์การโฆษณา
10. กลยุทธ์การส่งเสริมการขาย
11. กลยุทธ์การตลาดเฉพาะเจาะจง
12. กลยุทธ์การตลาดเชิงกิจกรรม
13. กลยุทธ์การตลาดเพื่อเป้าหมายผลิตภัณฑ์ใหม่

กลยุทธ์ผลิตภัณฑ์

แมทริกซ์บีซีจี หรือ BCG หมายถึง กลยุทธ์ซึ่งใช้ในการตัดสินใจเพื่อจัดทรัพยากร โดยดีอ เกเพอร์ส่วนครองตลาดเปรียบเทียบ และอัตราการเจริญเติบโตของแต่ละหน่วยธุรกิจหรือแต่ละผลิตภัณฑ์ หรือหมายถึงแนวความคิดของแต่ละหน่วยธุรกิจและส่วนครองตลาดเปรียบเทียบ ซึ่งแบ่งออก เป็น 4 ส่วน แต่ละส่วนแสดงถึงลักษณะธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเจริญเติบโตของยอดขายและส่วนครองตลาดที่แตกต่างกัน

1. ผลิตภัณฑ์ที่มีปัญหา เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเจริญเติบโตของยอดขายสูง แต่ส่วนครองตลาด เปรียบเทียบต่ำ มักพบในธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ในขั้นแรกๆ
2. ผลิตภัณฑ์ที่เป็นความคิดเห็น เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเจริญเติบโตของยอดขายสูง ส่วนครองตลาดเปรียบเทียบสูง เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นผู้นำตลาดและสามารถทำเงินให้บริษัทเป็นอย่างมาก เป็นผลิตภัณฑ์ในขั้นเติบโต

3. ผลิตภัณฑ์ทำเงิน เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเจริญเติบโตของยอดขายสูง และส่วน
กรองตลาดเปรียบเทียบสูง เป็นผลิตภัณฑ์ในขั้นเจริญเติบโตเดิมที่

4. ผลิตภัณฑ์ที่ตกต่ำ เป็นผลผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเจริญเติบโตของยอดขายต่ำ และส่วน
กรองตลาดเปรียบเทียบต่ำ ผลิตภัณฑ์ตกต่ำเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำกำไรต่ำ หรือขาดทุน จึงถือว่าเป็น
ผลิตภัณฑ์ขั้นตกต่ำ

กลยุทธ์ราคา มีประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาดังนี้

1. ตั้งราคาตามตลาด หรือตั้งราคาตามความพอใจ

1.1 ตั้งราคาตามตลาด เหมาะสำหรับสินค้าที่สร้างความแตกต่างได้ยาก สามารถ
จะตั้งให้แตกต่างจากตลาดคู่แข่งขัน ได้นั้นคือ การตั้งราคาตามคู่แข่งขัน

1.2 ตั้งราคาตามความพอใจ เป็นการตั้งราคาได้ตามความพอใจ โดยไม่คำนึงถึง
คู่แข่งขันเหมาะสมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างในตราสินค้า สินค้าที่มีลักษณะส่วนตัวมี
ภาพพจน์ที่ดี

2. สินค้าจะออกเป็นแบบราคาสูง หรือราคามาตรฐาน หรือสินค้าเพื่อการแข่งขัน เช่น

2.1 ราคาสูง เมื่อแน่ใจในคุณภาพที่เหนือกว่า และยอมรับในราคารองลูกค้า

2.2 ราคามาตรฐาน เมื่อใช้การตั้งราคาโดยพิจารณาจากราคารองคู่แข่งขัน

2.3 ตราสินค้าเพื่อการแข่งขัน หรือตราสินค้าที่ราคาประหัด จะลงตลาดล่างด้วย
คุณภาพกว่าคู่แข่งขันเดือนน้อย

3. การตั้งราคาน่ากันหมัด หมายความว่า ไม่ว่าจังหวัดใดหรือสถานที่ใด รา飮จะเท่ากัน
หมัด จะซื้อๆ คูร้อนๆ หนาๆ ก็เท่ากัน เช่นสินค้าที่ติดราคาวิธีกล่อง ก็คือสินค้าที่ใช้กลยุทธ์นี้เพื่อ
ไม่ให้ราคาน้ำหนัก ข้อดีคือ สามารถควบคุมราคาได้ แต่ข้อเสียก็คือจะมีผู้บริโภคบางส่วนที่
จะต้องรับภาระค่าน้ำหนักให้กับผู้บริโภคบางส่วน

วันที่..... 15 S.A. 2553	จำนวน..... ๑๒๒๔ ชุด
เลขทะเบียน..... ๐๑๒๒๔ ๗	

๓๗.

915.9304

๑๓๑๖ ป

๘.๗.๘.๘๘๗๗,

กลยุทธ์การบรรจุภัณฑ์

มีหลักในการพิจารณาดังต่อไปนี้

- 1) บรรจุภัณฑ์นั้นมีความเหมาะสมสมที่จะบรรจุสินค้าหรือไม่
- 2) สินค้าเมื่อวางบนชั้นแล้ว ได้เปรียบหรือไม่
- 3) สินค้าเมื่อนำออกมานี้แล้วเก็บสะสมหรือไม่
- 4) ตำแหน่งของสินค้าได้หรือไม่
- 5) สามารถซุ้มชั้นให้ไว้ได้หรือไม่
- 6) บรรจุภัณฑ์สามารถท่อนตามแนวกรองของสินค้าได้หรือไม่
- 7) บรรจุภัณฑ์สามารถจะสะท้อนบุคลิกภาพของสินค้าได้หรือไม่
- 8) บรรจุภัณฑ์สามารถป้องกันสินค้าได้หรือไม่
- 9) บรรจุภัณฑ์มีความสะดวกต่อการใช้งานหรือไม่
- 10) บรรจุภัณฑ์ที่เลือกนั้นสามารถทำกำไรได้มากขึ้นได้หรือไม่
- 11) บรรจุภัณฑ์นั้นสามารถนำมาใช้ในการส่งเสริมการตลาดได้หรือไม่
- 12) เป็นการบอกรถึงวิธีใช้สินค้าได้หรือไม่
- 13) สามารถดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมได้หรือไม่

กลยุทธ์การจัดจำหน่าย

การวางแผนซ่องทางการจัดจำหน่าย ซึ่งวิธีการจัดจำหน่ายจะต้องพิจารณาดัง

- 1) ซ่องทางการจัดจำหน่าย
- 2) ประเภทราคา
- 3) จำนวนคนกลางในซ่องทาง
- 4) การสนับสนุนการกระจายตัวสินค้าเข้าสู่ตลาด

กลยุทธ์การโฆษณาในการกำหนดกลยุทธ์วิธีการโฆษณา ต้องอาศัยคำานวณ 6 ประการ

1. ทำโฆษณาไปทำไม่
2. ใจคือกลุ่มเป้าหมาย
3. ใช้จุดขายอะไร
4. จะให้การสนับสนุนอย่างไร

5. บุคลิกภาพตราสินค้าเป็นอย่างไร
 6. โอกาสทางสื่อเป็นอย่างไร
- ในการตอบคำถามทั้งหมดดังข้อแรกถึงข้อสุดท้ายสิ่งที่เป็นคำตอบก็คือกลยุทธ์วิธีทางค้านการโฆษณา

2.3 แนวคิดและทฤษฎีการสื่อสาร

การพัฒนาเทคนิคและเทคโนโลยีในโลกดิจิตอลเป็นที่มาของวิชาการสื่อสารมวลชน ข้อนกลับมาที่สหรัฐอเมริกาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 นักคิดนักวิชาการไม่เพียงแต่จะได้เสนอแนวคิดทฤษฎีการสื่อสารเพื่อการพัฒนาโลกที่สาม (ประเทศต้องพัฒนาและกำลังพัฒนา) เท่านั้น หากยังไประบบทามศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเทคนิคและเทคโนโลยีในโลกดิจิตอลเป็นที่มาของวิชาการสื่อสาร (Communication development) ซึ่งต่อมาญเนสโกล์ได้นำไปเป็นพื้นฐานในการตั้งโครงการนานาชาติเพื่อการพัฒนาการสื่อสาร (International Program for Communication Development) และญี่ปุ่นก็ได้นำแนวคิดไปสร้างแผนพัฒนาระบบเครือข่ายสารสนเทศ (Information Network System) ที่เริ่มต้นตั้งแต่ปี 1985-2000 ทำให้ญี่ปุ่นก้าวเข้าสู่สังคมสื่อสาร (Cybersociety) ในต้นศตวรรษที่ 21

ทฤษฎีที่สำคัญและเป็นรากฐานของการพัฒนาสังคมสื่อสารเรื่องมาจนถึงปัจจุบันก็คือ ไซเบอร์เนติกส์ (Cybernetics) ซึ่งนายถึงศาสตร์ที่ว่าด้วยการสื่อสารและการควบคุมภายในสัตว์และเครื่องจักร ซึ่งนำเสนอโดยนอร์เบิร์ต วีเนอร์ (Norbert Wiener) เมื่อปี 1948 และคงให้เห็นบทบาทสำคัญของสารสนเทศในการเสริมสร้างและดำรงสังคมมนุษย์ โดยอาศัยกลไกการป้อนไปและป้อนกลับ (Feedforward-feedback mechanism) ภายในระบบชีวิตและระบบสังคม ซึ่งถือว่ามีชีวิตเช่นเดียวกัน ชีวิตและสังคมจะเจริญพัฒนาไปได้ก็โดยการพัฒนาระบบการสื่อสารที่สามารถถ่ายทอดและเปลี่ยนสารสนเทศกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในปีเดียวกัน ชาโรลด์ ลาสเวลล์ (Harold Lasswell) เสนอทฤษฎีบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน (functionalism) เสนอให้เห็นชัดเจนเป็นครั้งแรกว่าบทบาทหน้าที่ของ

สื่อมวลชน คือการดำเนินชีวิตรักษาและบูรณาการสังคม (social integration) ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงพัฒนาสื่อมวลชนมิให้เกิดความล้มเหลว (dysfunction) ในการปฏิบัติหน้าที่ของคนคือ การเฝ้าระวังสภาพแวดล้อม การประสานส่วนต่างๆ ของสังคมให้ตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม และการถ่ายทอดความคิดทางวัฒนธรรม

อิกกุณฑีหนึ่งแม้ในตอนเริ่มต้นนี้ได้เกี่ยวกับการสื่อสารมวลชนโดยตรง แต่ก็ถูก นามา ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสื่อมวลชน นั่นคือ ทฤษฎีสารสนเทศ (information theory) ของ เช็นนอน และวีเวอร์ (Shannon and Weaver) ซึ่งพัฒนาขึ้นในปี 1949 เสนอเป็น แบบจำลองที่ วิเคราะห์การถ่ายทอดสารนิเทศ และแสดงให้เห็นการสื่อสารเป็นกระบวนการ ที่เริ่มต้นจากแหล่ง สาร (source) ถือสาร (message) ถ่ายทอดไป (transmitted) ใน รูปแบบของสัญญาณ (signal) ผ่านช่องการ สื่อสาร (channel) ไปยังเครื่องรับ (receive) ซึ่งแปลงสัญญาณเป็นสารสำหรับจุดหมายปลายทาง (destination) ใน กระบวนการนี้อาจมีสิ่งรบกวนหรือแทรกแซง (noise or interference) ซึ่งทำให้สาร ที่ส่งกัน สารที่รับแตกต่างกันได้

แบบจำลองทฤษฎีสารสนเทศนี้ มีส่วนเป็นแรงบันดาลใจให้ เดวิด เค เบอร์โล (David K Berlo) พัฒนาไปเป็นแบบจำลองทางจิตวิทยาว่าด้วยองค์ประกอบของการ สื่อสารระหว่าง บุคคลที่รู้จักกันดีในนามของ S M C R (Source, Message, Channel, Receiver) พิมพ์ในหนังสือ ชื่อ “The Process of Communication” (กระบวนการสื่อสารในปี 1960)

แต่องค์ประกอบของกระบวนการ การสื่อสารที่เสนอเพิ่มเติมอย่างมีความสำคัญ จาก ทฤษฎีสารสนเทศของเช็นนอน-วีเวอร์ ก็คือการเข้ารหัสและการถอดรหัส (encoding- decoding) ของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ในแบบจำลองเชิงวงกลมของ วิลเบอร์ ชาร์ลส์ ออสกูด (Wilbur Schramm and Charles Osgood) ทำให้เห็นว่า การสื่อสารของมนุษย์และของสื่อมวลชนจะ มีประสิทธิผลสูงก็ต่อเมื่อการเข้ารหัสถอดรหัสที่ดี ผู้สื่อสารทั้ง สองฝ่ายจะต้องมีความรู้ ความสามารถในการแปลงสารสนเทศ (information) เป็นสาร (message) และแปลงสารเป็น สารสนเทศได้ทั้งสองทิศทาง

สูตรการสื่อสารของลาสแวร์ (Lasswell)

ชาโรลด์ ลาสแวร์ (Harold Lasswell) ได้ทำการวิจัยในเรื่องการ สื่อสารมวลชน ไว้ในปี พ.ศ. 2491 และได้คิดสูตรการสื่อสารที่ถึงพร้อมด้วยกระบวนการ สื่อสารที่สอดคล้องกัน โดยใน การสื่อสารนั้นจะต้องตอบคำถามคือไปนี่ได้คือ

ใคร → พูดอะไร → โดยวิธีการและช่องทางใด → ไปยังใคร → ด้วยผลอะไร

สูตรการสื่อสารของล่าสแลล์เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและเป็นที่นิยมใช้กัน ทั่วไป โดยสามารถนำมาเขียนเป็นรูปแบบข้อlong และเปรียบเทียบกับองค์ประกอบของการ สื่อสารได้ดังนี้

ในการที่จะจัดให้การเรียนการสอนเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพดินเน้นความสามารถ นำสูตร ของล่าสแลล์มาใช้ได้ เช่นเดียวกับการสื่อสารธรรมชาติ คือ

- ใคร(Who) เป็นผู้ส่งหรือทำการสื่อสาร เช่น ใน การอ่านข่าว ผู้อ่านข่าวเป็นผู้ส่งข่าวสารไป ยังผู้ฟังทางบ้าน ในสถานการณ์ในห้องเรียนธรรมชาติ เช่นเดียวกับย้อมเป็นการพูดระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียนหรือการที่ผู้เรียนกล้ายืนเป็นผู้ส่ง โดยการตอบสนองกลับไปยังผู้สอน แต่ถ้าเป็นการสอนโดยใช้ กาวาญตร์หรือโทรศัพท์ คือผู้ส่งก็คือกาวาญตร์หรือโทรศัพท์นั้น

- ภูดอะไร คือวัตถุประสงค์อะไร(Says what, with what purpose) เป็นสิ่งที่เกี่ยวกับ เนื้อหาข่าวสารที่ส่งไป ผู้ส่งจะส่งเนื้อหาอะไร โดยจะเป็นข่าวสารธรรมชาติเพื่อให้ผู้รับทราบความ เกลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่างๆ ในแต่ละวันหรือเป็นการให้ความรู้โดยที่ ผู้สอนจะต้องทราบว่าจะ สอนเรื่องอะไร ทำไม่จึงจะสอนเรื่องนั้น สอนเพื่อวัตถุประสงค์อะไร และคาดว่าจะได้รับการ ตอบสนองจากผู้เรียนอย่างไรบ้าง

- โดยใช้วิธีการและช่องทางใด(By what means , in what channel)ผู้ส่งทำการส่ง ข่าวสารโดยการพูด การแสดงกริยาท่าทาง ใช้ภาษาฯลฯ หรืออาจจะใช้อุปกรณ์ ระบบไฟฟ้า เช่น ในโทรศัพท์ หรือเครื่องเล่นวีซีดีเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาข่าวสารให้ผู้รับรับได้โดยสะดวก ถ้าเป็นในการ เรียนการสอน ผู้สอนอาจจะสอนโดยการบรรยายหรือใช้สื่อสาร สอนต่างๆ เพื่อช่วยในการส่ง เนื้อหาบทเรียนไปให้ผู้รับและเข้าใจได้อย่างถูกต้องทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น

- ส่งไปยังใคร ในสถานการณ์อะไร(To whom , in what situation) ผู้ส่งจะส่งข่าวสาร ไปยังผู้รับเป็นครัวเรือนในโอกาสอะไร เช่น การอ่านข่าวเพื่อให้ผู้ฟังทางบ้านทราบถึงเหตุการณ์ ประจำวันหรือแสดงการทำกับข้าวให้กลุ่มแม่บ้านชน ผู้ส่งย้อมต้องทราบว่าผู้รับเป็นกลุ่มใดบ้างเพื่อ สามารถเลือกสรรเนื้อหาและวิธีการส่งให้เหมาะสมกับผู้รับการเรียนการสอนก็ เช่นเดียวกับการสอน ผู้เรียนอายุ 8 ปีกับ อายุ 15 ปีต้องมีวิธีการสอนและการใช้สื่อการสอนต่างกัน ผู้สอนต้องทราบถึง ระดับสติปัญญาความสามารถและภูมิหลังของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ตลอดจนสิ่งอ่อนไหวความต่างๆ และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของการเรียน เช่น มีสื่อการสอน อะไรที่จะนำมาใช้สอนได้บ้าง สภาพแวดล้อมห้องเรียนที่จะสอนเป็นอย่างไร ฯลฯ

ได้ผลอย่างไรในปัจจุบันและอนาคต (With what effect, immediate and long term?) การ ส่งข่าวสารนั้นเพื่อให้ผู้รับฟังผ่านไป而已ฯ หรือจะจำคำว่าชี้ต้องอาศัยเทคนิควิธีการที่แตกต่างกัน และเช่นเดียวกันกับในการเรียนการสอนที่จะได้ผลนั้น ผู้สอนจะต้องทราบก่อนอย่างเสมอว่าเมื่อสอน แล้วผู้เรียนจะได้รับความรู้เกิดการเรียนรู้มากน้อยเท่าไหร และสามารถจำความรู้ที่ได้รับนั้นได้ นานเพียงใด โดยที่ผู้เรียนอาจได้รับความรู้เพียงบางส่วนหรือไม่เข้าใจเลยก็ได การวัดผลของการ

ถ้าหากความรู้นี้อาจทำให้ยากเพราบ่างครั้งผู้เรียนอาจจะไม่แสดงการตอบสนองของกماและบ่างครั้งการตอบสนองนั้นก็อาจจะวัดผลไม่ได้เช่นกัน

ทฤษฎี SMCR ของเบอร์โล (Berlo)

เดวิด เค เบอร์โล (David K Berlo) ได้พัฒนาทฤษฎีที่ผู้ส่งจะส่งสารอย่างไร และผู้รับจะรับ แปลความหมายและมีการติดต่อบาณัณ์อย่างไร ทฤษฎี SMCR ประกอบด้วย

ผู้ส่ง (source) ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถในการเข้ารหัส" (encode) เนื้อหาข่าวสาร มีทศนคติที่คิดต่อผู้รับเพื่อผลในการสื่อสารมีความรู้อย่างดี กี๊ขึ้นกับข้อมูลข่าวสารที่จะส่งและควรจะมีความสามารถในการปรับระดับของข้อมูลนั้นให้เหมาะสมและง่ายต่อระดับความรู้ของผู้รับตลอดจนพื้นฐานทาง สังคมและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับผู้รับด้วย

- ข้อมูลข่าวสาร (Message) เกี่ยวข้องด้านเนื้อหา สัญลักษณ์ และวิธีการส่งข่าวสาร
- ช่องทางในการส่ง (channel) หมายถึง การที่จะส่งข่าวสาร โดยการให้ผู้รับได้รับข่าวสารข้อมูลโดยผ่านประสานสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง คือ การได้ยิน การดู การสัมผัส การลิ้มรส หรือการได้กลิ่น

ผู้รับ (Receiver) ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถในการถอดรหัส" (decode) สาร เป็นผู้ที่มีทศนคติระดับความคิดและพื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรม เช่นเดียวกับผู้ส่ง จึงจะทำให้การสื่อสารความหมายหรือการสื่อสารนั้นได้ผล

ตามลักษณะของทฤษฎี SMCR นี้มีปัจจัยที่มีความสำคัญต่อขั้นตอนการสื่อสารของผู้ส่งและรับที่จะทำการสื่อสารความหมายนั้นได้ผลลัพธ์เรื่องหรือไม่เพียงใด ได้แก่

- ทักษะในการสื่อสาร(communication skills) หมายถึง ทักษะซึ่งทั้งผู้ส่งและผู้รับควรจะมีความชำนาญในการส่งและการรับเพื่อให้เกิดความเข้าใจกัน ได้อย่างถูกต้อง เช่น ผู้ส่งต้องมีความสามารถในการเข้ารหัสสาร มีการพูดโดยการใช้ภาษาพูดที่ถูกต้อง ใช้คำพูดที่ชัดเจนฟังง่าย มีการแสดงสีหน้าหรือท่าทางที่เข้ากับการพูด ท่วงท่าของลีลาในการพูดเป็นจังหวะน่าฟังหรือการเขียนด้วยด้อยคำสำนวนที่ถูกต้องละเอียดอ่อน เช่น ผู้รับต้องมีความสามารถในการถอดรหัสและมีทักษะที่เหมือนกันกับผู้ส่ง โดยมีทักษะการฟังที่ดี ฟังภาษาที่ผู้ส่งพูดมาแล้วเรื่อง หรือสามารถอ่านข้อความที่ส่ง นานนั้นได เป็นต้น

- ทศนคติ (attitudes) เป็นทศนคติของผู้ส่งและผู้รับซึ่งมีผลต่อการสื่อสาร ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีทศนคติที่มีต่อกันจะทำให้การสื่อสารได้ผลดีทั้งนี้ เพราะทศนคติย่อมเกี่ยวไปถึงการยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับด้วย เช่น ถ้าผู้ฟังมีความนิยมชอบในตัวผู้พูดก็มักจะมีความเห็นคล้อยตามไปได้ง่ายแต่ในทางตรงข้ามถ้าผู้ฟังมีทศนคติไม่ดีต่อผู้พูดอาจจะฟังแล้วไม่

เห็นชอบด้วยและมีความเห็นขัดแย้งในสิ่งที่พูมนันหรือถ้าหั้งสองฝ่ายมีทัศนคติไม่ดีต่อกัน ท่วงทำนองหรือนำเสนอเสียงในการพูดก็อาจจะหัวหัวไว่น่าฟังแต่ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อกันแล้วมักจะพูดกันด้วยความไฟเราะอ่านหวานน่าฟังเหล่านี้เป็นดัง

- ระดับความรู้ (knowledge levels) ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีระดับความรู้เท่าเทียมกันก็จะทำให้การสื่อสารนั้นลุลวไปด้วยดี แต่ถ้าหากความรู้ของผู้ส่งและผู้รับมีระดับที่แตกต่างกันย่อมจะต้องมีการปรับปรุงความยากง่ายของข้อมูลที่จะส่งในเรื่องความยากง่ายของภาษาและถ้อยคำสำนวนที่ใช้ เช่น ในใช้คำศัพท์ทางวิชาการ ภาษาต่างประเทศหรือถ้อยคำภาษาฯ สำนวนลับซับซ้อนทั้งนี้ เพื่อให้สะดวกและง่ายต่อความเข้าใจด้วยย่างเช่นการที่หนอรักษาคนไข้แล้วพูดแต่คำศัพท์การแพทย์ กีบกับโรคต่างๆ ย่อมทำให้คนไข้ไม่เข้าใจว่าคนเองเป็นโรคอะไรแน่หรือพัฒนาการจากส่วนกลางออกไปพัฒนาหมู่บ้านต่างๆ ในชนบทเพื่อให้คำแนะนำทางด้านการเกษตรและเลี้ยงสัตว์แก่ชาวบ้าน ถ้าพูดแต่ศัพท์ทางวิชาการ โดยไม่มีอธิบายด้วยถ้อยคำภาษาง่ายๆ หรือไม่ใช้ภาษาท้องถิ่นก็จะทำให้ชาวบ้านไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดได้หรือในการพึ่งองการใช้ภาษามือของผู้พิการทางโสตถ้าผู้รับไม่เคยได้เรียนภาษามือ มาก่อนทำให้ไม่เข้าใจและไม่สามารถสื่อสารกันได้ เหล่านี้เป็นดัง

- ระบบสังคมและวัฒนธรรม (socio – culture systems) ระบบสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติเป็นสิ่งที่มีส่วนกำหนดพฤติกรรมของประชาชนในประเทศนั้นๆ ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงชนบทนเนี่ยมประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติ สังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติ ย่อมมีความแตกต่างกัน เช่น การให้ความเคารพต่อผู้อาวุโสหรือวัฒนธรรมการกินอยู่ฯลฯ ดังนั้นในการติดต่อสื่อสารของบุคคลต่างชาติต่างภาษาจะต้องมีการศึกษาถึงกฎข้อบังคับทางศาสนาของแต่ละศาสนากด้วย

การสื่อสารทางเดียวเชิงเส้นตรงของแขนน่อนและวีเวอร์

กลีด อี. แฟนนอน (Claude E. Shannon) และวอร์เรนวีเวอร์ (Warren Weaver) ได้คิดทฤษฎีการสื่อสารทางเดียวเชิงเส้นตรง การสื่อสารเริ่มด้วยผู้ส่งซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลทำหน้าที่ส่งเนื้อหาข่าวสารเพื่อส่งไปยังผู้รับโดยผ่านทางเครื่องส่งหรือตัวถ่ายทอดในลักษณะของสัญญาณที่ถูกส่งไปในช่องทางต่างๆ กันแล้วแต่ลักษณะของการส่งสัญญาณแต่ละประเภท เมื่อทางฝ่ายผู้ได้รับสัญญาณแล้วสัญญาณที่ได้รับจะถูกปรับให้เหมาะสมกับเครื่องรับหรือการรับเพื่อทำการแปลสัญญาณให้เป็นเนื้อหาข่าวสารนั้นอีกครั้งหนึ่งให้ตรงกับที่ผู้ส่งมากในขั้นนี้เนื้อหาที่รับจะไปถึงจุดหมายปลายทางคือผู้รับตามที่ต้องการแต่ในบางครั้งสัญญาณที่ส่งไปอาจถูกบกวนหรืออาจมีบางอย่างมาขัดขวางสัญญาณนั้นทำให้สัญญาณที่ส่งไปถูกสัญญาณที่ได้รับมีความแตกต่างกันเป็นเหตุให้เนื้อหาข่าวสารที่ส่งจากแหล่งข้อมูลไปยังจุดหมายปลายทางอาจผิดเพี้ยนไปบ้างเป็นความล้มเหลวของสื่อสารเนื่องจากที่ส่งไปกับข้อมูลที่ได้รับไม่ตรงกันอันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนความหมายผิดหรือความเข้าใจผิดในการสื่อสารกันได้

จากทฤษฎีการสื่อสารนี้พิจารณาได้ว่า แทนนอนและวีเวอร์สนใจว่าเมื่อมีการสื่อสารกันจะมีอะไรเกิดขึ้นกับข้อมูลข่าวสารที่ส่งไปนั้น ไม่ว่าจะเป็นการส่งโดยผ่านอุปกรณ์ระบบไฟฟ้า หรือ การส่งโดยใช้สัญญาณต่าง ๆ เช่น เมื่อมีการเปิดเพลงออกอากาศทางสถานีวิทยุ เสียงเพลงนั้นจะถูกแปลงเป็นสัญญาณและส่งด้วยการกล้าสัญญาณ (modulation) จากสถานีวิทยุไปยังเครื่องรับวิทยุ โดยเครื่องรับจะแปลงสัญญาณกลับนั้นเป็นเพลงให้ผู้รับได้ยิน ในขณะที่สัญญาณถูกส่งไปจะมีสิ่งต่าง ๆ “สิ่งรบกวน” (noisesource) เช่น ในการส่งวิทยุระบบ AM สัญญาณจะถูกรบกวนโดยไฟฟ้าในบรรยายกาศหรือในขณะที่ครุฑายศีลทัศน์ในห้องเรียน การรับภาพและเสียงของผู้เรียนถูกรบกวนโดยสิ่งรบกวนหลายอย่าง เช่น แสงที่คบกันของโทรทัศน์ และเสียงพูดคุยกันภายในห้อง เป็นต้น หรืออีกด้วยอย่างหนึ่งเช่นการพูดโทรศัพท์ ผู้ที่เริ่มค่อโทรศัพท์จะเป็นผู้ส่งเพื่อส่งข่าวสารโดยอาศัยโทรศัพท์เป็นเครื่องส่ง เมื่อผู้ส่งพูดไปเครื่องโทรศัพท์จะแปลงคำพูดเป็นสัญญาณไฟฟ้าส่งไปตามสายโทรศัพท์ เมื่อสัญญาณไฟนั้นส่งไปยังเครื่องรับโทรศัพท์ ของนายเลนที่ติดต่อ ก็จะมีเสียงดังขึ้น และมีผู้รับ โทรศัพท์เครื่องนั้นจะแปลงสัญญาณไฟฟ้าให้กลับเป็นคำพูดส่งถึงผู้รับหรือผู้ฟังซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของการสื่อสาร แต่ถ้าระหว่างที่ส่งสัญญาณไม่มีสิ่งรบกวนสัญญาณ เช่น ฝนตกฟ้าคะนอง ก็จะทำให้สัญญาณที่ได้รับถูกรบกวนสั่นสะเทือนอาจรับไม่ได้เต็มที่เป็นเหตุให้การฟังไม่ชัดเจนดังนี้เป็นต้น จึงสรุปได้ว่า “สิ่งรบกวน” คือ สิ่งที่ทำให้สัญญาณเสียไปจากหลังที่ถูกส่งจากผู้ส่งและก่อนที่จะถึงผู้รับทำให้สัญญาณที่ส่งไปกับสัญญาณที่ได้รับมีลักษณะแตกต่างกัน และอาจกล่าวได้ว่าเป็นอุปสรรคของการสื่อสารเนื่องจากทำให้การสื่อสารไม่ได้ผลเต็มที่ถูกต้องตามที่ควรจะเป็น

การสื่อสารเชิงวงกลมของอสกุลและแรมน์

ตามปกติแล้วในการสื่อสารระหว่างบุคคลและแบบกลุ่มบุคคลนั้นผู้ส่งและผู้รับจะมีการเปลี่ยนบทบาทไปมาในลักษณะการสื่อสารสองทาง โดยเมื่อผู้ส่งได้รับข้อมูลข่าวสารไปแล้วทางฝ่ายผู้รับทำการแปลความหมายข้อมูลที่รับมาและจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับกลับเป็นผู้ส่งเดิมเพื่อตอบสนองต่อสิ่งที่รับมา ในขณะเดียวกันผู้ส่งเดิมจะเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้รับเพื่อรับข้อมูลที่ส่งกับมา และทำการแปลความสิ่งนั้นด้วยข้อมูลที่จะดองส่งตอบกลับไปก็จะเปลี่ยนบทบาทเป็นส่งอีกรังหนึ่งเพื่อส่งข้อมูลกลับไปยังผู้รับเดิมการสื่อสารในลักษณะที่ทั้งผู้ส่งและผู้รับจะวนเวียนเปลี่ยนบทบาทกันไปมาในลักษณะเชิงวงกลมด้วยลักษณะดังกล่าวทำให้查尔斯 อี. ออสกุล (Charles E. Osgood) และวิลเบอร์ แอด. ชาร์มน์ (Wibur L.Schramm) ได้สร้างแบบจำลองการสื่อสารเชิงวงกลมขึ้น โดยเน้นถึงไม่เพียงแต่องค์ประกอบของการสื่อสารเท่านั้น แต่รวมถึงพฤติกรรมของทั้งผู้ส่งและผู้รับด้วยโดยที่แบบจำลองการสื่อสารเชิงวงกลมนี้จะมีลักษณะของการสื่อสารสองทางซึ่งตรงกันข้ามอย่างเห็นได้ชัดกับสื่อสารทางเดียวเชิงเดันตรงของแทนนอนและวีเวอร์ข้อแตกต่างอีกประการคือในขณะที่ความสนใจของแทนนอนและวีเวอร์อยู่ที่ซ่องทางการคิดต่อระหว่างผู้ส่งและผู้รับแต่ของอสกุลและชาร์มน์ได้มุ่งพิจารณาเฉพาะพฤติกรรมของผู้ส่งและผู้รับซึ่งเป็นผู้ที่มี

ความสำคัญในกระบวนการสื่อสารในแบบจำลองนี้จะเห็นได้ว่าอสกุลและชแรมน์ได้กล่าวถึงตัวถ่ายทอดการสื่อสารเลขเด็ดได้นั่นถึงการกระทำของผู้ส่งและผู้รับซึ่งทำให้ที่อย่างเดียวกันและเปลี่ยนบทบาทกันไปมาในการเข้ารหัสสาร การแปรความหมายและการถอดรหัสสาร อย่างไรก็ตามอาจกล่าวได้ว่าหน้าที่ในการเข้ารหัสนั้น มีส่วนคล้ายคลึงกับตัวถ่ายทอดและการถอดรหัสก็คือคล้ายคลึงกับการรับของเครื่องรับนั่นเอง

ขอบข่ายประสบการณ์ในทฤษฎีการสื่อสารของชแรมน์

ชแรมน์ได้นำทฤษฎีการสื่อการทางเดียวเชิงเส้นตรงของแทนนอนและวีเวอร์มนิใช้เพื่อเป็นแนวทางในการอธิบายการสื่อสารที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนโดยเน้นถึงวัตถุประสงค์ของการสอนความหมายของเนื้อหาข้อมูลและการที่ข้อมูลได้รับการแปลความหมายอย่างไร nokjanin ชแรมน์ยังให้ความสำคัญของการสื่อความหมายการรับรู้และการแปลความหมายของสัญลักษณ์ว่า เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนตามลักษณะการสื่อสารของชแรมน์นี้การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ อย่างดีนิประสิทธิภาพเฉพาะในส่วนที่ผู้ส่งและผู้รับทั้งสองฝ่ายต่างมีวัฒนธรรมประเพณีความเชื่อ ความรู้ฯลฯ ที่สอดคล้องคล้ายคลึงและมีประสบการณ์ร่วมกัน จึงจะทำให้เข้าใจความหมายสามารถ เข้าใจความหมายที่สื่อกันนั้นได้ ทั้งนี้ เพราะผู้ส่งสามารถเข้ารหัสและผู้รับสามารถถอดรหัสเนื้อหา ข่าวสาร ในขอนเบตประสบการณ์ที่แต่ละคนมีอยู่ เช่น ถ้าไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษ เราคงไม่สามารถ พูดหรือแปลความหมายของภาษาอังกฤษได้ ดังนี้เป็นต้น ถ้าส่วนของประสบการณ์ของทั้งคู่ผู้ส่งและ ผู้รับซ่อนกันเป็นวงกว้างมากเท่าไหร่ จะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นไปได้โดยความสะดวกและง่ายมาก ยิ่งขึ้น เพราะด้วยที่ผู้ส่งและผู้รับสามารถเข้าใจสิ่งที่กล่าวถึงนั้นได้เป็นอย่างดีเมื่อได้ฟังแคบวงของขอบข่าย ประสบการณ์ซ่อนกันน้อยมากหรือไม่ซ่อนกันเลยแสดงว่าทั้งผู้ส่งและผู้รับแทบจะไม่มี ประสบการณ์ร่วมกันและการสื่อสารนั้นจะทำให้ล้ามากหรือสื่อสารกันไม่ได้อย่างล้าสั้นเชิงสามารถ ทราบได้จากผลป้อนกลับที่ผู้ส่งกับไปยังผู้ส่งนั่นเอง

จากทฤษฎีการสื่อสารของชแรมน์นี้องจากในการสื่อสารเราไม่สามารถส่ง “ความหมาย” (meaning) ของข้อมูลไปยังผู้รับได้ สิ่งที่ส่งจะเป็นเพียง “สัญลักษณ์” (symbol) ของความหมาย นั้น เช่น คำพูด รูปภาพ เสียงเพลง ท่าทาง ฯลฯ ดังนั้น เมื่อมีการสื่อสารเกิดขึ้น ผู้ส่งต้อง พยายามเข้ารหัสสารซึ่งเป็นสัญลักษณ์เพื่อให้ผู้รับเข้าใจได้โดยง่าย ซึ่งสารแต่ละสารประกอบด้วย สัญลักษณ์ต่าง ๆ มากน้อย โดยที่สัญลักษณ์แต่ละตัวจะบ่งบอกถึง “สัญญาณ” (signal) ของบางสิ่ง บางอย่างซึ่งจะทราบได้โดยประสบการณ์ของคนเรา เช่น เมื่อยกมือขึ้นเป็นสัญญาณของการห้าม หรือเมื่อตะโกนเสียงดังเป็นสัญญาณของความโกรธ ฯลฯ ดังนั้น ผู้ส่งจึงต้องส่งสัญญาณเป็นคำพูด ภาษาเขียน ภาษามือ ฯลฯ เพื่อถ่ายทอดความหมายของสารที่ต้องการส่ง เพื่อให้ผู้รับสามารถแปล และเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์เหล่านั้นได้โดยง่ายในขอบข่ายประสบการณ์ของตน ตัวอย่างเช่น ถ้าผู้ส่งต้องการส่งสารคำว่า “ดิจิทัล” ให้ผู้รับที่ยังไม่เคยรู้จักคำนี้มาก่อนผู้ส่งต้องพยาน

ใช้สัญลักษณ์ไม่ว่าจะเป็นการอธิบายด้วยคำพูดภาพกราฟฟิกอุปกรณ์ดิจิทัล เช่นกล่องถ่ายภาพหรือสัญลักษณ์อื่นใดก็ตามเพื่อให้ผู้รับสารารถเข้าใจและมีประสบการณ์ร่วมกับผู้ส่งได้มากที่สุดเพื่อเข้าใจความหมายของ “ดิจิทัล” ตามที่ผู้ส่งต้องการ

อย่างไรก็ตามเนื่องจากการเรียนการสอนเป็นการที่ผู้สอนต้องให้ความรู้และขยายข้อมูลเชิงพื้นฐานให้กับผู้เรียน ให้กับผู้เรียนยังไม่มีประสบการณ์หรือยังไม่มีความรู้ในเรื่องนี้อย่างเพียงพอ ผู้สอนจำเป็นต้องพยายามเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในเรื่องนี้ๆ ให้แก่ผู้เรียน โดยการอภิปรายร่วมกันให้ผู้เรียนตอบคำถามหรือทำการบ้านเพิ่มเติมย่อมจะเป็นการทราบข้อมูลป้อนกลับว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ในเรื่องที่เรียนนี้อย่างเพียงพอหรือยังและถูกต้องหรือไม่ ถ้าผู้เรียนยังไม่สามารถเข้าใจหรือยังไม่เกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องยังคงแสดงว่าเกิด “สั่งระบกวน” ของสัญญาณในการสอน ผู้สอนต้องพยายามแก้ไขวิธีการสอนโดยอาจใช้สื่อประเภทต่างๆเข้าช่วย หรือการอภิปรายกลุ่มๆ ให้จำกัดลง รวมถึงการใช้สัญลักษณ์อื่นๆ ที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนมาช่วยการสอนนั้นจนกว่าผู้เรียนจะมีประสบการณ์ร่วมกับผู้สอนและเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องในที่สุด

จากทฤษฎีการสื่อสารที่กล่าวมานี้แล้วอาจสรุปได้ว่า ใน การสื่อสารนั้นการที่ผู้ส่งและผู้รับจะสามารถเข้าใจกันได้ดีเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับทักษะ ทัศนคติ ความรู้ ระบบสังคมและวัฒนธรรมของทั้งสองฝ่าย ถ้าทั้งผู้ส่งและผู้รับมีสิ่งค้างๆเหล่านี้สอดคล้องกันมากจะทำให้การสื่อสารได้ผลดียิ่งขึ้น เพราะต่างฝ่ายต่างจะมีความเข้าใจซึ่งกันและกันและสามารถจัดอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างผู้ส่งและผู้รับออกໄไปได้

ประเภทของการสื่อสาร

หากแบ่งการสื่อสารออกเป็นประเภทต่างๆ โดยใช้เกณฑ์ในการแบ่งเป็นจำนวนคนที่มีส่วนร่วมในการสื่อสารแล้วนั้น การสื่อสารจะสามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภทด้วยกัน

1. การสื่อสารภายในบุคคล คือการคิดค้นหรือการพูดโดยต้องกันด้วยตัวเองอยู่ใน การเกิดปฏิกริยา อาการต่างๆ เช่น การเคลื่อนไหว แต่ไม่มีการ ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่สอง
2. การสื่อสารระหว่างบุคคล คือ รูปแบบของการสื่อสารของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะต้องอยู่ใกล้กันพอที่จะสามารถสัมผัสทั้ง 5 สามารถติดต่อกันได้และมีปฏิกริยาตอบสนองได้ในทันที
3. การสื่อสารในกลุ่มงาน เป็นการสื่อสารที่บุคคลหนึ่งสามารถมีการ ติดต่อกันในแบบซึ่งหน้ากับบุคคลอื่น ในจำนวนมากที่สุดตามความสามารถของมนุษย์โดยเฉลี่ย จึงมักมีผู้สื่อสารในกลุ่มน้ำหนึ่งไม่เกินห้องเรียนปกติ เช่น การสื่อสารของกลุ่มเพื่อนในห้องเรียน การสื่อสารของผู้ร่วมประชุม เป็นต้น

4. การสื่อสารในกลุ่มใหญ่เป็นการสื่อสารที่มีผู้รับสารเป็นจำนวนมากถึงแม้จะไม่น่าก่อให้เกิดการสื่อสารมวลชนแต่กระบวนการสื่อสารนั้นก็มีความซับซ้อน เพราะต้องอาศัยเทคโนโลยีและเครื่องมือทางการสื่อสารเพื่อช่วยในการสื่อสาร เช่น การสื่อสารในองค์กรขนาดใหญ่ การพูดในที่สาธารณะ การหาเสียงของนักการเมือง เป็นต้น

5. การสื่อสารมวลชนเป็นการสื่อสารที่มีผู้รับสารจำนวนมากจะมีการโน้มน้าวใจหรือคลอนจิตใจผู้รับสารให้มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน แต่มีความคิดเป็นส่วนตัวก็ตาม ่าวไร้ว่า การสื่อสารมวลชนเป็นวิธีการในการถ่ายทอดข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนทั้งหมดได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งผู้ส่งสารอาจจะเป็นบุคคลเพียงหนึ่งเดียว แต่คนฟังก็ได้และสารที่ส่งไปนั้นจะสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้รับสารที่มีจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

การรับรู้นั้นว่าเป็นเรื่องปัจจุบันๆ เพราะคนเรามีการรับรู้ที่อาจเหมือนหรือแตกต่างกัน ได้ตามแต่ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งมีความหมายของการรับรู้ไว้ดังนี้

ขัพ วิชาวด กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการตีความสิ่งที่เห็น สิ่งที่ได้ยิน และสิ่งที่รู้สึกด้วยประสาทสัมผัสอื่นๆ เพื่อให้รู้ว่าคืออะไร สิ่งที่รับรู้มีทั้งเป็นวัตถุนิยมด้วยกันและความเป็นไปภายใต้จิตใจของเราเอง เราจึงสามารถแบ่งการรับรู้ออกตามสิ่งที่รับรู้เป็นการรับรู้โดยทางวัดๆ การรับรู้โดยทางจิตและการรับรู้โดยทางสังคม (ขัพ วิชาวด. มูลสารじติวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. น.188.)

ชิตาภา สุขพลា กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการรับ ประมวลผลและตีความข้อมูลต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ตัว โดยผ่านอวัยวะรับความรู้สึก แล้วแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งเร้าต่างๆ ของคุณ (ชิตาภา สุขพลា. Interpersonal Communication .พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ: โอดีเยนส์โปรด, 2548. น . 87.)

นลินี สมกพเจริญ กล่าวว่า การรับสิ่งเร้ากระตุ้นผ่านเข้ามาในประสาทสัมผัสทั้ง 5 เรายieldin การสั่นสะเทือนในอากาศ สั่นประสาทแก้วหู ประสาทสมองและสั่งไปที่สมอง คือการได้เห็น ได้กลิ่น ได้ลิ้มรสสิ่งต่างๆ การรับรู้ซึ่งรวมถึงการจัดระเบียบการและตีความข้อมูลข่าวสารของระบบประสาทสัมผัส(นลินี สมกพเจริญ. ทฤษฎีการสื่อสารระหว่างบุคคล. คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสห�รา(กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ที่ บริษัท พี.อส.เพรส จำกัด.พิมพ์ครั้งที่ 1, 2549, น. 56.)

พัชนี เชยจรงค์ เมตตา กฤตวิทย์และกринันท์ อนวัชศิริวงศ์ กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการทางจิตที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ได้รับ เป็นกระบวนการเลือกรับสาร การจัดสารเข้าด้วยกันและการตีความสารที่ได้รับตามความเข้าใจและความรู้สึกของตน โดยสามารถแสดง

กระบวนการรับรู้ให้เห็นได้ชัดเจนขึ้นดังนี้ โดยทั่วไป การรับรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว หรือดึงใจ และมักเกิดตามประสบการณ์และการสั่งสมทางสังคม(พัชนี เจรจาฯ, เมตตา กฤตวิทย์ , กринันท์ อนวัชศิริวงศ์, แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

(กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พิมพ์ที่ โรงพิมพ์และทำปักษ์เริญผล. พิมพ์ ครั้งที่ 3, 2545, น, 71-73)

เหตุผลที่สำคัญสุดเหตุผลหนึ่งว่าทำในคนเรามีการรับรู้ การรับรู้เป็นกระบวนการที่เรียนรู้ ได้ เนื่องจากเมื่อเกิดมาจะสามารถรับความรู้สึกต่างๆ และตอบสนองต่อความรู้สึกเหล่านี้ได้แต่เด็ก นักจะเริ่มด้านเรียนรู้สึกต่างๆ หมายถึงจะ จากการสัมผัส โดยตรงว่าเป็นความเจ็บปวดหรือความ สนาห หรือตอบสนองต่อความต้องการหรือไม่ ครั้งแรกก่อนจะรู้ว่า “ความร้อน” คืออะไร เราไม่รู้ว่า ความร้อนเพาเราได้หรือทำให้เราเจ็บปวดได้แต่เมื่อเราถูกไฟเข้าครั้งหนึ่งเราจะรู้ทันทีแต่ครั้งต่อๆ ไปที่เราเริ่มรู้สึกจะ ไรร้อนเราระไม่ถูกแล้วแต่ต้องมั่นอีกเราเริ่มเรียนรู้แล้วว่าอะไรที่ร้อนทำให้เรา เจ็บปวดได้ แล้วเริ่มแยกความรู้สึกต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกัน ได้ทีละน้อย

คนเราไม่สามารถให้ความสนใจกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้ทั้งหมดแต่จะเริ่มรับรู้เพียงบางส่วน เท่านั้น แต่ละคนมีความสนใจและรับรู้สิ่งต่างรอบตัวต่างกัน โดยทั่วไปการรับรู้ที่แตกต่างกันเกิดจาก อิทธิพลหรือด้วยการของบางอย่าง ได้แก่ แรงจูงใจเรนักเห็นในที่เราต้องการเห็นและ ได้ยินในสิ่งที่เรา ต้องการ ได้ยินเพื่อสนองความต้องการของคนเองประสบการณ์เดิมคนเราต่างเดินโดยขึ้นใน สภาพแวดล้อมต่างกันถูกเลี้ยงดูด้วยวิธีต่างกันและคนทำสามารถกับคนต่างกันกรอบอ้างอิงซึ่งกีด จากการสั่งสอนอบรมทางครอบครัวและสังคม จะนั้น คนต่างศาสนากันจึงมีความเชื่อและทัศนคติ ในเรื่องต่าง ๆ กันได้

กล่าวโดยสรุปการรับรู้ของบุคคลเป็นผลมาจากการพัฒนาจากสภาพร่างกายหรือความสามารถทาง กายภาพของบุคคล การเรียนรู้ทางสังคม วัฒนธรรมและลักษณะทางจิตวิทยาของบุคคลการรับรู้ เป็นเรื่องที่ซับซ้อนหากการรับรู้ต่างกันมาก การตีความสารต่างๆจะเป็นไปในลักษณะทาง เกิดปัญหาการ สร้างความเข้าใจตอกันเป็นผลให้การสื่อสาร ไม่สัมฤทธิ์ผลนอกเหนือไปจากการรับรู้ต่างกัน เนื่องจากด้วยการสื่อสารของแต่ละบุคคลแล้วซึ่งมีปัญหาการรับรู้ประเภทอื่นๆด้วย ซึ่งทำให้การ สื่อสาร ไม่มีประสิทธิภาพ เช่น การรับรู้แบบเหมารวม เช่น มองว่าผู้หญิงทุกคนอ่อนแอ การรับรู้ แบบมีคิดหรือโน้มเอียงเช่นมองคนที่รักตนเป็นคนดีการรับรู้แบบสุดขั้ว เช่น ถ้าไม่เป็นคนเสียสละก็ ต้องเป็นคนเห็นแก่ตัว และ การรับรู้แบบแข็ง เช่นถ้าคนๆหนึ่งเป็นอย่างไรก็จะเห็นคนๆนั้นเป็น อย่างนั้นตลอดเวลาแม้ว่าในความเป็นจริงอาจมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกิดขึ้นแล้วก็ตาม

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

แคลปเปอร์(Klapper. 1960). The Effects fo mass communication)กล่าวถึง กระบวนการในการเลือกรับรู้ไว้ว่า การเลือกเปิดรับคนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดตัวเองให้สื่อสารตามความคิดเห็น และความสนใจของตนและหลักเดิม ไม่สื่อสารในสิ่งที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตนแม้ว่าการเลือกเปิดรับสารจะเน้นอธิบายไปตามแต่ลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าวแต่ส่วนใหญ่แล้ว จะเป็นเรื่องที่บุคคลรู้สึกตัวหรืออยู่ในระดับสำนึกระดับนักวิชาการบางคนกล่าวว่าการเลือก เปิดรับนี้เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ในระดับจิตสำนึกด้วยเช่นกัน ส่วนการเลือกรับรู้ หมายถึง แนวโน้ม ของคนเราที่จะเปิดรับและศึกษา เพื่อให้สื่อสารนั้นเป็นไปตามความคิดเห็นและความสนใจของตน โดยการบิดเบือนสารให้ทิศทางเป็นที่พึงพอใจของตน ด้วยเหตุนี้คนๆหนึ่งจึงอาจได้ยินพูดในอีกสิ่ง หนึ่ง ขณะที่อีกคนหนึ่งได้ยินผู้พูดเดียวกันนั้นพูดในสิ่งที่แตกต่างกัน ในแท่งทุยถีด้วยผู้ฟังหลายคน อาจได้ยินสารอย่างเดียวกันแตกต่างกันออกไป สำหรับการเลือกจดจำ การเลือกรับรู้นี้ความเกี่ยวพัน กับการเลือกจดจำอย่างเห็นชัด ซึ่งคนจะจดจำสารได้ก็ต่อเมื่อสนใจและพร้อมที่จะเข้าใจ ดังนั้นมือ ไม่สนใจก็จะไม่รับรู้ ไม่พร้อมที่จะเข้าใจและพร้อมที่จะลืมสาร (Klapper. 1960, อ้างถึงใน พชรนี เชบ บรรยาย , เมตตา ฤทธิวิทย์ , กรินันท์ อนวัชศิริวงศ์ . แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์ . คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , พิมพ์ที่สอง พิมพ์และทำปักษ์รัฐภูมิ . พิมพ์ครั้งที่ 3, 2545), น. 74 .)

แมคคอนส์ และ เบคเคอร์ ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลใช้สื่อมวลชนเพื่อต่อรองสนองความต้องการ ของตนเอง 6 ประการ คือ เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ โดยการติดตามความเคลื่อนไหวและสังเกตการณ์ รอบตัวเราจากสื่อมวลชน เพื่อให้มีความทันต่อเหตุการณ์ทันสมัย เพื่อต้องการคำแนะนำในการ ปฏิบัติดนั้น ให้ถูกต้องและช่วยในการตัดสินใจในแต่ละวัน เพื่อความอยู่รอดในระบบของสังคมและการเมือง เพื่อความต้องการข้อมูลในการพูดคุยสนทนา โดยการเปิดรับสื่อมวลชนทำให้บุคคลมี ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้สนทนากับผู้อื่นในชีวิตประจำวัน ได้เพื่อต้องการมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วม ในเหตุการณ์และความเป็นไปต่างๆที่เกิดขึ้นรอบตัวในแต่ละวัน เพื่อเสริมสร้างความคิดเห็นของคน ให้มั่นคงหรือช่วยสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำการไปแล้ว สรุบท้ายเพื่อความผ่อนคลายและ บันเทิงของผู้รับสาร(แมคคอนส์ และ เบคเคอร์ , อ้างถึงในเรศกศิริ ชัยกษ์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติอุบัติโน้มพฤตกรรมการเลือกใช้ย่างรถชนต์ประหงค์น้ำมัน, 2550. น. 17.)

2.6 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล

เลโอนา อี ไทเลอร์ (Leona E. Tyler) ได้แบ่งความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ 10 ประเภท ดังนี้คือ ความแตกต่างในทางเชาว์ปัญญา ความแตกต่างในการสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ความแตกต่างในความต้องการที่เกี่ยวกับอาชีพ ความแตกต่างทางบุคลิกภาพ ความแตกต่างทางความสนใจและทักษะ ความแตกต่างทางการรับรู้ ความแตกต่างทางเพศ ความแตกต่างทางอายุ ความแตกต่างทางเชื้อชาติ และความแตกต่างระหว่างชนชั้นของบุคคล

ซึ่งปัจจุบันอาจยังคงดำเนินการเรียนรู้ทางสังคมที่แตกต่างกันตามที่ เดอเฟลอร์ (DeFleur) กล่าวว่า บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและสภาพทางจิตวิทยา โดยความแตกต่างดังกล่าวเป็นเพาะะบุคคลมีการเรียนรู้ทางสังคมที่แตกต่างกัน รวมถึงบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันจะมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันทางด้านความเชื่อ ค่านิยม ทัศนคติและบุคลิกภาพ (เลโอนา อี ไทเลอร์และเดอเฟลอร์, อ้างถึงใน จรรยาศิริ ชูรักษ์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมการเลือกใช้ช่างรถบันต์ประทับค้นน้ำมัน. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550. น. 19 – 20.)

นอกจากนี้ เดอเฟลอร์ ยังได้กล่าวถึงทฤษฎีกลุ่มสังคม ว่าบุคคลที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน อันได้แก่ รายได้ อาชีพ ศาสนา นักจะมีความสนใจ ความคิดเห็นตลอดจนพฤติกรรมในการสื่อสาร ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันและทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งกล่าวถึง ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคมในลักษณะของกลุ่มปฐนภูมิหรือทุติยภูมิ โดยกลุ่มปฐนภูมิซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหมู่ เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน สมาชิกในครอบครัว จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดน้อยกว่า ท่ามกลางที่ได้รับจากสื่อมวลชนมักถูกรับรู้หรือศึกษาโดยอิทธิพลจากการปรึกษาหารือได้ตามเพื่อนฝูงหรือผู้ใกล้ชิด โดยอิทธิพลที่มีผลต่อการเปิดรับสื่อในลักษณะนี้เรียกว่า “อิทธิพลของบุคคล”

2.7 ทฤษฎีความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ดังนี้

กิตินา ปรีดีคิดก (กิตินา ปรีดีคิดก , 2529 .n. 321.) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจในงานที่ทำ เมื่องานนั้นให้ประโยชน์ตอบแทนทั้งทางค้านวัตถุและทางค้านจิตใจซึ่ง สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเข้าได้ และยังได้กล่าวถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับพื้นฐาน ความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow) ว่าหากความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ได้รับความตอบสนองก็จะทำให้เขาก็คิดความพึงพอใจซึ่งมาสโลว์ได้แบ่งความต้องการพื้นฐาน ออกเป็น 5 ขั้น คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย
2. ความต้องการความปลอดภัย
3. ความต้องการทางสังคม
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากสังคม
5. ความต้องการความสมหวังในชีวิต

กู้ด (Good, 1968. n.320.) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงระดับความรู้สึกพอใจซึ่งเป็นผล จากการสนับสนุนและเขตคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ

เจริญ ศาสตราจารย์ (เจริญ ศาสตราจารย์, 5239. n. 12) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกหรือเขตคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่เขาทำอยู่ เกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการ ทางค้านวัตถุและจิตใจด้านบุคคลโดยมีความพึงพอใจมากก็จะกระตือรือร้นเต็มไปปถูกติงานและ ทำงานด้วยความอุดสาหะ พยายาม แต่ในทางตรงกันข้าม ด้านบุคคลไม่เกิดความพึงพอใจสภาวะการทำงานอย่างกระตือรือร้นหรืออุดสาหะย่อมลดลง

วอลเลอร์สเทน (Wallerstein, 1971.n.256.) กล่าวว่าความพึงใจหมายถึง ความรู้สึกที่ เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย เป็นกระบวนการทางจิตวิทยา ไม่สามารถมองเห็นได้ ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มีการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่จะทำให้คน เกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของความพึงพอใจ

สรุพล เย็นเจริญ (สรุพล เย็นเจริญ , 2543.n.6.) กล่าวว่าความพึงใจหมายถึงสิ่งที่ทำให้บุคคล เกิดความสนับสนุนเมื่อได้ผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

ไพบูลย์ ช่างเรียน (ไพบูลย์ ช่างเรียน, อ้างอิงจาก นริยา นราศรี, 2516.n.146-147) ได้ กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความต้องการทางร่างกายเป็น

ผลทำให้เกิดความพึงพอใจแล้วจะรู้สึกต้องการความมั่นคงปลอดภัยเมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการทางร่างกายและความต้องการความมั่นคง แล้วบุคคลจะเกิดความผูกพันมากขึ้นเพื่อให้เป็นที่ยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

อุทัย หริรัญโญ (อุทัย หริรัญโญ, อ้างอิงมาจาก นริยา นราศรี, 2523.น.272.) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า “ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ทำให้ทุกคนเกิดความสบายนิ เนื่องจากสามารถตอบสนองความต้องการของเขา ทำให้เขากำลังสุข”

วินลสิทธิ์ พระยางรุ ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับโลกทัศน์ ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี – เลว พอดี – ไม่พอดี สนใจ – ไม่สนใจ เป็นต้น (วินลสิทธิ์ พระยางรุ, 2526.น.74.)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องความพึงพอใจ

เชล (Shell) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นและจะทำให้เกิดความสุขความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่ระบบข้อนกลับ ความสุขที่สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีกดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สถาบันชั้นและความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ (Shell, 1975.น.252-268.)

วูรุน (Vroom) กล่าวว่าทัศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้นโดยทัศนคติต้านบวกจะแสดงให้เห็นภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้นและทัศนคติต้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจนั่นเอง (Vroom, V.H. (1964). Work and motion. New York: John Wiley and Sons.)

สมพงษ์ เกษมสิน กล่าวว่า บุคคลจะเกิดความพึงพอใจได้นั้น จะต้องมีการจูงใจได้กล่าวถึงการจูงใจ “การจูงใจเป็น การซักจูงให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม โดยมีมูลเหตุความต้องการ 2 ประเภท คือความต้องการทางร่างกายและความต้องการทางจิต” (สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหารพิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2526)

จึงสรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่คือหรือทัศนคติที่คือของบุคคลซึ่งมักเกิดจาก การได้รับการตอบสนองตามที่ต้องการก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้นตรงกับข้ามหากความต้องการไม่ได้รับการตอบสนอง ความไม่พึงพอใจจะเกิดขึ้น ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บริการจะเกิดขึ้น หรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการใช้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้มารับบริการในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล ดังนั้นการวัดความพึงพอใจในการใช้บริการอาจจะกระทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้ (สาระ ไสย สมบัติ, อ้างถึงใน นายวันเดิส สุวรรณานาลี, ความพึง

พอยในการให้บริการของหน่วยบริการสำนักงานศึกษาและพัฒนาชุมชนที่ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี, 2534, น.39)

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการร้องขอหรือข้อความร่วมมือ จากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดค่าตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามที่ถามอาจจะถามถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการซึ่งเป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะชูใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจโดยวิธีการสัมภาษณ์นับว่าเป็นวิธีที่ประหัตและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง

3. การสังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้โดยวิธีการสังเกตจากพฤติกรรมทั้งก่อนมารับบริการขณะรับบริการและหลังจากการได้รับบริการแล้ว เช่น การสังเกตกริยา ท่าทางการพูด สีหน้า และความดีดื่องการนาข้อรับบริการ เป็นต้น การวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้ผู้วัดจะต้องกระทำการบ่ายเบิกจังและมีแบบแผนที่แน่นอนจึงจะสามารถประเมินถึงความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้อย่างถูกต้อง

จะเห็นได้ว่าการวัดความพึงพอใจต่อการนั้น สามารถที่จะทำการวัดได้หลายวิธีทั้งนี้ จะต้องขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัดด้วยซึ่งจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพเป็นอย่างมาก

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นวรัสรรค์ เจียคำรง (2550) ทำการศึกษาเรื่องการสื่อสารการตลาดเพื่อชูใจและสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวของโรงแรมสีคารีสอร์ท จังหวัดนครนายกผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การสื่อสารการตลาดเพื่อชูใจในนักท่องเที่ยวของโรงแรมสีคารีสอร์ท ใช้การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการเพื่อชูใจในนักท่องเที่ยว โดยพบว่าสื่อที่ทางโรงแรมสีคารีสอร์ท ใช้เป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารรับนักท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็น 9 ประเภทได้แก่ สื่อ โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสารสื่อ กلامเจ้ง แผ่นพับ ในปัจจุบัน การสื่อสาร การส่งเสริมการขาย และสื่อกิจกรรมพิเศษ ซึ่งการสื่อสารของโรงแรมสีคารีสอร์ท มีความสอดคล้องกับการเปิดรับนักท่องเที่ยว ผลการวิจัยชี้ ปริมาณพบว่า นักท่องเที่ยวอิสระส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26-35 ปี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท รองลงมา คือรับเข้าราชการ ส่วนใหญ่การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,001 ขึ้นไป โดยส่วนใหญ่สถานภาพยังโสด บุลเหนตุจุงในนักท่องเที่ยวมาเที่ยวโรงแรมสีคารีสอร์ท มากที่สุดคือ ต้องการมาพักผ่อนหย่อนใจ รองลงมาคือ ต้องการสัมผัสรธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก

ภายในโรงเรียนสีคิริสอร์ท การเดินทางสะดวกและต้องการนาอ่องดามลำดับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ กิจกรรม นันทนาการ โดยเฉพาะความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของความพึงพอใจที่มีต่อการบริการและสถานที่นักท่องเที่ยวอิสระ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

นัดพิมล วادสันทัศ (2545) ทำการศึกษาเรื่องกลยุทธ์ทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเมืองประวัติศาสตร์เชียงแสน จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาดูแล้ว จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของแหล่งท่องเที่ยวเมืองประวัติศาสตร์พบว่า เมืองประวัติศาสตร์เชียงแสนมีจุดแข็งด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวคือ มีเอกลักษณ์ มีประวัติศาสตร์และโบราณสถานที่น่าสนใจ แต่ต้องการมีการปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนคือสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค การบริหารจัดการ การสร้างกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์สำหรับโอกาสในการพัฒนาคือ หน่วยงานราชการมีนโยบาย แผนงานและให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวเมืองประวัติศาสตร์เชียงแสน ตลอดจนการค้าขายกับประเทศจีน ด้านอุปสรรคคือการพัฒนาคือขาดงบประมาณประชาชนขาดจิตสำนึกในการห่วงเห็นผลกระทบจากการท่องเที่ยว บุคลากรไม่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

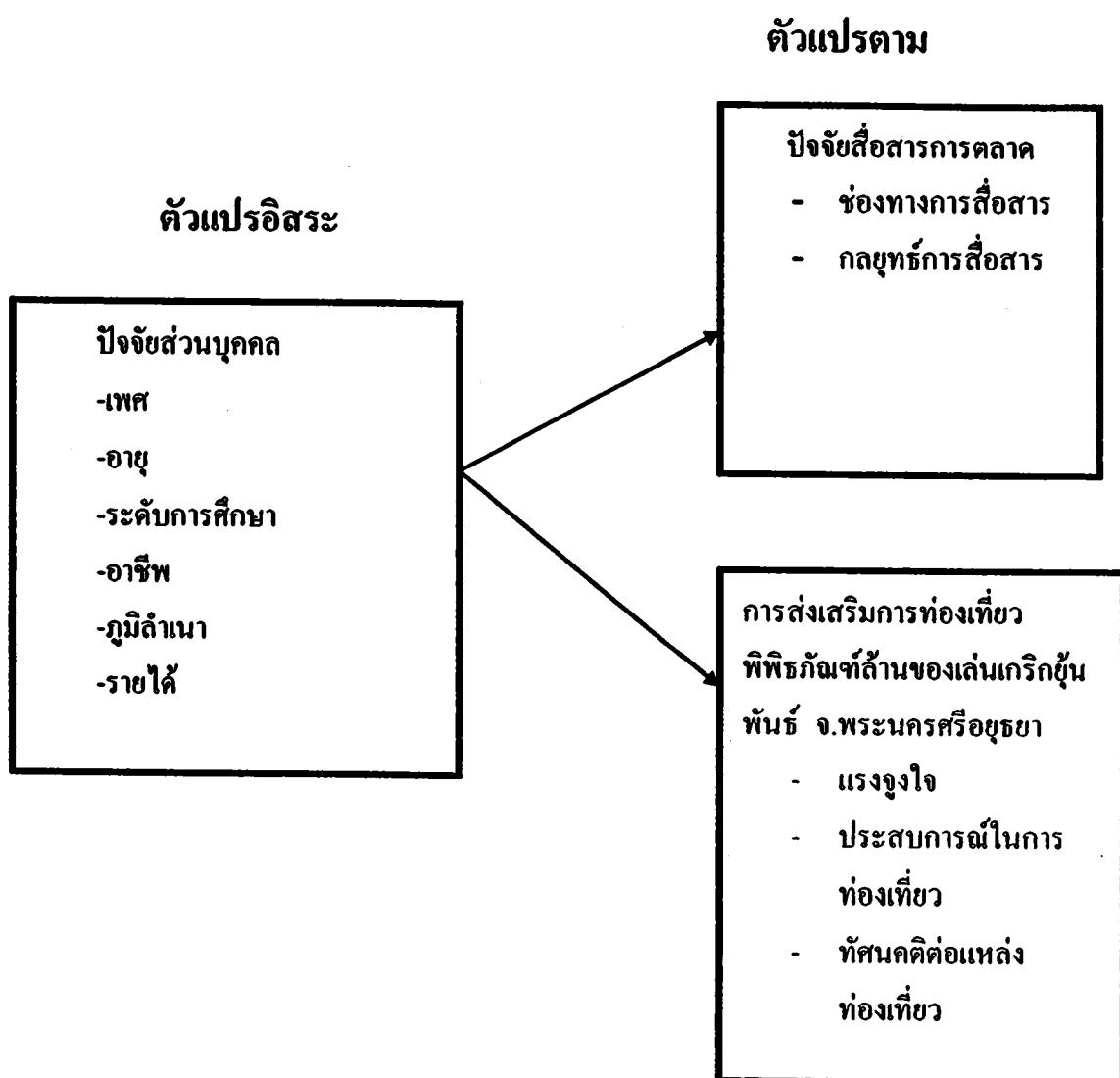
ส่วนการพัฒนาทางด้านการตลาดเมืองประวัติศาสตร์เชียงแสน พบว่าจะต้องมีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ที่มีจุดเด่น ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่สมบูรณ์และมีเอกลักษณ์ ตลอดจนการปรับปรุงสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ดีขึ้น สำหรับราคากาражเข้าชมสถานที่นั้น จะต้องมีการกำหนดราคาให้สูงขึ้นให้เหมาะสมกับคุณค่าของผลิตภัณฑ์ และเพื่อการนำเสนอผลิตภัณฑ์ และการกำหนดราคาให้มีความหลากหลาย การจัดทำหน่วยควรเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายผ่านอินเทอร์เน็ต และดำเนินการประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการตลาดควรเพิ่มการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ให้นำเสนอ จัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักเมืองประวัติศาสตร์เชียงแสนเพิ่มมากขึ้น

ลัชวัตน์ เกียรติศักดิ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมและปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกซื้อเครื่องประดับอัญมณี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคในการเลือกซื้อเครื่องประดับอัญมณี และปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเครื่องประดับอัญมณีของผู้บริโภค พบว่ากลุ่มตัวอย่างนิยมเลือกซื้อเครื่องประดับที่ทำจากทองมากที่สุดและเลือกเครื่องประดับที่เป็นแหวนมากกว่าเครื่องประดับชนิดอื่น โดยพิจารณาจากข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการซื้อเครื่องประดับอัญมณีจากการวางแผนการงาน โชว์หน้าร้านและเหตุผลสำคัญในการเลือกซื้อเครื่องประดับ ได้แก่รูปแบบการออกแบบของตัวเรือนเครื่องประดับแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องเลือกซื้อของกลุ่มตัวอย่างที่นิยมไปซื้อนอกที่สุดคือร้านจำหน่ายเครื่องประดับทั่วไป

กัตรพร บุญวารเมธี (2548) ได้ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดเพื่อสร้างภาพลักษณ์ของสปอร์ตชิตี้ที่ประชาชื่น” ผลการศึกษาพบว่า สปอร์ตชิตี้ได้ใช้กลยุทธ์ทางการสื่อสาร การตลาดเพื่อสร้างภาพลักษณ์ขององค์การ 3 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ประชาสัมพันธ์ ได้แก่ สื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อผ่านพนักงาน กลยุทธ์สื่อสารการตลาดตามส่วน ประเมินทางการตลาด ได้แก่ ด้านสินค้าและบริการ ด้านราคา ด้านสถานที่และช่องทางการจัด จำหน่ายด้านการส่งเสริมการตลาดและกลยุทธ์ด้านบริการลูกค้า

ศศิพล รอดภิญโญ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง “การสื่อสารการตลาดของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และการตัดสินใจท่องเที่ยว 6 จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันหลังเหตุการณ์ธรรมชาติพิบัติคลื่นขับย์สึนามินของนักท่องเที่ยวชาวไทย” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาการสื่อสารการตลาดของ 6 จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันหลังเหตุการณ์ธรรมชาติพิบัติคลื่นขับย์สึนามินของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และศึกษาระบวนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อวางแผนการสื่อสารการตลาดของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในอนาคต พบว่าใน การวางแผนพื้นที่ได้มีการใช้การสื่อสารการตลาดเข้ามาใช้ได้แก่ การสื่อสารการตลาดทางด้านสินค้า การสื่อสารการตลาดทางด้านราคาสถานที่จัดจำหน่ายและการสื่อสารการตลาดทางด้านการส่งเสริม การตลาดโดยที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการทำการสื่อสารการตลาดด้านการท่องเที่ยว 6 จังหวัดชายฝั่งทะเล อันดามันเป็น 4 ช่องทาง ได้แก่ สื่อมวลชนชั้นประกอนด้วยโทรศัพท์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร สื่อเฉพาะกิจอันได้แก่ ก้าวไปสู่เดอร์ เอกสารแผ่นพับ ซีรีรอม คู่มือ ท่องเที่ยว สื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งทำการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ของททท. และเว็บไซต์ประเทศไทยท่องเที่ยว ต่างๆ การสื่อสารการตลาดของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว 6 จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน พบว่า ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว 6 จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันของนักท่องเที่ยวชาวไทยมากที่สุดคือ ราคา และปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพล ต่อนักท่องเที่ยวมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ สถานที่ท่องเที่ยว มีความสวยงาม สถานที่ท่องเที่ยว มี ความปลอดภัย และปัจจัยด้านราคายังคงที่พักคอลล์

2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.10 สมนติฐานในการวิจัย

สมนติฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุ้นพันธ์

1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

3 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

5 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

6 นักท่องเที่ยวที่มีท่องเที่ยวปัจจุบันแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น เกริกซุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาดังนี้

3.1 วิธีการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการศึกษา 2 แบบ คือ

1. การศึกษาข้อมูลเอกสาร (Documentary Research) เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวและผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ได้แก่

2.1 ประชากร หน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ของการศึกษาครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยทั่วไปที่มาท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้วิธีการเดี๋ยวกันแบบเจาะจงคือ สุ่มจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เป็นจำนวน 200 ชุด โดยแบ่งผู้ใหญ่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป 100 ชุด และเด็กมีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 100 ชุด

2.3 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คำ답นในแบบสอบถามมีทั้งลักษณะปิด (Close-ended-questionnaire) และคำ답นปิด (Open-ended-questionnaire) จำนวน 100 ชุด เพื่อวัดปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมถึงปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ

ก่อนที่จะได้ทำการสัมภาษณ์นั้น ผู้ศึกษาได้นำแนวทางการสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจ แนะนำในรายละเอียด และแก้ไขจนสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือประกอบการวิจัยคือ แบบสอบถาม ในแบบสอบถามประกอบด้วย คำ답นปลาบีคและปลาบเปิด โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ตอนดังนี้

1. เป็นคำ답นเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำ답นปลาบีคแบบ เกือกตอบคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อารชพ รายได้ และที่อยู่ปัจจุบัน
2. เป็นคำ답นเกี่ยวกับลักษณะการท่องเที่ยวและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาชาน พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เป็นคำ답นเกี่ยวกับปัจจัยสื่อสารเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุนพันธ์ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา
4. เป็นคำ답นเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น เกริกซุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในด้าน บรรยายกาศ ความสะอาด ร้านอาหาร และร้านขายของ สุขา บุคลากร แผ่นป้าย อื่นๆ

แบบสอบถามมีข้อความให้นักท่องเที่ยวแสดงความรู้สึกถึงความพึงพอใจ โดยให้ตอบว่า พึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด กับข้อความที่กำหนดและมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

$$\begin{array}{ccc}
 \text{ช่วงห่างของคะแนน} & = & \underline{\text{คะแนนสูงสุด}} - \underline{\text{คะแนนต่ำสุด}} \\
 & & \text{จำนวนชั้น} \\
 & = & \underline{5-1} = \underline{4} = 0.80 \\
 & & \underline{5} \quad \underline{5}
 \end{array}$$

การแปลความหมาย	1.00 – 1.80	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด
	1.81 – 2.60	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
	2.61 – 3.40	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
	3.41 – 4.20	มีความพึงพอใจในระดับมาก
	4.21 – 5.00	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถาม
3. ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา
4. ปรับปรุงก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

3.4 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร และดำเนินการสัมภาษณ์ ในเดือนกรกฎาคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2553 ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งคำถามในแบบสอบถามนั้นมีทั้งลักษณะปลาบปีค และปลายเปิด จำนวน 100 ชุดเพื่อวัดปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านนาองเล่นเกริกขุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ โดยข้อมูลที่ได้มาจำนวน 100 ชุดนั้นถูกนำมาจัดระเบียบลงรหัส เพื่อใช้ในการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science)

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากแหล่งค้นคว้าข้อมูลต่างๆ เช่น คำรา วารสารหนังสือพิมพ์ เอกสารทางวิชาการ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ตลอดจนงานวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

3.6 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงตามลักษณะที่ต้องการศึกษา โดยทำการวิเคราะห์ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามตามทุกระดับ
2. ลงทะเบียนข้อมูลในแบบสอบถาม สำหรับคำ답น坪ปีค
3. ข้อมูลที่ได้จากคำ답น坪ปีค นำมาจัดหมวดหมู่และลงทะเบียนข้อมูล
4. ป้อนรหัสข้อมูลลงเครื่องคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรม (SPSS for Windows)
5. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยใช้การคำนวณค่าสถิติ ซึ่งแยกการ

วิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นส่วนต่างๆดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ อายุ ระดับ การศึกษา อาชีพ รายได้ และที่อยู่ปัจจุบัน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการท่องเที่ยวและความต้องการของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสื่อสารเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้การทดสอบค่า t-test, ANOVA และการ วิเคราะห์ความแปรปรวน กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การศึกษาครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์ โดยแบ่งเด็กน้อยอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 100 คน และผู้ใหญ่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน รวมทั้งสิ้น 200 คน ข้อมูลที่ได้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ข้อมูลของเด็ก

4.1.1 ข้อมูลทั่วไป

4.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์

4.2 ข้อมูลของผู้ใหญ่

4.2.1 ข้อมูลทั่วไป

4.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์

4.2.3 ปัจจัยสื่อสารเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์

4.2.4 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์

4.2.5 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ข้อมูลเด็ก

4.1.1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของเด็ก

n = 100

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	53	53.0
หญิง	47	47.0
อายุ		
ต่ำกว่า 6 ปี	12	12.0
6 - 10 ปี	61	61.0
มากกว่า 10 ปี	27	27.0
ที่อยู่ปัจจุบัน		
กรุงเทพมหานคร	26	26.0
ต่างจังหวัด	74	74.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักท่องเที่ยวที่เป็นเด็ก เกินกว่าครึ่งคือ เป็นเพศชาย ร้อยละ 53.0 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 47.0 มีอายุระหว่าง 6 - 10 ปี ร้อยละ 61.0 และส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เป็นเด็กจะอยู่ต่างจังหวัด ร้อยละ 74.0 อยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 26.0

4.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์

ตารางที่ 4.2 ลักษณะการท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์

n = 100

ลักษณะการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลที่เดินทางมาเที่ยว		
กรอบครัว / ญาติ	89	89.0
เพื่อน	9	9.0
อื่นๆ ได้แก่	2	2.0
สิ่งที่ประทับใจของพิพิธภัณฑ์บริเวณชั้นที่ 1		
โบราณวัตถุ	6	6.0
มุนกภาพวัด	33	33.0
ร้านขายของที่ระลึก	52	52.0
เครื่องใช้ยุคเก่า	9	9.0
สิ่งที่ประทับใจของพิพิธภัณฑ์บริเวณชั้นที่ 2		
มุมด้ำยูป กับตัวการ์ตูนชูปเปอร์ชีโร่	34	34.0
ของเล่นสังกะสี	24	24.0
ตุ๊กตาจากต่างประเทศ เช่น โคราเอมอน บาร์บี้	29	29.0
มุนนั่งเล่นของเล่น	13	13.0
สิ่งที่ประทับใจในพิพิธภัณฑ์มากที่สุด		
มุนกภาพวัด	6	6.0
มุมตัวการ์ตูนชูปเปอร์ชีโร่	31	31.0
ร้านขายของที่ระลึก	15	15.0
ของเล่นสังกะสี หุ่นยนต์ ตุ๊กตา	35	35.0
มุนนั่งเล่นของเล่น	13	13.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 100

ลักษณะการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรมที่ชอบมากที่สุด		
วัฒนธรรม	44	44.0
พิพิธภัณฑ์	22	22.0
ปั่นจักรยาน	5	5.0
ศิลปะประดิษฐ์	29	29.0
สื่อที่ทำให้รู้จักพิพิธภัณฑ์		
ครอบครัว/ญาติ	75	75.0
เพื่อน	9	9.0
เอกสาร/หนังสือ	2	2.0
สถานบันการศึกษา	4	4.0
เป็นคนในพื้นที่หรือริเวณใกล้เคียง	5	5.0
อินเทอร์เน็ต	4	4.0
โทรศัพท์	1	1.0
สิ่งที่ต้องการให้เพิ่มในพิพิธภัณฑ์		
ห้องชมการคุน	24	24.0
บุมเครื่องเล่น	33	33.0
บุมถ่ายภาพคู่กับตัวการคุน	25	25.0
มีคนดูแลพิพิธภัณฑ์	6	6.0
บุมอ่านหนังสือการคุน/นิทาน	12	12.0
การมาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์		
ต้องการ	100	100.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักท่องเที่ยวที่เป็นเด็กส่วนใหญ่คือ เดินทางมาท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกชื่นพันธ์กับครอบครัว / ญาติ ร้อยละ 89.0 สิ่งที่เด็กประทับใจในพิพิธภัณฑ์บริเวณชั้นที่ 1 คือ ร้านขายของที่ระลึก ร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ มนต์ภาพวาด ร้อยละ 33.0 สิ่งที่เด็กประทับใจในพิพิธภัณฑ์บริเวณชั้นที่ 2 คือ มนต์ถ่ายรูปกับตัวการ์ตูนชูปเปอร์ฮีโร่ ร้อยละ 31.0 รองลงมาคือ ตุ๊กตาจากต่างประเทศ เช่น โคราเอนอน บาร์บี้ ร้อยละ 29.0 และสิ่งที่เด็กประทับใจในพิพิธภัณฑ์มากที่สุดคือ ของเล่นสังกะสี หุ่นยนต์ ตุ๊กตา ร้อยละ 35.0 รองลงมาคือ มนต์ตัวการ์ตูนชูปเปอร์ฮีโร่ ร้อยละ 31.0

สำหรับกิจกรรมที่เด็กชอบมากที่สุดคือ วาดรูป ร้อยละ 44.0 รองลงมาคือ ศิลปะประดิษฐ์ ร้อยละ 29.0 ส่วนใหญ่เด็กรู้จักพิพิธภัณฑ์จากการอบครัว / ญาติ ร้อยละ 75.0 รองลงมาคือ เพื่อน ร้อยละ 9.0 สิ่งที่เด็กต้องการให้เพิ่มในพิพิธภัณฑ์คือ มนต์เครื่องเล่น ร้อยละ 33.0 รองลงมาคือ มนต์ถ่ายภาพ ร้อยละ 25.0 และห้องชมการ์ตูน 24.0 และร้อยละ 100.0 เด็กๆ ต้องการกลับมาเยือนพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกชื่นพันธ์อีกครั้ง

4.2 ข้อมูลของผู้ให้ Hay

4.2.1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ Hay

n = 100

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	39	39.0
หญิง	61	61.0
อายุ		
ต่ำกว่า 15 ปี	5	5.0
15 - 30 ปี	51	51.0
31 - 40 ปี	30	30.0
มากกว่า 40 ปี	14	14.0
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษา / ปวช.	34	34.0
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา / ปวส.	7	7.0
ปริญญาตรี	51	51.0
สูงกว่าปริญญาตรี	8	8.0
อาชีพ		
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	9	9.0
พนักงานบริษัท	33	33.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	9	9.0
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	5	5.0
นักเรียน / นักศึกษา	34	34.0
รับจ้างอิสระ	7	7.0
อื่นๆ ไกด์แก่ ครูสอน	3	3.0

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 100

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	27	27.0
ต่ำกว่า 10,000 บาท	12	12.0
10,000 – 20,000 บาท	17	17.0
20,001 – 30,000 บาท	16	16.0
30,001 – 40,000 บาท	11	11.0
มากกว่า 40,000 บาท	17	17.0
ที่อยู่ปัจจุบัน		
กรุงเทพมหานคร	59	59.0
ต่างจังหวัด	41	41.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่คือ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.0 เป็นเพศชาย ร้อยละ 39.0 มีอายุระหว่าง 15 - 30 ปี ร้อยละ 51.0 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31 – 40 ปี ร้อยละ 30.0 การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 51.0 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา / ปวช. ร้อยละ 34.0 มีอาชีพเป็นนักเรียน / นักศึกษา ร้อยละ 34.0 รองลงมาคือ พนักงานบริษัท ร้อยละ 33.0 ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวไม่มีรายได้ ร้อยละ 27.0 รองลงมาคือ มีรายได้ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท และมีรายได้มากกว่า 40,000 บาท ซึ่งมีร้อยละเท่ากันคือ ร้อยละ 17.0 ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่จะอยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 59.0 และอยู่ต่างจังหวัด ร้อยละ 41.0

4.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการท่องเที่ยวภายนอกพิพิธภัณฑ์ล้านชองเล่นเกริกยุ้นพันธ์

ตารางที่ 4.4 ลักษณะการท่องเที่ยวภายนอกพิพิธภัณฑ์ล้านชองเล่นเกริกยุ้นพันธ์ของผู้ให้ข้อมูล

n = 100

ลักษณะการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว		
ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับน้องเล่น	41	41.0
พักผ่อนหย่อนใจ	35	35.0
ถ่ายรูป	3	3.0
ซื้อนอคิตของเล่น โนรา闷	21	21.0
บุคคลที่เดินทางมาท่องเที่ยว		
เพื่อน	25	25.0
ครอบครัว	25	25.0
เพื่อน / ครอบครัว	8	8.0
สถาบันการศึกษา / ทัศนศึกษา	30	30.0
อื่นๆ ได้แก่	12	12.0
ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยวที่พิพิธภัณฑ์ในแต่ละครั้ง		
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	34	34.0
1 – 2 ชั่วโมง	55	55.0
3 – 4 ชั่วโมง	9	9.0
5 – 6 ชั่วโมง	1	1.0
มากกว่า 6 ชั่วโมง	1	1.0
พาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยว		
รถจักรยาน / รถจักรยานยนต์	7	7.0
รถยนต์ส่วนบุคคล	41	41.0
รถโดยสารประจำทาง	15	15.0
รถแท็กซี่ / สามล้อ / รถรับจ้าง	12	12.0
อื่นๆ ได้แก่ รถตู้, รถบัส	25	25.0

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

n = 100

ลักษณะการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
การมาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์		
ต้องการ	97	97.0
ไม่ต้องการ	3	3.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4 พนวจ นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่คือ มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์เพื่อศึกษาทำความรู้เกี่ยวกับของเล่น ร้อยละ 41.0 รองลงมาคือ เพื่อมาพักผ่อนหย่อนใจ ร้อยละ 35.0 นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่เดินทางมาเที่ยวกับสถานบันการศึกษา / หัตถศึกษา รองลงมาคือ เดินทางมาเที่ยวกับเพื่อนและครอบครัวซึ่งมีค่าใช้จ่ายเท่ากันคือ 25.0

สำหรับระยะเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์ในแต่ละครั้งนั้น อัตราระหว่าง 1 - 2 ชั่วโมง ร้อยละ 55.0 รองลงมาคือ ไม่เกิน 1 ชั่วโมง ร้อยละ 34.0 นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ส่วนมากเดินทางมาเที่ยวด้วยรถโดยสารส่วนบุคคล ร้อยละ 41.0 รองลงมาคือ อื่นๆ ได้แก่ รถสูบ, รถบัส ร้อยละ 25.0 และมีความต้องการเดินทางมาอีกครั้ง ถึงร้อยละ 97.0 นี้เพียงร้อยละ 3.0 เท่านั้นที่ไม่ต้องการเดินทางมาเที่ยวอีก

4.2.3 ปัจจัยสื่อสารเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยสื่อสารเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์

n = 100

ปัจจัยการสื่อสาร	จำนวน	ร้อยละ
สื่อที่ทำให้รู้จักพิพิธภัณฑ์		
โทรทัศน์	41	41.0
หนังสือพิมพ์	1	1.0
เอกสาร / หนังสือ	7	7.0
อินเทอร์เน็ต	16	16.0
เพื่อน / ญาติ	35	35.0
สิ่งที่ประทับใจของเจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์		
ความสุภาพ	53	53.0
การพูดจาไฟแรง	7	7.0
ขึ้นเยี่ยมแ่งนิส	26	26.0
การอ่านวิทยาความรู้ด้วย	9	9.0
การให้ความช่วยเหลือ	5	5.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนมากคือ ร้อยละ 41.0 รู้จักพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์จากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ ญาติ / เพื่อน ร้อยละ 35.0 และสิ่งที่นักท่องเที่ยวผู้ใหญ่ประทับใจเจ้าหน้าที่ในพิพิธภัณฑ์คือ ความสุภาพ ร้อยละ 53.0 รองลงมาคือ การขึ้นเยี่ยมแ่งนิส ร้อยละ 26.0

4.2.4 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์

ในการศึกษารั้งนี้ ได้ทำการวัดระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มผู้ใหญ่ ต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ ซึ่งวัดความพึงพอใจทั้งสิ้น 7 ค้าน คือ (1) ค้านบรรยายกาศ (2) ค้านความสะอาด (3) ค้านร้านอาหารและร้านขายของ (4) ค้านสุขา (5) ค้านบุคลากร (6) ค้านแห่นป้าย และ (7) ค้านอื่นๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อ พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามค้านต่างๆ

n = 100

ปัจจัย 7 ค้าน	\bar{X}	SD	การแปลผล
1. ค้านบรรยายกาศ	4.45	0.534	มากที่สุด
2. ค้านความสะอาด	4.58	0.451	มากที่สุด
3. ค้านร้านอาหารและร้านขายของ	3.84	0.541	มาก
4. ค้านสุขา	3.84	0.644	มาก
5. ค้านบุคลากร	3.93	0.736	มาก
6. ค้านแห่นป้าย	3.53	0.892	มาก
7. ค้านอื่นๆ	3.94	0.559	มาก
เฉลี่ยรวม	4.01	0.466	มาก

จากการที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามค้านต่างๆ พบว่า นักท่องเที่ยวนิยมความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, SD = 0.466)

เมื่อพิจารณาขยะละเอียดแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวนิยมความพึงพอใจอยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ค้านความสะอาด ($\bar{X} = 4.58$) รองลงมาคือ ค้านบรรยายกาศ ($\bar{X} = 4.45$) ส่วนนักท่องเที่ยวนิยมความพึงพอใจอยู่ระดับมาก ได้แก่ ค้านอื่นๆ ($\bar{X} = 3.94$) รองลงมาคือ ค้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.93$) ในขณะที่นักท่องเที่ยวนิยมความพึงพอใจเป็นอันดับสุดท้าย และนิยมคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ ค้านแห่นป้าย ($\bar{X} = 3.53$)

ผู้ศึกษาได้จำแนกระดับความพึงพอใจตามรายค้าน ซึ่งสามารถแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อ พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกขุนพันธ์ จำแนกด้านบรรยายการ

n = 100

ด้านบรรยายการ	ระดับความพึงพอใจ		การแปลผล
	\bar{X}	SD	
1. ความสงบร่มรื่นภายในริเวณพิพิธภัณฑ์	4.47	0.627	มากที่สุด
2. สภาพแวดล้อมกลมกลืนคูเป็นธรรมชาติ	4.43	0.624	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.45	0.534	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกขุนพันธ์ จำแนกตามด้านบรรยายการ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, SD = 0.534)

เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ความสงบร่มรื่นภายในริเวณพิพิธภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.47$) รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมกลมกลืนคูเป็นธรรมชาติ ($\bar{X} = 4.43$)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกด้านความสะอาด

n = 100

ด้านความสะอาด	ระดับความพึงพอใจ		การแปลผล
	\bar{X}	SD	
1. ความสะอาดโคลบรองภายในพิพิธภัณฑ์	4.64	0.503	มากที่สุด
2. ความสะอาดภายในพิพิธภัณฑ์	4.65	0.520	มากที่สุด
3. ความสะอาดรอบนอกบริเวณพิพิธภัณฑ์	4.45	0.539	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.58	0.451	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามด้านความสะอาด พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, SD = 0.451)

เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ความสะอาดภายในพิพิธภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.65$) รองลงมาคือ ความสะอาดโคลบรองภายในพิพิธภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.64$) ในขณะที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจเป็นอันดับสุดท้าย และมีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ได้แก่ ความสะอาดรอบนอกบริเวณพิพิธภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.45$)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกด้านร้านอาหารและร้านขายของ

n = 100

ด้านร้านอาหารและร้านขายของ	ระดับความพึงพอใจ		การแปลผล
	\bar{X}	SD	
1. มีจำนวนร้านอาหารเพียงพอ มีร้านค้า (ขายของจุกจิก ขนมและของที่ระลึก) เพียงพอ	3.78	0.719	มาก
2. ราคายัง廉價 ไม่แพง	3.66	0.728	มาก
3. ความสะอาดของร้านอาหารและร้านค้า	4.08	0.631	มาก
เฉลี่ยรวม	3.84	0.541	มาก

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามด้านร้านอาหารและร้านขายของ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, SD = 0.541)

เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมาก ได้แก่ ความสะอาดของร้านอาหารและร้านค้า ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมาคือ จำนวนร้านอาหารเพียงพอ มีร้านค้า (ขายของจุกจิก ขนมและของที่ระลึก) เพียงพอ ($\bar{X} = 3.78$) ในขณะที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจเป็นอันดับสุดท้าย และมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ ราคายัง廉價 ไม่แพง ($\bar{X} = 3.66$)

**ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ต่อพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นเกริกยุนพันธ์ จำแนกตามด้านสุขา**

n = 100

ด้านสุขา	ระดับความพึงพอใจ		การแปลผล
	\bar{X}	SD	
1. มีจำนวนสุขาให้บริการเพียงพอ	3.78	0.705	มาก
2. ความสะอาดของห้องสุขา	3.89	0.665	มาก
เฉลี่ยรวม	3.84	0.644	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นเกริกยุนพันธ์ จำแนกตามด้านสุขา พบว่า นักท่องเที่ยมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, SD = 0.644)

เมื่อพิจารณาขยะละเอียดแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมาก ได้แก่ ความสะอาดของห้องสุขา ($\bar{X} = 3.89$) รองลงมาคือ มีจำนวนสุขาให้บริการเพียงพอ ($\bar{X} = 3.78$)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ต่อพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกด้านบุคลากร

n = 100

ด้านบุคลากร	ระดับความพึงพอใจ		การแปลผล
	\bar{X}	SD	
1. การให้บริการของบุคลากรในการจำหน่ายบัตร	3.90	0.772	มาก
2. การให้บริการของบุคลากรในการสอบถาม ข้อมูลหรือประชาสัมพันธ์	3.95	0.796	มาก
เฉลี่ยรวม	3.93	0.736	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามด้านบุคลากร พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, SD = 0.736)

เมื่อพิจารณาขั้นตอนเดียว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมาก ได้แก่ การให้บริการของบุคลากรในการสอบถามข้อมูลหรือประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมาคือ การให้บริการของบุคลากรในการจำหน่ายบัตร ($\bar{X} = 3.90$)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ต่อพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามค่านัยป้าย

n = 100

ค่านัยป้าย	ระดับความพึงพอใจ		การแปลผล
	\bar{X}	SD	
1. ป้ายแผนผังแสดงตำแหน่งต่างๆ ภายในพิพิธภัณฑ์ ชัดเจนและเพียงพอ	3.63	0.906	มาก
2. แผ่นป้ายเพื่อธิบายรูปแบบของเล่นต่างๆ ชัดเจน	3.42	1.007	มาก
เฉลี่ยรวม	3.53	0.892	มาก

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามค่านัยป้าย พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, SD = 0.892)

เมื่อพิจารณาขยะละเอียดแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมาก ได้แก่ ป้ายแผนผังแสดงตำแหน่งต่างๆภายในพิพิธภัณฑ์ชัดเจนและเพียงพอ ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมาคือ แผ่นป้ายเพื่อธิบายรูปแบบของเล่นต่างๆ ชัดเจน ($\bar{X} = 3.42$)

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามด้านอื่นๆ

n = 100

ด้านอื่นๆ	ระดับความพึงพอใจ		การแปลผล
	\bar{X}	SD	
1. มีการจัดสวนและพัฒนาไม่ต่างจากบ้างสวนงาน	4.08	0.748	มาก
2. เก้าอี้สำหรับพักผ่อน / ศาลาที่พัก	3.99	0.927	มาก
3. มีถังขยะอยู่เพียงพอ	3.67	0.766	มาก
4. ชนิดหรือประเภทของเล่นที่น่าสนใจ	4.26	0.691	มาก
5. ความสะอาดในการเดินทางมาเที่ยว	4.20	0.620	มาก
6. บริการที่ยอดเยี่ยมของวังของเพียงพอ	3.63	0.825	มาก
7. มีกิจกรรมในพิพิธภัณฑ์น่าสนใจ	3.62	0.908	มาก
8. ราคาน้ำดื่มผ่านเข้าชมพิพิธภัณฑ์	3.60	1.035	มาก
9. เวลาเปิด-ปิดทำการของพิพิธภัณฑ์	3.86	0.779	มาก
10. ความเพียงพอของแสงสว่างภายในพิพิธภัณฑ์	4.22	0.746	มากที่สุด
11. พนักงานรักษาความปลอดภัยโดยตลอดทั้งพื้นที่	3.86	0.865	มาก
12. สรุปโดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์	4.30	0.659	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	3.94	0.559	มาก

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามด้านอื่นๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, SD = 0.559)

เมื่อพิจารณาข้อมูลแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ สรุปโดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมาคือ ความเพียงพอของแสงสว่างภายในพิพิธภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.22$)

ส่วนนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ระดับมาก ชนิดหรือประเภทของเล่นที่น่าสนใจ ($\bar{X} = 4.26$) รองลงมาคือ ความสะอาดในการเดินทางมาเที่ยว ($\bar{X} = 4.20$) ในขณะที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจเป็นอันดับสุดท้าย และมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ ราคาน้ำดื่มผ่านเข้าชมพิพิธภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.60$)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว กับระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุนพันธ์

1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุนพันธ์แตกต่างกัน

2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุนพันธ์แตกต่างกัน

3 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุนพันธ์แตกต่างกัน

4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุนพันธ์แตกต่างกัน

5 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำเดือนแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุนพันธ์แตกต่างกัน

6 นักท่องเที่ยวที่มีท่องเที่ยวปัจจุบันแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุนพันธ์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมนติฐาน สามารถแสดงได้ดังต่อไปนี้

สมนติฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว กับระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์

1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	39	2.21	0.656	-0.695	0.981
หญิง	61	2.30	0.615		

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศค่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อไม่แตกต่างกัน

2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น เกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น เกริกยุ้นพันธ์จากสื่อ จำแนกตามอายุ

ระดับความพึงพอใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.302	0.767	1.994	0.120
	ภายในกลุ่ม	96	36.938	0.385		
รวม		99	39.240			

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อ พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อไม่แตกต่างกัน

3 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านชองเล่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านชองเล่น
เกริกยุ้นพันธ์จากสื่อ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับความพึงพอใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	3.732	1.244	3.363*	0.022
	ภายในกลุ่ม	96	35.508	0.370		
	รวม	99	39.240			

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านชองเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD ปรากฏผลดังตารางที่ 4.26

**ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น
เกริกยุ้นพันธ์จากสื่อ จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายจุ่ง**

ระดับการศึกษา	X1	X2	X3	X4
มัธยมศึกษา / ปวช. (X1)	-	0.07	0.38*	0.50*
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา / ปวส. (X2)		-	0.31	0.43
ปริญญาตรี (X3)			-	0.12
สูงกว่าปริญญาตรี (X4)				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า มีจำนวน 2 คู่ที่แตกต่างกัน คือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี จะมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. โดยมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.38 และ 0.50 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อต่างกว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ ปวช. คือ เท่ากับ 0.38

4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น เกริกขุนพันธ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น เกริกขุนพันธ์จากสื่อ จำแนกตามอาชีพ

ระดับความพึงพอใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F	Sig.
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	6	6.993	1.165	3.361*	0.005
	ภายในกลุ่ม	93	32.247	0.347		
รวม		99	39.240			

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อ พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกขุนพันธ์จากสื่อแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD ปรากฏผลดังตารางที่ 4.28

**ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างการรู้จักหรือทราบรายละเอียดเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์
ล้านของเล่นเกริกขุนพันธ์จากสื่อ จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่**

อาชีพ	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X1)	-	0.36	0.33	0.13	0.23	0.05	0.33
พนักงานบริษัท (X2)		-	0.03	0.23	0.59*	0.32	0.70
ประกอบธุรกิจส่วนตัว (X3)			-	0.20	0.56*	0.29	0.67
แม่บ้าน / พ่อบ้าน (X4)				-	0.36	0.09	0.47
นักเรียน / นักศึกษา (X5)					-	0.27	0.11
รับจ้างอิสระ (X6)						-	0.38
อื่นๆ ได้แก่ ครูอุปกรณ์ (X7)							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า มีจำนวน 2 คู่ที่แตกต่างกัน คือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นนักเรียน / นักศึกษา จะมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกขุนพันธ์จากสื่อ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท และประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.56 และ 0.59 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นนักเรียน / นักศึกษา จะมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกขุนพันธ์จากสื่อต่ำกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว คือเท่ากับ 0.56

5 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น
เกริกยุ้นพันธ์จากสื่อ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ระดับความพึงพอใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
รายได้ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	5	5.296	1.059	2.934*	0.017
	ภายในกลุ่ม	94	33.944	0.361		
รวม		99	39.240			

P < .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD ปรากฏผลคังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น
เกริกยุ้นพันธ์จากสื่อ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน เป็นรายคู่

รายได้ต่อเดือน	X1	X2	X3	X4	X5	X6
ไม่มีรายได้ (X1)	-	0.26	0.42*	0.41*	0.50*	0.65*
ต่ำกว่า 10,000 บาท (X2)		-	0.16	0.15	0.24	0.39
10,000 – 20,000 บาท (X3)			-	0.42*	0.16	0.011
20,001 – 30,000 บาท (X4)				-	0.09	0.24
30,001 – 40,000 บาท (X5)					-	0.25
มากกว่า 40,000 บาท (X6)						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า มีจำนวน 4 คู่ที่แตกต่างกัน คือ นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ จะมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาทต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือน และมีรายได้มากกว่า 40,000 บาทต่อเดือน โดยมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.41 0.42 0.50 และ 0.65 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ จะมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อต่ำกว่ารายได้อื่นๆ คือ เท่ากับ 0.41

**6 นักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่ปัจจุบันแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้าน
ของเด่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน**

**ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่น
เกริกยุ้นพันธ์จากสื่อ จำแนกตามที่อยู่ปัจจุบัน**

ที่อยู่ปัจจุบัน	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD	t	Sig.
กรุงเทพมหานคร	59	2.15	0.611	-2.082	0.117
ต่างจังหวัด	41	2.41	0.631		

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่ปัจจุบันค่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อ พิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุป : ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อ เดือนค่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเด่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อแตกต่างกัน สำวนนักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ และที่อยู่ปัจจุบันค่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้าน ของเด่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยสืบสานการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น เกริกซุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การศึกษาริ้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยสืบสานการตลาด ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล, รูปแบบและลักษณะการท่องเที่ยวที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว และเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการศึกษาแบบวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาริ้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงคือ สุ่ม งานักท่องเที่ยวชาวไทยที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เป็นจำนวน 200 ชุด โดยแบ่ง ผู้ใหญ่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป 100 ชุด และเด็กมีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 100 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) และการทดสอบ ความสัมพันธ์คุณวิชีไคสแควร์ (Chi-Square) กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 และนำข้อมูลมาเสนอ ในรูปแบบการพรรеченฯ ซึ่งในบทนี้จะเป็นการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลของเด็ก

นักท่องเที่ยวที่เป็นเด็ก เกินกว่าครึ่งคือ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 6 - 10 ปี และส่วนใหญ่อยู่อาศัยอยู่ต่างจังหวัด

นักท่องเที่ยวที่เป็นเด็กส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น เกริกซุ้นพันธ์กับครอบครัว / ญาติ สิ่งที่เด็กประทับใจในพิพิธภัณฑ์บริเวณชั้นที่ 1 คือ ร้านขายของที่ระลึก รองลงมาคือ บุญภาวดี สิ่งที่เด็กประทับใจในพิพิธภัณฑ์บริเวณชั้นที่ 2 คือ บุญถ่าชรูป กับตัวการ์ตูนชูปเปอร์ฮีโร่ รองลงมาคือ ตุ๊กตาจากต่างประเทศ เช่น โคราเอนอน บาร์บี้ และสิ่งที่เด็กประทับใจในพิพิธภัณฑ์มากที่สุดคือ ของเล่นสังกะสี หุ่นยนต์ ตุ๊กตา รองลงมาคือ บุญตัวการ์ตูนชูปเปอร์ฮีโร่

สำหรับกิจกรรมที่เด็กชอบมากที่สุดคือ วาดรูป รองลงมาคือ ศิลปะประดิษฐ์ ส่วนใหญ่เด็กรู้จักพิพิธภัณฑ์จากครอบครัว / ญาติ รองลงมาคือ เพื่อน สิ่งที่เด็กต้องการให้เพิ่มในพิพิธภัณฑ์คือ บุญเครื่องเล่น รองลงมาคือ บุญถ่ายภาพ และห้องชมการ์ตูน และพบว่า เด็กๆ ต้องการกลับมาเยี่ยมพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์อีกครั้ง

5.2 ข้อมูลของผู้ใหญ่

นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 15 - 30 ปี รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31 - 40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา / ปวช. มีอาชีพเป็นนักเรียน / นักศึกษา รองลงมาคือ พนักงานบริษัท ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวไม่มีรายได้ รองลงมาคือ มีรายได้ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท และมีรายได้มากกว่า 40,000 บาท ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่จะอยู่ในกรุงเทพมหานคร

5.2.1 ลักษณะการท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์

นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์เพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับของเล่น รองลงมาคือ เพื่อมาพักผ่อนหย่อนใจ นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่เดินทางมาเที่ยวกับสถาบันการศึกษา / ทัศนศึกษา รองลงมาคือ เดินทางมาเที่ยวกับเพื่อนและครอบครัว

สำหรับระยะเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์ในแต่ละครั้งนั้น อยู่ระหว่าง 1 - 2 ชั่วโมง รองลงมาคือ ไม่เกิน 1 ชั่วโมง นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนมากเดินทางมาเที่ยวด้วยรถชนิดส่วนบุคคล รองลงมาคือ อื่นๆ และมีความต้องการเดินทางมาอีกครั้ง

5.2.2 ปัจจัยสื่อสารเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์

นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนมากรู้จักพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์จากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ ญาติ / เพื่อน และสิ่งที่นักท่องเที่ยวผู้ใหญ่ประทับใจเจ้าหน้าที่ในพิพิธภัณฑ์คือ ความสุภาพ รองลงมาคือ การยิ้มແยิ้มแจ่มใส

5.2.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์ จำแนกตามค้านต่างๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านความสะอาด รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศ ส่วนนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ระดับมาก ได้แก่ ด้านอื่นๆ รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ในขณะที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจเป็นอันดับสุดท้าย และมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ ด้านแผ่นป้าย

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์ จำแนกตามค้านบรรยากาศ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา

รายละเอียดแล้ว พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ความสงบร่มรื่นภายในบริเวณพิพิธภัณฑ์ รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมกลมกลืนคูเป็นธรรมชาติ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามด้านความสะอาด พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ความสะอาดภายในพิพิธภัณฑ์ รองลงมาคือ ความสะอาดโดยรอบภายในพิพิธภัณฑ์ ในขณะที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจเป็นอันดับสุดท้าย และมีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ได้แก่ ความสะอาดครองนองอกบริเวณพิพิธภัณฑ์

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามด้านร้านอาหารและร้านขายของ พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมาก ได้แก่ ความสะอาดของร้านอาหารและร้านค้า รองลงมาคือ มีจำนวนร้านอาหารเพียงพอ มีร้านค้า (ขายของ จุกจิก ขนมและของที่ระลึก) เพียงพอ ในขณะที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจเป็นอันดับสุดท้าย และมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ ราคาน้ำที่จำหน่ายมีความเหมาะสม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามด้านสุขา พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมาก ได้แก่ ความสะอาดของห้องสุขา รองลงมาคือ มีจำนวนสุขาให้บริการเพียงพอ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามด้านบุคลากร พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมาก ได้แก่ การให้บริการของบุคลากรในการสอนถ่านข้อมูลหรือประชาสัมพันธ์ รองลงมาคือ การให้บริการของบุคลากรในการจำหน่ายบัตร

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามด้านแผ่นป้าย พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมาก ได้แก่ ป้ายแผนผังแสดงตำแหน่งต่างๆภายในพิพิธภัณฑ์ชัดเจนและเพียงพอ รองลงมาคือ แผ่นป้ายเพื่ออธิบายรูปแบบของเล่นต่างๆ ชัดเจน

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตามด้านอื่นๆ พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว พนบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ สรุปโดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ รองลงมาคือ ความเพียงพอของแสงสว่าง

ภายในพิพิธภัณฑ์ ส่วนนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอย่างดีมาก ชนิดหรือประเภทของเล่นที่น่าสนใจ รองลงมาคือ ความสะดวกในการเดินทางมาเที่ยว ในขณะที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจเป็นอันดับสุดท้าย และมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ ราคาน้ำดื่มผ่านเข้าชุมพิพิธภัณฑ์

5.2.4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว กับระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์

1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

3 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

5 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

6 นักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่ปัจจุบันแตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อแตกต่างกัน ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ และที่อยู่ปัจจุบันต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า

5.2.1 อักษณะการท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์

นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์เพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับของเล่น และส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยวไปกับสถาบันการศึกษา / ทัศนศึกษา สำหรับระยะเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ในแต่ละครั้งนั้น อยู่ระหว่าง 1 - 2 ชั่วโมง นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนมากเดินทางมาเที่ยวคัวหยอดยนต์ส่วนบุคคล และมีความต้องการเดินทางมาอีกครั้ง ที่เป็นเช่นนี้ เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นั้นมีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จึงมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่แห่งนี้เพื่อศึกษาหาความรู้ ตลอดจนเดินทางมา กันเป็นหมู่คณะร่วมกับสถาบันการศึกษา หรือในรูปทัศนศึกษา

5.2.2 ปัจจัยสื่อสารเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์

นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนมากรู้จักพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อ โทรทัศน์มากที่สุด และสิ่งที่นักท่องเที่ยวผู้ใหญ่ประทับใจเจ้าหน้าที่ในพิพิธภัณฑ์คือ ความสุภาพ เหตุที่นักท่องเที่ยวได้รับจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุดนั้น อาจเป็นเพราะว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ซึ่งมี อายุระหว่าง 15 – 30 ปี ให้ความสนใจในสื่อโทรทัศน์ ตลอดจนสามารถเข้าใจสื่อสารได้สะดวก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แคลปเปอร์ (Klapper, 1960) ที่กล่าวถึงกระบวนการในการเลือกรับรู้ ไว้ว่า การเลือกเปิดรับคนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดตัวเองให้สื่อสารตามความคิดเห็นและความสนใจ ของตนและหลีกเลี่ยงไม่สื่อสารในสิ่งที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตนแม้ว่าการ เลือกเปิดรับสาระจะเออนเอียงไปตามแต่ลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าวแต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเรื่องที่ บุคคลรู้สึกตัวหรืออยู่ในระดับสำนึกร่องรอยนักวิชาการบางคนกล่าวว่าการเลือกเปิดรับนี้ เป็น เรื่องที่เป็นไปได้ในระดับจิตสำนึกด้วยเห็นกัน และสอดคล้องกับ บวรสวารค์ เจษคำรง (2550) ทำการศึกษาร่องการสื่อสารการตลาดเพื่อชูงี้และสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวของ โรงแรมสีคารีสอร์ท จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า การสื่อสารการตลาดเพื่อชูงี้ในนักท่องเที่ยวของ โรงแรมสีคารีสอร์ท ใช้การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการเพื่อชูงี้ในนักท่องเที่ยว โดยพบว่าสื่อที่ ทางโรงแรมสีคารีสอร์ท ใช้เป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารรับนักท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็น 9 ประเภทได้แก่ สื่อโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร สื่อเอกสารแจ้ง แผ่นพับ ในปัลว สื่อบุคคล การสั่งเสริมการ ขาย และสื่อกิจกรรมพิเศษ

5.2.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ จำแนกตาม ค้านต่างๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียด แล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านความสะอาด รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศ ส่วนนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ระดับมาก ได้แก่ ด้านอื่นๆ รองลงมาคือ ด้าน บุคลากร ในขณะที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจเป็นอันดับสุดท้าย และมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ ด้านแผ่นป้าย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ เชล (Shell, 1975 : 252-268) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของ ความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นและจะทำให้เกิดความสุขความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่ แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่ระบบข้อนกลับ ความสุขที่สามารถทำ ให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้น ได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่ สถาบันชั้นชื่อและความสุขนี้จะมีผลต่อนักท่องเที่ยวมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

5.2.4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว กับระดับ ความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษา อาร์ทีพี และ รายได้ต่อเดือนต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อ แตกต่างกัน ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีเพศ ชาย และที่อยู่ปัจจุบันต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจต่อ พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์จากสื่อไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อาจ เป็นเพราะว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และประกอบอาชีพนักเรียน/ นักศึกษา จึงมีความพึงพอใจต่อพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ที่เป็นสถานที่ที่ให้ทั้งความรู้ และความเพลิดเพลิน เกิดความรู้สึกทางบวกต่อสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ เชล (Shell, 1975 : 252-268) ได้กล่าวว่า ความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึก ทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นและจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็น ความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่ระบบข้อนกลับ ความสุข ที่สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้น ได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็น ความรู้สึกที่สถาบันชั้นชื่อและความสุขนี้จะมีผลต่อนักท่องเที่ยวมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการกำรวิจัยไปใช้

1. ควรมีการเพิ่มการโฆษณาลงในหนังสือพิมพ์ หรือจัดทำเป็นเอกสารเผยแพร่ แผ่นป้ายโฆษณา เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางยิ่งขึ้น
2. ควรมีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ตลอดจนให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยวต่อไป
3. ควรมีการจัดทำแผ่นป้ายเพื่อ忠告รายละเอียดตลอดจนวิธีการเดินของเดินต่าง ๆ ให้ชัดเจน
4. ควรมีการควบคุมราคาจำหน่ายของเดิน เพื่อไม่ให้ผู้ค้าแม่ค้าเอาเปรี้ยว นักท่องเที่ยว
5. ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวของท้องถิ่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ของเดินแห่งอื่น ๆ เพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงต่อไป
2. ควรมีการศึกษาด้านการทำตลาดหรือด้านการโฆษณาพิพิธภัณฑ์ เพื่อนำกลยุทธ์มาปรับใช้อย่างเหมาะสมแก่สถานที่ต่อไป
3. ควรมีการจัดทำแผนประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์ด้านของเดินเกริกยุนพันธ์ โดยอาจกำหนดเป็นแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวต่อไป
4. ศึกษาประสิทธิผลต่อการท่องเที่ยวโดยรวม

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์กรอกแบบสอบถาม

เรียน ท่านผู้มีให้บริการเช้าชุมพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

แบบสอบถามดูคุณสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยสื่อสาร การตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ตามหลักสูตรนิเทศศาสตร์นabenji สาขาวิชาการสื่อสารการท่องเที่ยวและบันเทิง คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก ผู้วิจัยจึงครรับขอความกรุณาจากท่านได้โปรดให้ความร่วมมือพิจารณาและตอบคำถามทุกข้อของแบบสอบถาม และคำตอบของท่านทุกข้อมีความสำคัญยิ่งต่อการวิจัย

ดังนี้จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี่ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวอรจิรา คุลสันเทียะ
นักศึกษานิเทศศาสตร์ nabenji
สาขาวิชาการสื่อสารการท่องเที่ยวและบันเทิง
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก

แบบสอบถาม

ปัจจัยสื้อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านชองเด่นเกริกผู้นั้นพันธ์

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กรุณาตอบแบบสอบถามโดยใช่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เลือกและเขียนข้อคิดเห็นของท่านใน...

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ

1. ชาย

2. หญิง

1.2 อายุ

1. ต่ำกว่า 15 ปี

2. 15-30 ปี

3. 31-40 ปี

4. 41-60 ปี

5. มากกว่า 60 ปี

1.3 ระดับการศึกษา

1. ไม่ได้ศึกษา

2. ระดับประถมศึกษา

3. ระดับมัธยมศึกษา/ปวช.

4. ระดับอาชีวะ/อนุปริญญา/ปวส.

5. ระดับปริญญาตรี

6. สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 อาชีพ

1. ข้าราชการ/ธุรกิจส่วนราชการ

2. พนักงานบริษัท

3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว

4. แม่บ้าน/พ่อบ้าน

5. นักเรียน/นักศึกษา

6. รับจ้างอิสระ

7. เกษตรกร

8. ลูกจ้างโรงงาน, คุนงาน, พนักงานห้างฯ

9. เกษียณอาชีว

10. ว่างงาน

11. อื่นๆ (ระบุ).....

1.5 รายได้โดยประมาณต่อเดือน

1. ไม่มีรายได้

2. ต่ำกว่า 10,000 บาท

3. 10,000-20,000 บาท

4. 20,001-30,000 บาท

5. 30,001-40,000 บาท

6. มากกว่า 40,000 บาท

1.6 ที่อยู่ปัจจุบัน

1. กรุงเทพฯ

2. ต่างจังหวัด (ระบุ).....

ส่วนที่ 2: ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

2.1 วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์ แห่งนี้

1. ☐ ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับของเล่น	2. ☐ พักผ่อนหย่อนใจ
3. ☐ ด้วยรูป	4. ☐ นัดแนะพบปะเพื่อนฝูง
5. ☐ ข้อมูลดีดีของเล่นโนราษ	6. ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2.2 ใน การเดินทางครั้งนี้ท่านมากับใคร

1. ☐ กันเดียว (ข้ามไปตอบข้อ 2.4)	2. ☐ เพื่อน
3. ☐ ครอบครัว	4. ☐ เพื่อนและครอบครัว
5. ☐ สถาบันการศึกษา/ห้องศึกษา	6. ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2.3 ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์ในแต่ละครั้ง

1. ☐ ไม่เกิน 1 ชั่วโมง	2. ☐ 1-2 ชั่วโมง	3. ☐ 3-4 ชั่วโมง
4. ☐ 5-6 ชั่วโมง	5. ☐ มากกว่า 6 ชั่วโมง	

2.4 การเดินทางมาบังพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์ แห่งนี้

1. ☐ เดิน	2. ☐ รถจักรยาน/รถจักรยานยนต์
3. ☐ รถชนิดส่วนบุคคล	4. ☐ รถโดยสารประจำทาง
5. ☐ รถแท็กซี่/สามล้อ/รถรับจ้าง	6. ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2.5 ท่านต้องการเข้ามาชมพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์ ในอนาคต

1. ☐ ต้องการ	2. ☐ ไม่ต้องการ เพราะ.....

ส่วนที่ 3: ปัจจัยสื่อสารเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น

3.1 สื่อ ที่ทำให้ท่านได้รู้จักหรือทราบรายละเอียดเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์

1. ☐ โทรทัศน์	2. ☐ หนังสือพิมพ์	3. ☐ วิทยุ
4. ☐ เอกสาร/หนังสือ	5. ☐ อินเทอร์เน็ต	6. ☐ เพื่อน/ญาติ
7. ☐ อื่นๆ.....		

3.2 ท่านรู้สึกประทับใจในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกซุ้นพันธ์ ในข้อใด

1. ☐ ความสุภาพ	2. ☐ การพูดจาไฟเราะ
3. ☐ ข้อมูลแจ้งแจ้งใส	4. ☐ การอ่านวิเคราะห์ความสะคลุม
5. ☐ การให้ความช่วยเหลือ	6. ☐ อื่นๆ.....

ส่วนที่ 4: ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อพิพิธภัณฑ์ล้านชองเล่นกรีกบุ้นพันธ์
ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความพึงพอใจของท่านมากที่สุดเกี่ยวกับ
การเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ล้านชองเล่นกรีกบุ้นพันธ์

ดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	<u>บรรยากาศ</u>					
1.	ความสงบร่มรื่นภายในบริเวณพิพิธภัณฑ์					
2.	สภาพแวดล้อมกลมกลืนเป็นธรรมชาติ					
	<u>ความสะอาด</u>					
3.	ความสะอาดโดยรอบภายในพิพิธภัณฑ์					
4.	ความสะอาดภายในพิพิธภัณฑ์					
5.	ความสะอาดรอบนอกบริเวณพิพิธภัณฑ์					
	<u>ร้านอาหารและร้านขายของ</u>					
6.	มีจำนวนร้านอาหารเพียงพอ มีร้านค้า (ขายของจุกจิก ขนมและของที่ระลึก) เพียงพอ					
7.	ราคาย่อมเยาน่าใช้จ่าย					
8.	ความสะอาดของร้านอาหารและร้านค้า					
	<u>สุขา</u>					
9.	มีจำนวนสุขาให้บริการเพียงพอ					
10.	ความสะอาดของห้องสุขา					

ลำดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	<u>บุคลากร</u>					
11.	การให้บริการของบุคลากรในการจำหน่ายบัตร					
12.	การให้บริการของบุคลากรในการสอนตาม ข้อมูลหรือประชาสัมพันธ์					
	<u>แผ่นป้าย</u>					
13.	ป้ายแผนผังแสดงตำแหน่งต่างๆภายในพิพิธภัณฑ์ ชัดเจนและเพียงพอ					
14.	แผ่นป้ายเพื่ออธิบายรูปแบบของเล่นต่างๆชัดเจน					
	<u>อื่นๆ</u>					
15.	มีการจัดสวนและพื้นที่ไม่ต่างๆอย่างสวยงาม					
16.	เก้าอี้สำหรับพักผ่อน/ศาลาที่พัก					
17.	มีถังขยะอยู่เพียงพอ					
18.	ชนิดหรือประเภทของเล่นที่น่าสนใจ					
19.	ความสะอาดในการเดินทางมาเที่ยว					
20.	บริการที่จ่อครดกวางแผนเพียงพอ					

ลำดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
21.	มีกิจกรรมในพิพิธภัณฑ์น่าสนใจ					
22.	ราคานั่งผ่านเข้าชนพิพิธภัณฑ์					
23.	เวลาเปิด-ปิดทำการของพิพิธภัณฑ์					
24	ความเพียงพอของแสงสว่างภายในพิพิธภัณฑ์					
25.	พนักงานรักษาความปลอดภัยดูแล ตรวจที่นี่ที่					
26.	สรุปโดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการ เที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์					

ขอบคุณในความร่วมนื้อและกการให้ข้อมูล

แบบสอบถามเด็ก

ปัจจัยสื่อสารการตลาดที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นกรุงศรีฯ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กรุณาตอบแบบสอบถามโดยใช้เครื่องหมาย ในช่องที่เลือกและเขียนข้อคิดเห็นของท่านใน...

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของน้องๆผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ

1. ชาย

2. หญิง

1.2 อายุ.....ปี

1.3 ที่อยู่ปัจจุบัน

1. กรุงเทพฯ 2. ต่างจังหวัด (ระบุ).....

ส่วนที่ 2: ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการท่องเที่ยวของน้องๆ

2.1 ในการเดินทางครั้งนี้ของน้ำใจกับใคร

1. ☐ ครอบครัว/ญาติ	2. ☐ เพื่อน
3. ☐ สถาบันการศึกษา/ทัศนศึกษา	4. ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2.2 ในบริเวณที่ 1 ของพิพิธภัณฑ์น้องๆประทับใจสิ่งใดมากที่สุด

1. ☐ โบราณวัตถุ	2. ☐ มนต์กาฬาด
3. ☐ ร้านขายของที่ระลึก	4. ☐ เครื่องใช้ยุคเก่า

2.3 ในบริเวณที่ 2 ของพิพิธภัณฑ์น้องๆประทับใจสิ่งใดมากที่สุด

1. ☐ มนต์ถ่ายรูปกับตัวการ์ตูนชูปเปอร์ชีโร่	2. ☐ ของเล่นสังกะสี
3. ☐ คุ๊กตามากต่างประเทศ เช่น โคลาโอนอน บาร์บี้	4. ☐ มนต์นั่งเล่นของเล่น

2.4 น้องๆ ประทับใจอะไรที่สุดในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้

1. ☐ มนต์ราชาวดี
3. ☐ ร้านขายของที่ระลึก
5. ☐ โบราณวัตถุ | 2. ☐ บุณฑ์คุณชุมป์เปอร์ซิโร่
4. ☐ ของเล่นสังกะสี, หุ่นยนต์, ตุ๊กตา
6. ☐ บุณนั่งเล่นของเล่น |
|---|---|

2.5 น้องๆ ชอบกิจกรรมไหนมากที่สุด

1. ☐ วาดรูป
3. ☐ ปั้นดิน | 2. ☐ พิงนิทาน
4. ☐ ศิลปะประดิษฐ์ |
|---|---|

2.6 น้องๆ รู้จักพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ได้อย่างไร

1. ☐ ครอบครัว/ญาติ
3. ☐ เอกสาร/หนังสือ
5. ☐ เป็นคนในพื้นที่หรือบริเวณใกล้เคียง
7. ☐ โกรทัศน์ | 2. ☐ เพื่อน
4. ☐ สถาบันการศึกษา [*]
6. ☐ อินเทอร์เน็ต
8. ☐ วิทยุ |
|---|--|

2.7 อยากรู้มีอะไรเพิ่มในพิพิธภัณฑ์นี้

1. ☐ ห้องน้ำสาธารณะ
3. ☐ บุณถ่ายภาพอยู่กับตัวการ์ตูน
5. ☐ บุณอ่านหนังสือการ์ตูน/นิทาน
7. ☐ อยากรู้มีตัวการ์ตูนที่ขับได้จริง | 2. ☐ บุณเครื่องเล่น
4. ☐ มีคนตีฟัง
6. ☐ นิทานละคร โรงเด็ก
8. ☐ เหมือนเดิมคือยังแล้ว |
|--|--|

2.8 น้องๆ คิดว่าต้องการจะกลับมาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์แห่งนี้อีกหรือไม่

1. ☐ ต้องการ	2. ☐ ไม่ต้องการ เพราะ.....

ขอบคุณในความร่วมนือและการให้ข้อมูล

ภาคผนวก ข

ความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ่นพันธ์

ความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์

รศ. เกริก ยุ้นพันธ์ ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำสาขาวาระกรรมสานหัตถศิลป์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ นอกจากนี้จากบทบาทคุณครูแล้ว ยังเป็นนักวิชาการและนักเรียนระดับชาติและนานาประเทศ เช่น นักวิชาการในประเทศไทย ที่ได้รับรางวัลอนามัย (NOMA) จากประเทศญี่ปุ่น ประจำปี พ.ศ. 2525 ซึ่งรางวัลนี้เองที่เป็นจุดเริ่มต้นให้เกิดความคิดของหกสร้างพิพิธภัณฑ์ของเล่นขึ้น ในเมืองไทย พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ รางวัลอนามัย ทำให้ได้เดินทางไปประเทศญี่ปุ่น และเข้าชมพิพิธภัณฑ์ของเล่นคิทาหาระ (Kitahara Tin Toy Museum) ซึ่งมีของเล่นจัดแสดงจำนวนมากพอกลับมาเมื่อไหร่ ก็เริ่มต้นเก็บของเล่นบ้างสะสมมาตลอด 20 กว่าปีที่ผ่านมา และเมื่อ 10 ปีที่แล้วก็มาเจอที่คินสินนี้ (พื้นที่เขตหัวหมาก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) จึงตัดสินใจซื้อไว้ ในบุคคล เริ่มต้นการสะสมใช้เงินไม่น่าจะ บรรยายกาศก์สนุกสนานเป็นกันเอง นักสะสมก็มีไม่คุณไม่คุณเดียว แต่บังกันมากอย่างปัจจุบันนี้ โดยเหล่าห้างของเล่นก็รักันไม่กี่แห่งแต่ละปีร้านเหล่านี้จะมีการ โฆษณาด้วยข้อความว่า “ขายของเล่นของเด็ก” ต้องไปปีหนึ่งเพื่อรักษ์กันตั้งแต่ต้น 2 ตี 3 ตอนที่เริ่มสะสม มีหลายคนมองว่าเป็นของเล่นไม่เป็นเพรษบุคคลนั้นไม่มีใครสนใจสะสมของเล่น สมุด หนังสือ ตำรา เรียนเก่า โถมนองว่าเป็นของเล่น “ของเด็ก” เพราะของพวคนี้มักได้จากคนรับซื้อของเก่าหรือรถชา เลี้ยง แต่หากลับมองว่าของพวคนี้ไม่ค่อยมีคนเก็บ ราคา ก็ไม่แพงที่สำคัญเป็นของมีคุณค่า มีชีวิต และมีประวัติศาสตร์ซ่อนอยู่ไม่แพ้ของสะสมราคาแพง ๆ “ของพวคนี้มีหมายเหตุอยู่คนเดียว ทุกคนก็ หาว่าผิดน้ำเก็บขยะ แม่และภรรยา (ศศิธร) ก็ไม่ค่อยพอใจ บ่นบัง บอกว่าอย่าเก็บเลย ไร้สาระ ก็แกลงทำหุดับตามอดีตเสีย ล้าไม่อคติผิดคงไม่ถึงจุดนี้ ไม่ใช่ดีรัก แต่เรานี่จุดหมาย ผิดคิดว่าถ้าวางแผนดี ทำดีอ่อนน้อม จัดระบบในสิ่งที่เรา รู้ ก็จะเดินไปถึงฝัน ซึ่งวันนี้พิสูจน์แล้วว่าเรา ทำได้” หลังจากเริ่มสะสมเรื่อย ๆ พิพิธภัณฑ์ก็ยังไม่เป็นรูปร่าง จนตัดสินใจเดินขาดเมื่อ 5 ปีที่แล้ว โดยใช้ทุนส่วนตัวที่ได้จากการขายที่ดินเฉพาะตัวพิพิธภัณฑ์ใช้เงินปันเข้าไปกว่า 10 ล้านบาท ดำเนินมาตั้งแต่ไม่รู้จะเรียกว่าอะไร ? “ฝันให้ไกลไปให้ถึง ทำเพื่ออยากรักษา” ดำเนินมาตั้งแต่ไม่รู้จะเรียกว่า อะไร ก็คงจะไม่ใช่ “พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์” ในทุกวันนี้ ดำเนินมานานแล้ว ? อาจารย์เกริกบอกว่า “อย่างจะให้ทุกคนซ่อนกลับไปปิด ตัวเองว่าทุกครั้งที่เห็นของเล่นหัวใจเราจะรู้สึกถึงช่วงชีวิตในวัยเด็กจะเกิดความรู้สึกว่าอันนี้เราเคย เล่นอันนี้เราเคยเห็น หัวใจจะแฉมชื่นมาก ใช่หรือไม่

ที่สำคัญเราสามารถเรียนประวัติศาสตร์ได้จากของเล่นด้วย ได้เห็นเทคนิคของยุคสมัย เรา mimic ธรรมชาติของความเป็นเด็กนั้นมีอารมณ์แฟบฟันธุ์ มนนี่แฟลล์แฟบฟันดังตัวจริงผ่านอย่างทำให้เห็นว่า เมืองไทยมีพิพิธภัณฑ์ของเล่นที่เป็นสากล และผ่านจะเป็นคนไทยคนหนึ่งที่มีของเล่นไว้ของคนทั่วโลกได้” และผ่านอย่างให้ทุกคนไปแล้วก็ขอนกลับมาเยี่ยมเราอีก

พิพิธภัณฑ์ไม่ใช่ที่ที่มารังดีวแล้วเลิก”

พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์ อีกหนึ่งพิพิธภัณฑ์น่าเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่เพิ่งจะได้ฤกษ์เปิดมาไม่นาน เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2551 ก่อตั้งโดยอาจารย์เกริกยุนพันธ์ ด้วยความตั้งใจในการส่งเสริมการเรียนรู้และปลูกความคิดสร้างสรรค์ พร้อมสร้างความอบอุ่นและความผูกพันในครอบครัว โดยได้แรงบันดาลใจในการทำพิพิธภัณฑ์นี้จากการเห็นพิพิธภัณฑ์ของเล่นในประเทศไทยญี่ปุ่น ตลอด 30 ปีที่ผ่านมา ทำให้ไฟฝันอย่างการทำพิพิธภัณฑ์จึงเริ่มสะสมของเล่นเรื่อยมา บริเวณที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์ อยู่ในเกาะเมืองของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตรงแยกโกรงเรียนประดุจชัย หรือเรียกันอีกชื่อหนึ่งว่า แยกอ่างทอง ตรงที่เราจะข้ามจากเกาะเมือง ไปกราบสมเด็จพระนเรศวรมหาราชที่ทุ่งกูเขากองตรงแยกอ่างทองนี้จะมีอนุสรณ์สถานปรีดิ พนมยงค์ ตั้งอยู่ด้านซ้าย ซึ่งอยู่บริเวณแยกพอดี ด้านซ้ายมือ ถ้าเราหันหน้าจะข้ามเกาะเมือง จะเป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์ด้วยเหมือนกัน เกาะเมืองนี้ถ้าเราไปเที่ยวอยุธยา เราจะต้องไปไหว้พระหลวงพ่อนกลับพิพิธ “ไปเจดีย์สามองค์ที่วัดพระศรีสรรเพชญ์และเกาะเมืองนี้ด้านทิศเหนือของเกาะจะมีชื่อย่านหรือชื่อบริเวณที่คุณลินธุ์กัน โดยไม่ต้องอธิบาย ด้านตะวันออกชื่อย่านหัวรอ และย่านหัวแหลม อยู่ฝั่งค่อนไปทางกลางๆ และด้านตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะ ที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์อยู่ย่านหัวแหลม

ทั้งนี้ ในพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุนพันธ์ มีของเล่นและของสะสมหลากหลายของเล่น โบราณเชื้อสายจากของโลก มีอายุเป็นร้อยๆ ปี นิ่งขาวของเครื่องใช้ที่แสดงถึงวิถีชีวิตของคนไทย ทั้งของผู้มีฐานะและชาวบ้าน นำคุณนำชน นำศึกษามากมาย และถ้าพ่อแม่มาคุ้นแล้วรู้สึกว่าอย่างพากเพก ฯ นาฎ ถ้าปูย่าตาข่ายมาคุ้นแล้วรู้สึกว่า อย่างให้ลูกพาหานนาฎ ถ้าคนหนุ่มสาวมาคุ้นแล้วรู้สึกว่าวันนี้ เมื่อมีครอบครัวจะพาครอบครัวของเขามาคุ้นแล้วว่าเป็นความสุขสำหรับครอบครัวย่างหนึ่งที่เดียว

พิพิธภัณฑ์เกริกยุ้นพันธ์ ได้แบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน คือ

1.ส่วนนอกอาคารพิพิธภัณฑ์ ด้านหน้าพิพิธภัณฑ์มีร้านก๋วยเตี๋ยว ข้าวแกงครัวประศุชัย พร้อมกาแฟโบราณ

2.ส่วนภายในอาคาร 2 ชั้น แบ่งเป็น

- Museum ชั้น 1 ของก่อเก็บภาพถ่ายโบราณฟิล์มกระบอกสมัย รัชกาลที่ 4 เหรียญเงินตรา แสดงปี พะพุทธรูป ภาพวัด เครื่องแก้วโบราณ เครื่องเคลือบ เครื่องกระเบื้อง เครื่องปืนดินเผา งานเครื่องแก้ว และของโบราณอื่น ๆ อิฐมานาญ

- Museum ชั้น 2 เป็นภาพฝาผนัง Mural Painting สำหรับเด็ก โดย เกริก ยุ้นพันธ์ และ ของเล่นหاختาก 100 ชิ้น ที่ควรดู ซึ่งกันทั้งโลกอย่างเห็น นักสะสมของเล่นอย่างเป็นเจ้าของ

รค. เกริก ยุ้นพันธ์ ผู้ก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์

"ผนทำหนังสือเด็ก แล้วมีโอกาสได้ไปเห็นพิพิธภัณฑ์ของเล่นสังกะสีที่ญี่ปุ่น มันเป็นแรงบันดาลใจที่ชี้ให้รู้ ทำให้คิดเริ่มเก็บของเก่าไว้กับเด็กมาตั้งแต่ปี 2526 ก็เลยคิดว่าเลือกที่จะเก็บของเล่น และข้าวของเครื่องใช้ หนังสือเด็ก แบบเรียนแก่เด็กว่า มันน่าสนใจ เพราะไม่มีใครเก็บ ก็เลยเริ่มเก็บ เดินคล่องตอน เดินตลาดสามแยก เดินจุดจักร ตอนที่เริ่มเก็บของเล่นก็คิดว่าจะมีของให้เก็บได้ เยอะแย่ไห แต่ยังเก็บก็ยังเจอ ผู้เชื่อว่าถ้าทุกคนมีความมุ่งมั่น ฝึกฝน และตั้งใจที่จะทำจริง สิ่งที่เราตั้งใจจะเวียนนาเอง คนอื่นอาจมองว่าของเล่นก็เป็นของเล่น แต่ผู้เห็นว่าของเล่นเป็นพิพิธภัณฑ์ได้" อ.เกริกเล่าถึงที่มาของพิพิธภัณฑ์อย่างภาคภูมิใจที่ อ.เกริก ได้ลงแรงลงใจสร้างขึ้นมา

ตัวอาคาร

พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ ลักษณะเป็นอาคารหลังใหญ่ 2 ชั้น สูงโปร่งท่าสีขาว มีประศุหน้าต่างแบบบ้านสวนสมัยก่อทำฟ้าคุสคิส และสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวอาคารก็ร่มรื่นเขียว ครึ่ง ไปด้วยต้นไม้น้อยใหญ่นานาพันธุ์ พอก้าวเข้าไปสู่ตัวพิพิธภัณฑ์ด้านใน ก็จะพบกับสิ่งของจัดแสดง ไว้มากนากยที่ อ.เกริก ได้ใช้เวลา_r วน 20 กว่าปีในการสะสม โดยชั้นล่างของอาคารจัดแสดงของเล่นไทยยุคก่อในสมัยสุโขทัย อชุชา และสมัยรัตนโกสินทร์ มีทั้งตุ๊กตาดินเผา กระถุงผ้า กระถุงผ้า ฯลฯ และมีพากข้าวของเครื่องใช้คุณไทยยุคโบราณ ตั้งแต่ 100 ปีขึ้นลงมาถึง 30 ปีที่แล้ว มีของโซนมากนาก และมีการจัดแสดงใส่ตู้โชว์อย่างเป็นระบบสวยงาม ของโบราณที่ชวนชุมนึกนากนาก อาทิ เครื่องเงิน ภาพพิมพ์โบราณ เครื่องรางของขลัง เครื่องแก้วอาชุหลากร้อยปี ปั่นโตเก่าลายสวยงาม งานทองเหลือง วิทชุโบราณ สิ่งพิมพ์ยุคแรกของคนไทย หนังสือเก่า เครื่องเรือนโบราณ

ไปส่วนรัฐ จดหมายในยุคแรกที่เริ่มนีการไปประพิธฯ ฯลฯ และที่ชี้นั่ง lange นีขั้นนีการจัดแสดงภาพวาด ลวดลายสวยงามน่ารัก ที่เป็นฝีมือของ อ.เกริก แล้วก็ขั้นนีส่วนของร้านขายของที่ระลึกด้วย มีทั้งสมุดโน้ต แก้วน้ำ เสื่อ กระเบื้อง และของเล่นสังกะสีที่ทำเลียนแบบของเล่นสมัยก่อนให้ชื้อเป็นของที่ระลึก ติดไม้ติดมือกลับบ้านกัน

โดยมีพากของเล่นสมัยก่อนให้ดูเป็นจำนวนมากและหลากหลายรูปแบบ อาทิ ของเล่น สังกะสีสารพัดรูปแบบ มีทั้งหุ่นยนต์สังกะสีที่มีกลไก รถชนต์-เรือ-รถไฟสังกะสีที่มีสีสันสวยงาม มี ตุ๊กตาเซลลูลอห์ค์สารพัดแบบ ตุ๊กตาสัตว์ในล้าน ของเล่นที่ทำจากดิน ไม้ ผ้า ของเล่นที่ใช้ถ่าน และ อิเกหลากหลายของเล่นที่หาดูได้ยาก แต่ที่นี่มีให้ดู รวมไปถึงมีของเล่นสมัยใหม่ที่เด็กๆ ชื่นชอบให้ ได้ดูกันด้วย และก็ขั้นนีพระ เจ้าตรา เหรียญเงินตรา ของเก่าสะสมให้ดูด้วย เรียกว่า ได้มีความสุขกับ การได้ชื่นชมกับเหล่าของเล่นและข้าวของเครื่องใช้ สมัยโบราณที่มีคุณค่าอยู่ในคัวกันอย่างเต็มอิ่ม

"ผู้ไม่อายากให้ที่นี่เป็นแค่พิพิธภัณฑ์ไว้เก็บของ แต่อายากให้เป็นที่ปลูกความคิด นาฏแล้ว ก็เดรั่งนักดา-la ให้คนอื่นได้เข้ามาแบ่งปันความสุขร่วมกัน มีความประทับใจร่วมกัน แค่นี้ก็ ชั่งใหญ่แล้ว เด็กๆ ก็จะดื่นด้นในกับของเล่นหลากหลาย ซึ่งเป็นธรรมชาติของเด็กอยู่แล้ว ที่ชอบ เล่น ชอบของเล่น แล้วที่ได้มากกว่านั้นก็คือ ได้ความอนุ่ม แห่งชั่นใจ อิ่มใจ จากการที่ได้ใกล้ชิด พ่อแม่ ได้พาไปคุยกับคุณปู่ คุณย่า เป็นความประทับใจ แค่ให้พ่อแม่พาลูกมาเที่ยวแค่นั้นก็มีความสุข แล้ว ความรักความอนุ่มของคนในครอบครัวก็มีความสุขแล้ว" อ.เกริกกล่าวทิ้งท้ายแบบเชิญชวน อายากให้ทุกคน ได้มาย้อนรำลึกถึงวัยเยาว์กับเหล่าของเล่น โบราณที่มากไปด้วยคุณค่าทางใจ

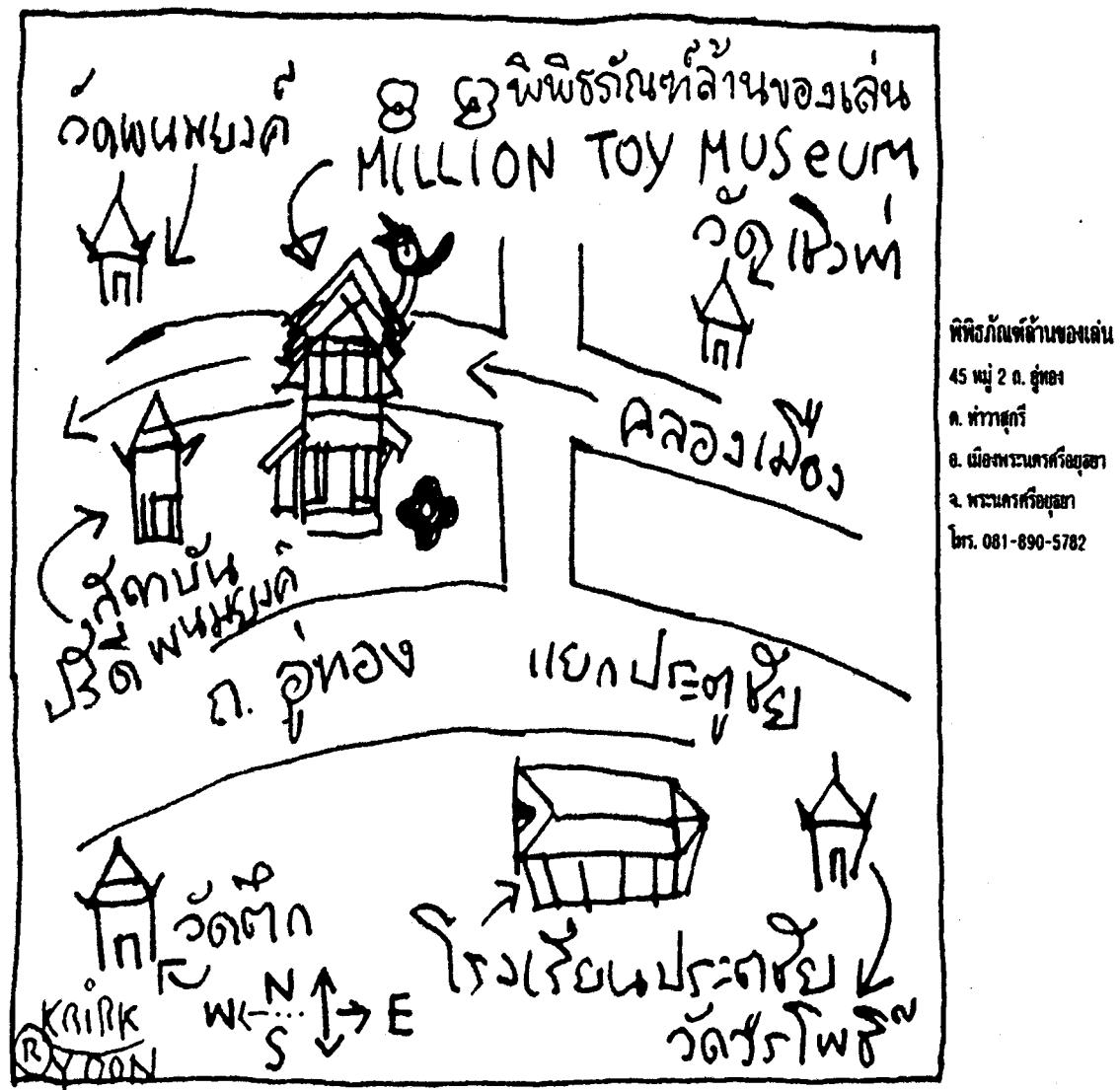
กิจกรรมน่าสนใจในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์

เริ่มตั้งแต่เวลา 10.00-11.30 น. เป็นเรื่องศิลปะเด็ก กิจกรรมสำหรับเด็ก ชั่วโมงนิทาน กิจกรรมสร้างสรรค์ ภาครูป ภาพพิมพ์ ปั้นดิน และศิลปะประดิษฐ์ เพื่อเป็นการปลูกฝังความรู้ ความคิด และจินตนาการ

ที่นี่ พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ เปิดให้เข้าชมทุกวันอังคาร-วันอาทิตย์ เวลา 09.00-16.00 น. ยกเว้นวันจันทร์ อัตราค่าเข้าชม คนไทย ผู้ใหญ่ 50 บาท เด็ก 20 บาท ชาวต่างชาติ 100 บาท

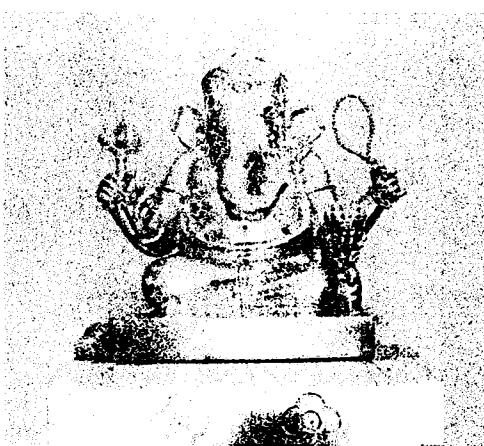
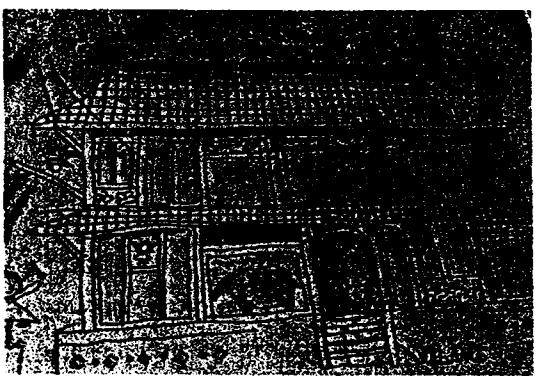
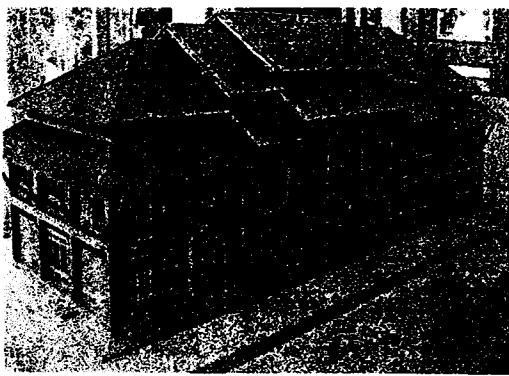
ผู้สนใจติดต่อได้ที่ พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์ เลขที่ 45 หมู่ 2 ตำบลท่า攫สุกรี อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โทรศัพท์ 0 3532 8949-50 , 0 81890 5782 หรือ ที่ www.milliontoymuseum.com

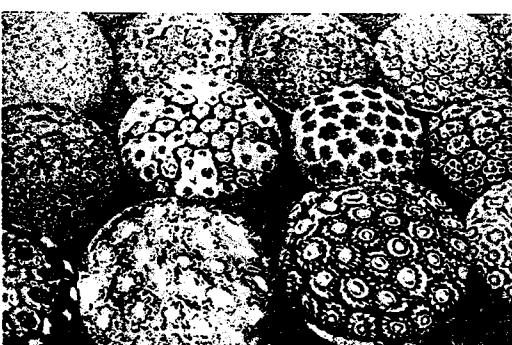
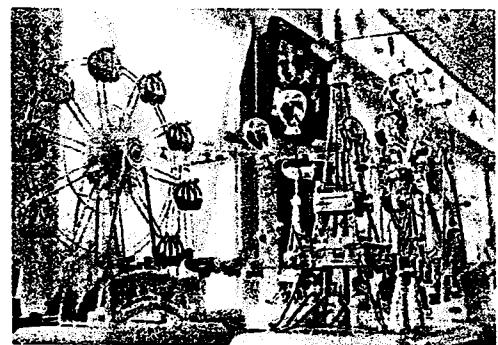
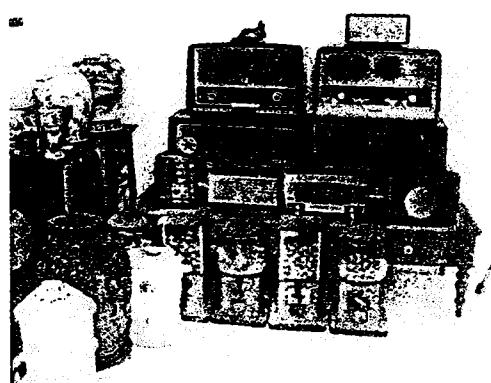
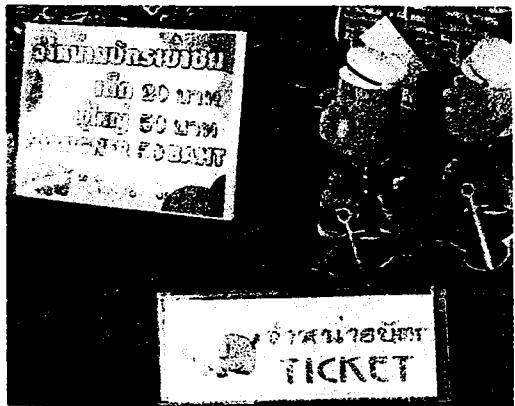
ภาคผนวก ค
แผนที่พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นเกริกยุ้นพันธ์

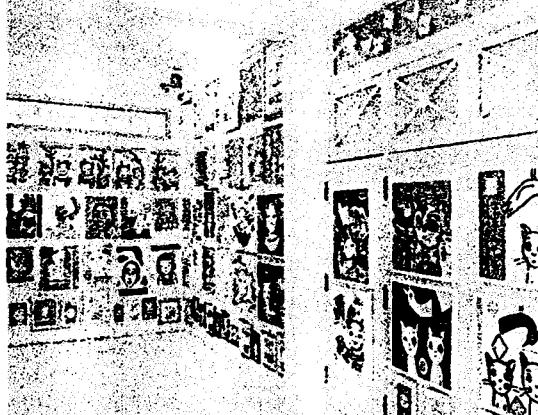
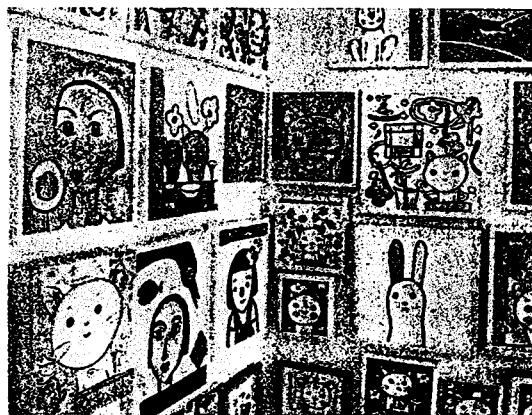
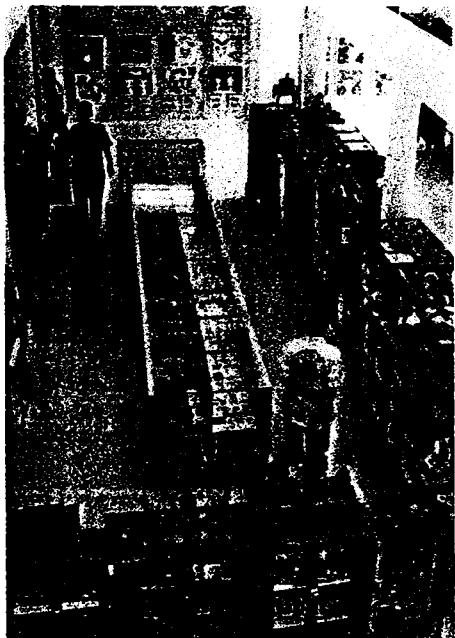

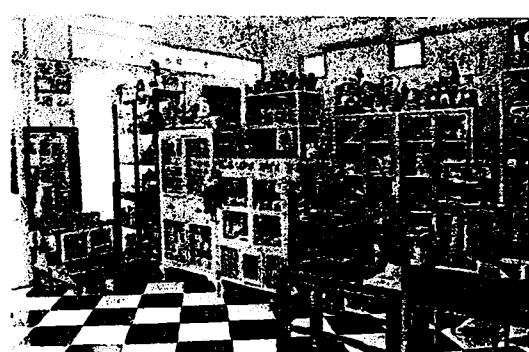
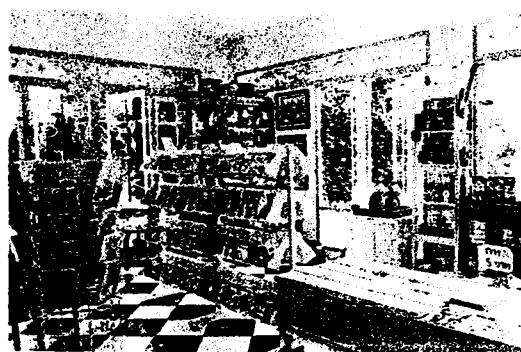
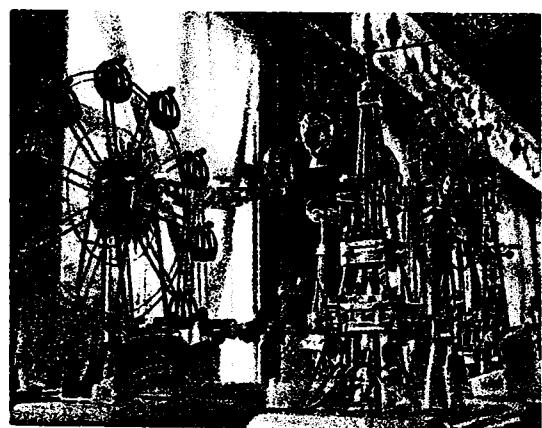
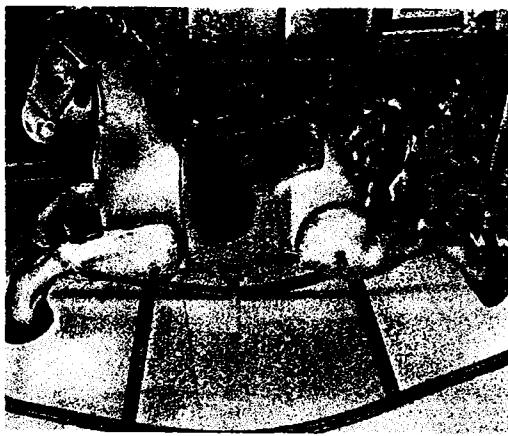
ภาคผนวก ๙

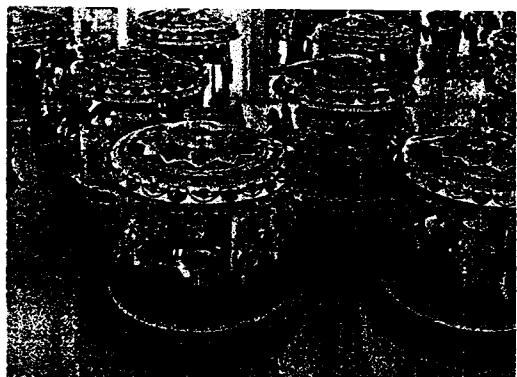
ประมวลภาพพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นกรีกยุคพันธ์

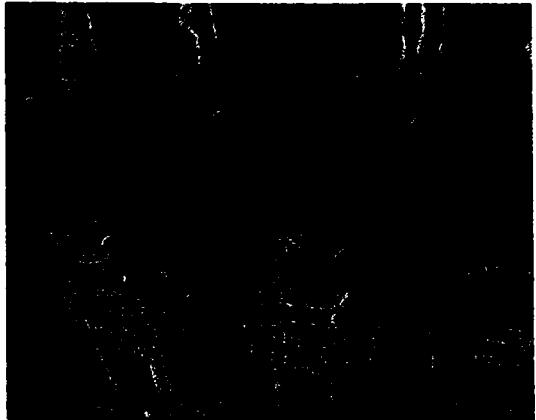
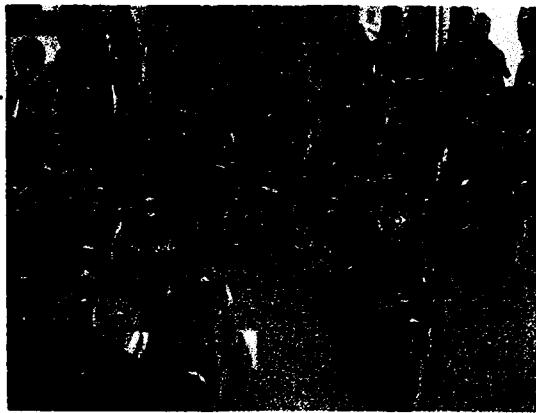

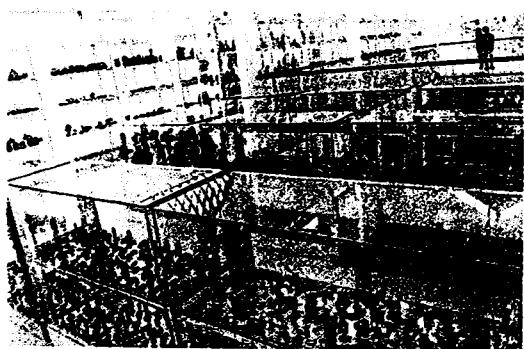

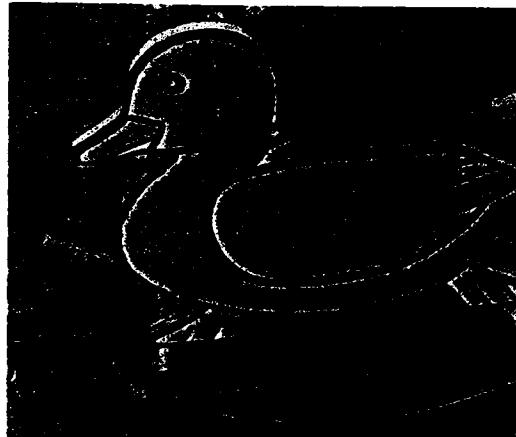

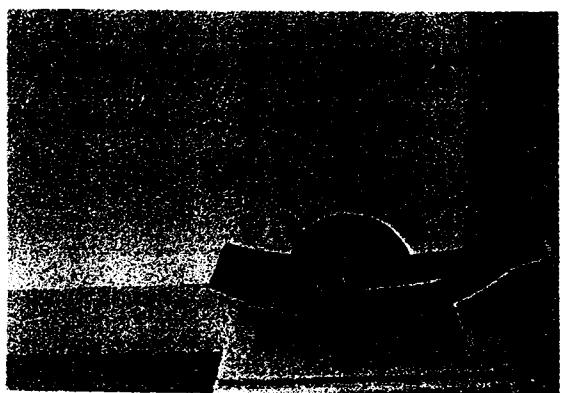
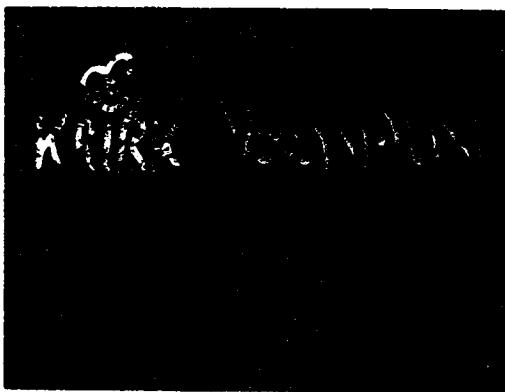

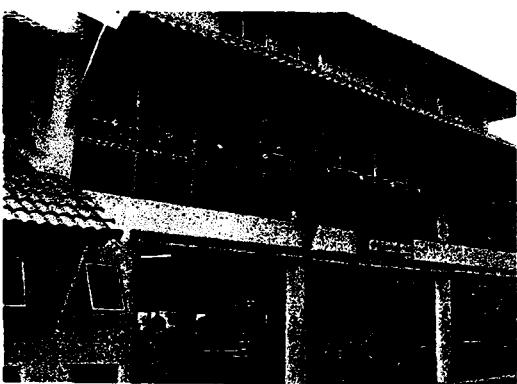

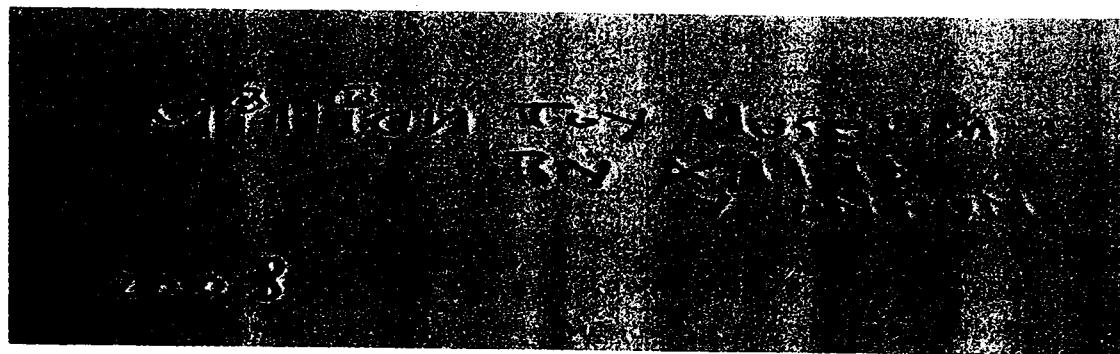
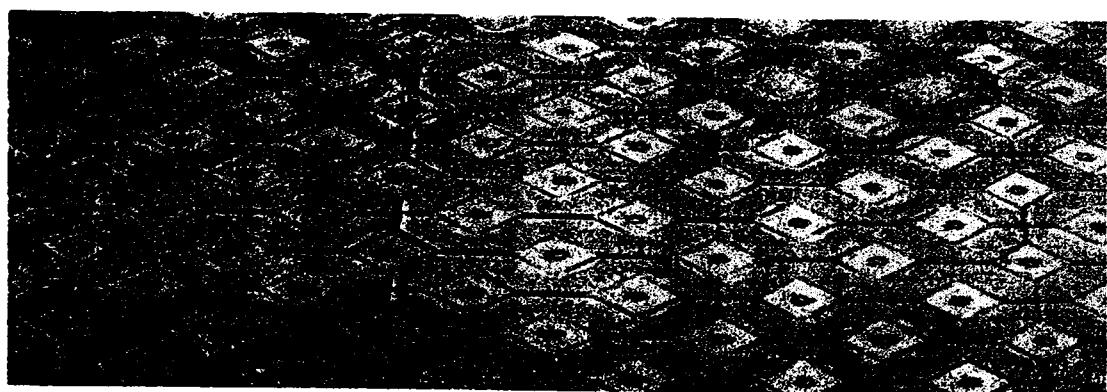

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

- กิติมา ปรีดีพิลก. ทฤษฎีการบริหารองค์กร. กรุงเทพฯ : ชนาการพิมพ์, 2529. น
- ชิตาภา สุขพลា. Interpersonal Communication. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอดี้ยนสโตร์, 2548.
- ชัยพร วิชาวดุ. มูลสารจิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ชื่นจิตร แจ้งเงนกิจ. กลยุทธ์สื่อสารการตลาด. กรุงเทพฯ : กิปปิ้งพ้อบก., 2543.
- ณัฐวัฒน์ เกียรติศักดิ์. “พฤติกรรมและปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกซื้อเครื่องประดับอัญมณี”. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, 2547
- カラ ทีปะปาล. การสื่อสารการตลาด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรศิลป์, 2541.
- พัชนี เชษฐ์รา, เมศดา กฤตวิทย์, กิรันนท์ อนวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ภัทรพร บุญวารเมธ. กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดเพื่อสร้างภาพลักษณ์ของสถาปัตยศิลป์ที่ประชาชื่น. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2548
- นลินี สมพาเจริญ. ทฤษฎีการสื่อสารระหว่างบุคคล. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสหานุกรุงเทพมหานคร
- เจรศักดิ์ ชูรักษ์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมการเลือกใช้ช่างรถยนต์ประทับน้ำมัน, 2550.
- เจรศักดิ์ ชูรักษ์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมการเลือกใช้ช่างรถยนต์ประทับน้ำมัน. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550
- สมควร กวียะ. สื่อมวลชน. เอกสารประกอบการสอนคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก, 2537
- ภาควิชาผังเมือง. การศึกษาเบื้องต้นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและบริเวณใกล้เคียง. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538
- สมพงศ์ เกย์มนสิน. การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- อ้างถึงใน นabaynalee สุวรรณามาดี, ความพึงพอใจในการให้บริการของหน่วยบริการอ่ำเภอเคลื่อนที่ศึกษาเฉพาะกรณีอ่ำเภอศรีสวัสดิ์จังหวัดกาญจนบุรี, 2534

Books

Schramm,Wibur. "Procedure and Effects of Mass Communication. Mass Media and Education.The Fifty-Third by Neison B. Henry.Chicago : University of Chicago Press,1954.
Shell, 1975. หน้า 252-268.

Vroom,V.H.(1964).Work and motion. New York : John Wiley and Sons.

Yearbook of the National Society for the National Society for the study of education,
Part II.Edited

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

<http://www.google.com>. ค้นเมื่อ มกราคม 2553

<http://www.media.academic.chula.ac.th>. ค้นเมื่อ มกราคม 2553

<http://xnet.rrc.mb.ca>. ค้นเมื่อ มกราคม 2553

<http://www.milliontoymuseum.com>. ค้นเมื่อ มกราคม 2553

ประวัติผู้ทำการศึกษาวิจัย

ชื่อ – นางสาวอรจิรา กุลสันเทียะ

วัน เดือน ปี เก็ม 9 ธันวาคม 2524

ที่อยู่ปัจจุบัน 19/48 หมู่บ้านนนชญา 4 ซอยสายไหม 44/1 แขวงสายไหม
เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร 10220
E-mail : ONJIRA_KOK @ HOTMAIL.COM

การศึกษา ระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาปักรรณ

**ประวัติการทำงาน บริษัทวชรพล (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ) กองการผลิต
แผนก ประกอบโฆษณา ตำแหน่ง รับ-คืนแบบโฆษณา
(1 มีนาคม 2548 – 16 พฤษภาคม 2550)**

--